Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2025/835

2025 5 6

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2025/835

2025 m. gegužės 5 d.

kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1037 18 straipsnį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, importuojamam Argentinos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis kompensacinis muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 18 straipsnį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Ankstesni tyrimai ir galiojančios priemonės

(1) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2019/244 ([2]) Europos Komisija (toliau – Komisija) importuojamam Argentinos kilmės biodyzelinui nustatė kompensacinius muitus (toliau – pradinės priemonės). Tyrimas, po kurio buvo nustatytos pradinės priemonės, toliau vadinamas pradiniu tyrimu.

(2) Šiuo metu taikomas įvairaus dydžio kompensacinis muitas: nuo 25 % iki 33,4 % dydžio muitas taikomas atrinktų eksportuojančių gamintojų importuojamam produktui, 28,2 % dydžio muitas – neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių importuojamam produktui ir 33,4 % dydžio muitas – visų kitų Argentinos bendrovių importuojamam produktui. 2019 m. vasario mėn. Komisija taip pat priėmė Argentinos eksportuotojų pasiūlytus įsipareigojimus ([3]), kuriuos sudaro metinė neapmuitinama biodyzelino kvota minimalia kaina, nustatyta remiantis oficialia Argentinos sojų aliejaus kaina, pridėjus gamybos sąnaudas ir frachtą.

(3) Šiuo metu importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – Kinija) ([4]) arba Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – JAV) ([5]) kilmės biodyzelinui taikomos antidempingo priemonės, o Indonezijos ([6]) arba JAV ([7]) kilmės biodyzelinui – kompensacinės priemonės.

1.2. Prašymas atlikti priemonių galiojimo termino peržiūrą

(4) Paskelbus pranešimą apie artėjančią priemonių galiojimo pabaigą ([8]), Komisija pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį gavo prašymą atlikti peržiūrą.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1037/oj).

([2]) 2019 m. vasario 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/244, kuriuo importuojamam Argentinos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis kompensacinis muitas, (OL L 40, 2019 2 12, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/244/oj).

([3]) 2019 m. vasario 11 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/245, kuriuo priimami įsipareigojimo pasiūlymai, pateikti importuojamam Argentinos kilmės biodyzelinui nustačius galutinius kompensacinius muitus, (OL L 40, 2019 2 12, p. 71, ELI; http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/245/oj).

([4]) 2025 m. vasario 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2025/261, kuriuo importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas, (OL L, 2025/261, 2025 2 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj).

([5]) 2021 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/1266, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas, (OL L 277, 2021 8 2, p. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1266/oj).

([6]) 2019 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/2092, kuriuo importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis kompensacinis muitas, (OL L 317, 2019 12 9, p. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2092/oj).

([7]) 2021 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/1267, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1037 18 straipsnį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai, (OL L 277, 2021 8 2, p. 62, ELI; http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1267/oj).

([8]) Pranešimas apie artėjančią tam tikrų antisubsidinių priemonių galiojimo pabaigą (OL C 183, 2023 5 25, p. 2).

(5) Prašymą atlikti peržiūrą Sąjungos biodyzelino pramonės, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 10 straipsnio 6 dalyje, vardu 2023 m. lapkričio 10 d. pateikė Europos biodyzelino taryba (toliau – pareiškėjas arba EBT). Prašymas atlikti peržiūrą buvo grindžiamas tuo, kad pasibaigus priemonių galiojimui subsidijavimas greičiausiai tęstųsi, o Sąjungos pramonei daroma žala pasikartotų.

1.3. **Priemonių galiojimo termino peržiūros inicijavimas**

(6) Prieš inicijuodama priemonių galiojimo termino peržiūrą, pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 7 dalį Komisija Argentinos vyriausybei ([9]) pranešė gavusi tinkamai dokumentais pagrįstą prašymą ir pakvietė Argentinos vyriausybę dalyvauti konsultacijose. Konsultacijos surengtos 2024 m. vasario 5 d. Vis dėlto konsultacijose su Argentinos vyriausybe nepavyko rasti abi šalis tenkinančio sprendimo. Atsižvelgdama į pagrindinio reglamento 18 straipsnio 2 dalį, Komisija parengė memorandumą dėl įrodymų pakankamumo, kuriame pateikiamas visų Komisijos turimų įrodymų, kuriais remdamasi Komisija inicijuoja šį tyrimą, vertinimas. Šis memorandumas pateiktas suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtoje byloje. Susijusios Argentinos vyriausybės pastabos buvo apibendrintos ir aptartos memorandume.

(7) Pasikonsultavusi su komitetu, įsteigtu pagal Reglamento (ES) 2016/1036 ([10]) 15 straipsnio 1 dalį, ir nustačiusi, kad yra pakankamai įrodymų, pagrindžiančių priemonių galiojimo termino peržiūros inicijavimą, Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 18 straipsniu, 2024 m. vasario 9 d. inicijavo priemonių galiojimo termino peržiūrą dėl į Sąjungą importuojamo Argentinos (toliau – nagrinėjamoji šalis) kilmės biodyzelino. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą ([11]) (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

1.4. **Peržiūros tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(8) Atliekant subsidijavimo tęsimosi tyrimą nagrinėtas 2022 m. spalio 1 d. – 2023 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis (toliau – peržiūros tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalos tęsimosi tikimybei įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2020 m. sausio 1 d. iki peržiūros tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

1.5. **Suinteresuotosios šalys**

(9) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos susisiekti su Komisija, kad galėtų dalyvauti tyrime. Be to, Komisija apie priemonių galiojimo termino peržiūros tyrimo inicijavimą konkrečiai pranešė pareiškėjui, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems Argentinos gamintojams ir Argentinos institucijoms, žinomiems importuotojams, tiekėjams ir naudotojams, žinomoms susijusioms asociacijoms ir paragino juos dalyvauti tyrime.

(10) Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl priemonių galiojimo termino peržiūros inicijavimo ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

1.6. **Pastabos dėl inicijavimo**

(11) 2024 m. kovo 15 d. pateiktose pastabose Argentinos biodegalų rūmai (toliau – CARBIO) pateikė prieštaravimų dėl inicijavimo, motyvuodami tuo, kad prašyme pateiktoje žalos analizėje nebuvo atsižvelgta į kitus svarbius veiksnius, dėl kurių galėjo būti padaryta žala. CARBIO taip pat tvirtino, kad prašymas buvo nepakankamai pagrįstas, visų pirma kalbant apie prielaidą, kad, jei būtų leista nebetaikyti kompensacinių priemonių, biodyzelino importas iš Argentinos padidėtų ir Sąjungos pramonei būtų daroma žala.

([9]) Šiame reglamente sąvoka „Argentinos vyriausybė“ vartojama plačiąja prasme ir apima visas ministerijas, departamentus, agentūras ir administracijos institucijas, veikiančias centriniu, regioniniu arba vietos lygmeniu.

([10]) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (kodifikuota redakcija) (OL L 176, 2016 6 30, p. 21).

([11]) Pranešimas apie antisubsidinių priemonių, taikomų importuojamam Argentinos kilmės biodyzelinui, galiojimo termino peržiūros inicijavimą (OL C, C/2024/1355, 2024 2 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1355/oj).

(12) Komisija laikėsi nuomonės, kad prašyme pateikta pakankamai įrodymų, jog pasibaigus priemonių galiojimui subsidijavimas greičiausiai tęstųsi ir Sąjungos pramonei daroma žala greičiausiai pasikartotų. Neatmetama galimybė, kad prašyme yra tam tikrų spragų ar duomenų, kurių Sąjungos pramonė pagrįstai neturi, tačiau dėl šios padėties negalima paneigti bendros išvados, kad buvo pakankamai įrodymų, kuriais remiantis būtų pagrįsta atlikti tolesnį tyrimą. Be to, inicijavimo ir kitais tyrimo etapais taikomi skirtingi įrodymų standartai. Komisija CARBIO tvirtinimus atmetė.

(13) Pastabose dėl inicijavimo CARBIO ir Argentinos vyriausybė teigė, kad nuo pradinio tyrimo buvo padaryta svarbių teisės aktų pakeitimų, visų pirma susijusių su atleidimu nuo mokesčių Santos Fė provincijoje ir vidaus rinkos įpareigojimu dėl biodyzelino. Be to, šios šalys teigė, kad tyrimo metu veikiausiai bus padaryta kitų teisės aktų pakeitimų.

(14) Komisija atsižvelgė į šią informaciją atlikdama atitinkamų subsidijavimo schemų analizę 35–51 ir 271–283 konstatuojamosiose dalyse ir tikimybės analizę 323–330 konstatuojamosiose dalyse.

1.7. **Atranka**

(15) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad ji gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnį.

1.7.1. *Sąjungos gamintojų atranka*

(16) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė preliminariai atrinkusi Sąjungos gamintojus. Komisija bendroves atrinko remdamasi tipiškumu pagal panašaus produkto gamybos ir pardavimo Sąjungoje apimtį 2022 m. spalio 1 d. – 2023 m. rugsėjo 30 d. laikotarpiu. Taip pat buvo atsižvelgta į atrinktų gamintojų produktų asortimentą. Atrinkti keturi Sąjungos gamintojai. Remiantis inicijavimo etape turėta informacija, atrinktiems Sąjungos gamintojams teko apie 15 % visos apskaičiuotos panašaus produkto gamybos Sąjungoje apimties ir 24 % gamintojų, kurie atsakė į tyrimo metu pateiktus klausimus, pardavimo Sąjungoje apimties. Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 27 straipsnio 2 dalimi, paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl preliminariai atrinktų bendrovių. Pastabų nepateikė nė viena šalis. Todėl atrinkti Sąjungos gamintojai buvo laikomi tipiškais Sąjungos pramonės gamintojais.

1.7.2. *Importuotojų atranka*

(17) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė nesusijusių importuotojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją.

(18) Vienas nesusijęs importuotojas pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkamas. Atsižvelgdama į nedidelį atsakymų skaičių Komisija nusprendė, kad atranka nebūtina.

1.7.3. *Argentinos eksportuojančių gamintojų atranka*

(19) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų Argentinos gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Argentinos atstovybės nurodyti kitus gamintojus, jei tokių yra, kurie galbūt norėtų dalyvauti tyrime, ir (arba) su jais susisiekti.

(20) Prašomą informaciją pateikė ir sutiko, kad gali būti atrenkami, septyni nagrinėjamosios šalies eksportuojantys gamintojai. Pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 1 dalį Komisija atrinko tris eksportuojančius gamintojus, priklausančius dviem grupėms, remdamasi didžiausia tipiška eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią būtų galima pagrįstai išnagrinėti per turimą laikotarpį. Remiantis Eurostato paskelbtais peržiūros tiriamojo laikotarpio duomenimis, atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių importas sudarė 68 % visos importo į Sąjungą iš Argentinos apimtie. Pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais susijusiais eksportuojančiais gamintojais ir nagrinėjamosios šalies valdžios institucijomis. Pastabų negauta.

1.8. **Klausimyno atsakymai ir patikrinimas**

(21) Komisija išsiuntė klausimynus Argentinos vyriausybei, atrinktiems eksportuojantiems gamintojams, atrinktiems Sąjungos gamintojams, nesusijusiam importuotojui ir pareiškėjui. Šie klausimynai buvo paskelbti internete ([12]) inicijavimo dieną, išskyrus Argentinos vyriausybei ir pareiškėjui skirtus klausimynus, kurie buvo pateikti suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtoje byloje.

(22) Klausimyno atsakymus pateikė Argentinos vyriausybė, atrinkti eksportuojantys gamintojai, atrinkti Sąjungos gamintojai, nesusijęs importuotojas ir pareiškėjas.

(23) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą išvadoms dėl subsidijavimo ir jo daromos žalos tęsimosi tikimybės ir Sąjungos interesų padaryti.

(24) Tikrinamieji vizitai pagal pagrindinio reglamento 26 straipsnį buvo surengti Argentinos vyriausybės patalpose, taip pat šių bendrovių patalpose:

Sąjungos gamintojų

— „Chevron“ (Amsterdamas, Nyderlandai),

— „Masol Iberia Biofuel, S.L.U.“ (Kasteljono regiono El Grao ir Barselona, Ispanija),

— „Raffineria di Gela“ (Džela ir Roma, Italija),

— „Saipol“ (Paryžius, Prancūzija);

Pareiškėjo

— Europos biodyzelino tarybos (EBT) (Briuselis, Belgija);

Argentinos eksportuojančių gamintojų

— Grupė „Renova“:

  — „Viterra Argentina S.A.“, Vilja Adelina,

  — „Molinos Agro S.A.“, Viktorija,

— „LDC Argentina S.A.“, Buenos Airės.

2. **PERŽIŪRIMASIS PRODUKTAS, NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

2.1. **Peržiūrimasis produktas**

(25) Peržiūrimasis produktas – tas pats kaip ir pradiniame tyrime, t. y. riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, tiek gryni, tiek mišinio pavidalo (toliau – peržiūrimasis produktas), kurio KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodai 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ir 1516 20 98 33), ex 1518 00 91 (TARIC kodai 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ir 1518 00 91 33), ex 1518 00 95 (TARIC kodas 1518 00 95 21), ex 1518 00 99 (TARIC kodai 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ir 1518 00 91 33), ex 2710 19 42 (TARIC kodai 2710 19 42 21 ir 2710 19 42 29), ex 2710 19 44 (TARIC kodai 2710 19 44 21, 2710 19 44 29 ir 2710 19 44 33), ex 2710 19 46 (TARIC kodai 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ir 2710 19 46 33), ex 2710 19 47 (TARIC kodai 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ir 2710 19 47 33), 2710 20 11, 2710 20 16, ex 3824 99 92 (TARIC kodai 3824 99 92 10, 3824 99 92 14 ir 3824 99 92 17), 3826 00 10 ir ex 3826 00 90 (TARIC kodai 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ir 3826 00 90 33) ([13]).

([12]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2714.

([13]) Pranešime apie inicijavimą pateiktas sąrašas buvo skirtas tik informacijai. Šiame galutiniame sąraše pateikta galiojanti klasifikacija.

(26) Peržiūrimasis produktas gali būti gaminamas taikant įvairius procesus, pvz., peresterinant aliejų ir riebalus, taikant Fišerio ir Tropšo sintezės arba atsinaujinančiųjų pradinių žaliavų hidrovalymo procesus. Tai kuras, gaminamas iš atsinaujinančiųjų išteklių, gaunamų iš įvairių žaliavų, tokių kaip aliejus (pvz., rapsų aliejus, sojų aliejus, alyvpalmių aliejus), panaudotas kepamasis aliejus, gyvūniniai riebalai arba biomasė.

(27) Atlikus tyrimą buvo nustatyta, kad Argentinoje gaminamas biodyzelinas yra vien sojų metilesteris (toliau – SME), gaunamas iš sojų aliejaus, o didžioji dalis Sąjungoje gaminamo biodyzelino yra rapsų metilesteris (toliau – RME). SME ir RME priklauso riebalų rūgščių metilesterių (FAME) kategorijai.

(28) Biodyzelinas paprastai naudojamas transporto sektoriuje, daugiausia maišomas su iškastiniu dyzelinu, tačiau naudojamas ir grynas.

2.2. **Nagrinėjamasis produktas**

(29) Šiame tyrime nagrinėjamas produktas yra Argentinos kilmės peržiūrimasis produktas.

2.3. **Panašus produktas**

(30) Kaip nustatyta atlikus pradinį tyrimą, per šį priemonių galiojimo termino peržiūros tyrimą patvirtinta, kad tokias pačias pagrindines fizines, chemines ir technines savybes ir tokią pačią naudojimo paskirtį turi šie produktai:

— į Sąjungą eksportuojamas nagrinėjamasis produktas,

— Argentinos vidaus rinkoje gaminamas ir parduodamas peržiūrimasis produktas,

— eksportuojančių gamintojų gaminamas ir kitose pasaulio šalyse parduodamas peržiūrimasis produktas ir

— Sąjungos pramonės gaminamas ir Sąjungoje parduodamas peržiūrimasis produktas.

(31) Todėl šie produktai yra laikomi panašiais produktais, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio c punktą.

2.4. **Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities**

(32) Pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities negauta.

3. **SUBSIDIJAVIMO TĘSIMOSI TIKIMYBĖ**

(33) Remdamasi pagrindinio reglamento 18 straipsniu ir, kaip nurodyta pranešime apie inicijavimą, Komisija nagrinėjo, ar yra tikimybė, kad pasibaigus taikomų priemonių galiojimui subsidijavimas tęstųsi.

3.1. **Į tyrimą įtrauktos subsidijos ir subsidijų programos**

(34) Remiantis prašyme atlikti peržiūrą pateikta informacija, taip pat Argentinos vyriausybės ir bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateikta informacija nagrinėtos šios schemos, kaip įtariama, susijusios su subsidijų skyrimu:

Iš pradžių nagrinėtos ir kompensuotinomis pripažintomis schemos

a) Vyriausybės parama biodyzelino pramonei, įskaitant sojų tiekimą už mažesnį nei pakankamą atlygį

b) Atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio pagal Santos Fė pramonės įstatymą – atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio pagal provincijos Pramonės skatinimo įstatymą Nr. 8478/1979 (4 straipsnį); Santos Fė provincijos nustatytas atleidimas nuo provincijos mokesčių; 183.29 straipsnis „Atleidimas nuo Santos Fė žyminio mokesčio“ ir 127 straipsnis „Pardavimui eksportui taikomas atleidimas nuo Santos Fė apyvartos mokesčio“

Iš pradžių tirtos schemos, pagal kurias, kaip nustatyta, nebuvo teikiama nauda

c) Paskolų teikimas, eksporto finansavimas lengvatinėmis sąlygomis ir paskolų teikimas lengvatinėmis sąlygomis

d) Vyriausybės negautos arba nesurinktos pajamos pagal 2006 m. Biokuro įstatymą

e) Kordobos provincijos nustatytas atleidimas nuo provincijos mokesčių

f) Buenos Airių provincijos nustatytas atleidimas nuo provincijos mokesčių

g) Santjago del Estero provincijos skatinimo ir pramonės plėtros sistema, provincijos įstatymas Nr. 6 750

Naujos schemos

h) Tiesioginis lėšų pervedimas. Biodyzelino pramonės apyvartinio kapitalo finansavimo programa

i) Pagal naująjį Biokuro įstatymą Nr. 27 640/2021 negautos pajamos

3.2. **Argentinos vyriausybės peržiūros tiriamuoju laikotarpiu biodyzelino pramonei taikytos lengvatinės politikos aplinkybės**

(35) Nuo pradinio tyrimo Argentinos vyriausybės su biodyzelino pramone susijusios lengvatinės politikos priemonės keitėsi taip, kaip paaiškinta toliau.

(36) Nors teisės aktų pokyčiai, susiję su kiekviena subsidijavimo schema, analizuojami atitinkamuose skirsniuose, vertinant platesniu lygmeniu, 2006 m. priimto ir pradiniame tyrime nagrinėto Įstatymo Nr. 26093 dėl biokuro reglamentavimo sistemos (toliau – 2006 m. Biokuro įstatymas) galiojimas baigėsi 2021 m. gegužės mėn. ([14]) Todėl 2021 m. jis buvo pakeistas Įstatymu Nr. 27640 (toliau – 2021 m. Biokuro įstatymas), kuris tebegaliojo peržiūros tiriamuoju laikotarpiu ([15]).

(37) 2021 m. Biokuro įstatyme buvo numatytas biodyzelino tiekimo vidaus rinkai įpareigojimas, pagal kurį vertikaliai neintegruotiems vidaus biodyzelino gamintojams buvo skiriamos mėnesinės biodyzelino kvotos, kad jie galėtų tiekti biodyzeliną vidaus maišytojams vyriausybės reguliuojamomis fiksuotomis kainomis.

(38) Šiuo tikslu 2021 m. Biokuro įstatymu Energetikos sekretoriatui, veikiančiam kaip vykdymo užtikrinimo institucija, buvo pavesta, be kitų, vykdyti šias funkcijas: „Reguliuoti, administruoti ir prižiūrėti biokuro gamybą, prekybą juo ir tvarų jo naudojimą“, „vykdyti auditą ir patikrinimus įmonėse ir gamyklose, kuriose gaminamas, sandėliuojamas ir (arba) maišomas biokuras“, „taikyti“ 2021 m. Biokuro įstatyme „numatytas nuobaudas“, „užtikrinti, kad būtų prieinami ištekliai, būtini pasiruošti privalomam maišymui, turėti galimybę vykdyti arbitražą ir nustatyti mechanizmus, kurie, jo nuomone, yra būtini, kad tuos išteklius būtų galima įsigyti įprastomis rinkos sąlygomis ir jų neiškraipant, atitinkamais atvejais kaip ribą nustatant tokių žaliavų eksporto kainą atėmus atitinkamas išlaidas“, „nustatyti biokuro kvotas, kurios turi būti tiekiamos privalomam mišiniui gaminti“ ir „nustatyti <...> kainas, kuriomis turi būti vykdoma privalomai maišyti su iškastiniu kuru skirto biokuro komercializacija“ ([16]).

(39) Pagal 2021 m. Biokuro įstatymą biodyzelinui, kuris turėjo būti tiekiamas vidaus rinkoje, buvo taikomas vietos turinio reikalavimas, nes jis turėjo būti „gaminamas Argentinos Respublikoje įrengtose gamyklose iš nacionalinių žaliavų“ ([17]). Patikrinimo vietoje metu Argentinos vyriausybė patvirtino, kad vidaus rinkoje tiekiamam biodyzelinui gaminti naudojamas sojų aliejus turėjo būti Argentinos kilmės. Tai reiškia, kad vykdant įpareigojimą dėl maišymo naudojamas biodyzelinas turėjo būti gaminamas Argentinos gamyklose, naudojant šalyje pagamintas pradines žaliavas ([18]).

([14]) *Ley* 26093, *Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.*

([15]) *Ley 27640, Marco Regulatorio de Biocombustibles: Aprobación.*

([16]) 2021 m. Biokuro įstatymo 3 straipsnis.

([17]) 2021 m. Biokuro įstatymo 4 straipsnis.

([18]) *'Argentina: Biofuels Annual', United States Department of Agriculture (USDA) – Global Agriculture Information Network (GAIN) report No. AR2021-0018, 18 August 2021 ('2021 GAIN Report'), p. 3,* skelbiama adresu https://www.fas.usda.gov/data/argentina-biofuels-annual-6 ir *Argentina: Biofuels Annual', United States Department of Agriculture (USDA) – Global Agriculture Information Network (GAIN) report No. AR2023-0008, 26 August 2023 ('2023 GAIN Report'), p. 4–5,* skelbiama adresu https://www.fas.usda.gov/data/argentina-biofuels-annual-8.

(40) 2021 m. Biokuro įstatyme nustatyta, kad „mėnesio biodyzelino kiekį <...> tiekia bendrovės, gaminančios biokurą, kurios tiesiogiai arba netiesiogiai per savo kontroliuojančiąsias ir (arba) kontroliuojamąsias bendroves nevykdo veiklos, susijusios su biodyzelino ir (arba) jo pagrindinių gamybos išteklių eksportu“ ([19]). Taigi įpareigojimas dėl biodyzelino galėjo būti taikomas tik neeksportuojančioms, vertikaliai neintegruotoms bendrovėms, o didelės bendrovės, kurios eksportavo biodyzeliną, negalėjo tiekti savo produkto privalomam mišiniui gaminti. Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams „LDC Argentina S.A.“, „Molinos Agro S.A.“ (toliau – bendrovė „Molinos Agro“) ir „Viterra Argentina S.A.“ (toliau – bendrovė „Viterra Argentina“) įpareigojimas dėl vidaus rinkos nebuvo taikomas. Iš tiesų, jie ne tik gamino ir eksportavo biodyzeliną, bet ir spaudė sojų aliejų iš sojų pupelių bei jį pardavinėjo ir šalies biodyzelino gamintojams, kuriems vidaus rinkoje pavesta gaminti biodyzeliną. Tačiau grupei „Renova“ priklauso ne tik eksportuojantys gamintojai „Molinos“ ir „Viterra Argentina“, bet ir bendrovės, gaminančios vidaus rinkai skirtą biodyzeliną ir (arba) gaminančios biodyzeliną eksportuojantiems gamintojams, kurie vėliau jį eksportuoja. Šioms bendrovėms buvo taikomas įgaliojimas gaminti vidaus rinkoje.

(41) Iš to, kas išdėstyta pirmiau, matyti, kad, atvirkščiai, biodyzelino gamintojams, susijusiems su vidaus rinkos įgaliojimu, teisiškai neleidžiama eksportuoti, taigi Argentinos vyriausybė atskiria vidaus ir eksporto rinkas ir atitinkamus veiklos vykdytojus.

(42) Be to, „vertinant pirmiau aprašytą tiekimą[atsižvelgiama tik] į tas bendroves, kurios atitinka šioje nuostatoje apibrėžtas sąlygas ir kurioms vykdymo užtikrinimo institucija pagal Įstatymą Nr. 26.093 suteikė leidimą tiekti privalomam maišymui skirtą biodyzeliną, tuo metu, kai bus vertinamos pagal šį įstatymą numatytos sankcijos <... >“ ([20]). Tai reiškia, kad pagal naująjį įstatymą tiekėjomis galėjo tapti tik tos bendrovės, kurios kaip tiekėjos veikė pagal anksčiau galiojusį įpareigojimą, nustatytą 2006 m. Biokuro įstatymu.

(43) Iš pradžių, remiantis 2006 m. Biokuro įstatymu nustatytu įgaliojimu dėl biodyzelino, maišant degalus privaloma biodyzelino dalis mišinyje turėjo būti 10 %. Ši dalis buvo sumažinta 2021 m. Biokuro įstatymu ir vietoje jos nustatyta privaloma 5 % dalis mišinyje ([21]). Pagal 2021 m. Biokuro įstatymą Energetikos sekretoriatas gali dar labiau sumažinti šią dalį mišinyje net iki 3 %, jeigu, juo nuomone, dėl ekonominių sąlygų mažėja degalų kainos, visų pirma, „jeigu dėl padidėjusių pagrindinių biodyzelino gamybos išteklių kainų gali būti iškraipoma iškastinio kuro kaina prie siurblio“ ([22]). Tačiau 2022 m. birželio mėn. Nutarime Nr. 438/2022 privaloma dalis mišinyje buvo padidinta iki 7,5 % ([23]).

(44) Tačiau keturių mėnesių laikotarpiu nuo 2022 m. birželio mėn. vidurio iki 2022 m. spalio mėn. vidurio, t. y. pačioje peržiūros tiriamojo laikotarpio pradžioje, Argentinos vyriausybė Dekretu Nr. 330/2022 ir Nutarimu Nr. 638/2022 dėl nepakankamo dyzelino kiekio rinkoje laikinai padidino įpareigojimą dėl biodyzelino 5 % – iki 12,5 % ([24]). Išimties tvarka papildomą procentinę dalį buvo leista tiekti ne tik bendrovėms, kurios paprastai tiekia pagal tiekimo vidaus rinkai įpareigojimą, bet ir biodyzelino eksportuotojams ([25]). Bendrovė „Molinos Agros“ iš tiesų dalyvavo tiekiant šią dalį. Argentinos vyriausybė nurodė, kad šio papildomo biodyzelino tiekimo kaina buvo nulinė, tačiau Dekrete Nr. 330/2022 nurodyta, kad šio laikino papildomo įpareigojimo kaina taip pat buvo reguliuojama nustatant didžiausią kainą ([26]).

(45) Todėl peržiūros tiriamuoju laikotarpiu privalomoji dalis mišinyje pusę mėnesio siekė 12,5 %, o likusią laikotarpio dalį – 7,5 %.

(46) Patikrinimo vietoje metu Argentinos vyriausybė paaiškino, kad Argentinoje taip pat yra nedidelė biodyzelino vidaus rinka, kuriai netaikomas įpareigojimas dėl maišymo. Šioje rinkoje taip pat gali dalyvauti biodyzelino eksportuotojai ir vertikaliai integruoti biodyzelino gamintojai. Tokia rinka, kuriai netaikomas įpareigojimas, sudarė tik 1,5–2 % visos biodyzelino vidaus rinkos.

([19]) 2021 m. Biokuro įstatymo 11 straipsnio 1 dalis.
([20]) 2021 m. Biokuro įstatymo 11 straipsnio 3 dalis.
([21]) 2021 m. Biokuro įstatymo 8 straipsnis.
([22]) 2021 m. Biokuro įstatymo 8 straipsnis.
([23]) *Ministerio de Economía – Secretaría de Energía, Resolución 438/2022*, RESOL-2022-438-APN-SE#MEC.
([24]) *Decreto 330/2022, DECNU-2022-330-APN-PTE – Régimen de Corte Obligatorio Transitorio Adicional de Biodiésel and Ministerio de Economía – Secretaría de Energía, Resolución 638/2022*, RESOL-2022-638-APN-SE#MEC.
([25]) Dekreto Nr. 330/2022 2 straipsnis.
([26]) Dekreto Nr. 330/2022 4 straipsnis.

(47) Be to, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu, konkrečiai nuo 2022 m. gruodžio mėn. iki 2023 m. liepos mėn., Argentiną paveikė didelė sausra, padariusi neigiamą poveikį sojų ir kitų kultūrinių augalų produkcijai. Tai aiškiai matyti iš 1 diagramos, kurioje parodyta, kad tuo laikotarpiu labai sumažėjo sojų, kukurūzų ir kviečių gamyba (125 konstatuojamoji dalis). Vis dėlto gamybos pajėgumai išliko stabilūs net ir sausros metu, o gamyba po sausros padidėjo, kaip matyti iš 1 diagramos. Todėl Komisija nusprendė, kad sausra buvo laikinas reiškinys.

(48) Taigi, nors sojų gamyba Argentinoje apskritai atitinka paklausą, 2023 m. atrinkti eksportuojantys gamintojai pradėjo importuoti sojas iš kaimyninių šalių, kurios mažiau nukentėjo nuo sausros, t. y. iš Paragvajaus, Brazilijos šiaurės regionų ir Bolivijos. Tai buvo patvirtinta ir remiantis viešai prieinama informacija ([27]).

(49) Šios sojos buvo importuojamos pagal laikinojo importo sistemą, kaip nustatyta ir pradiniame tyrime. Pagal laikinojo importo sistemą, kuri panaši į ES laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, importo muitai netaikomi, jei žaliavos perdirbamos, o gauta produkcija reeksportuojama.

(50) Pagal laikinojo importo sistemą importuojamos sojos buvo naudojamos tik sojų miltams ir aliejui, o ne biodyzelinui, gaminti ir reeksportuoti. Iš tiesų, laikinojo importo sistema grindžiama importuotų žaliavų ir reeksportuotos produkcijos perskaičiavimo koeficientu, kuris gali būti taikomas, kai sojos smulkinamos į sojų miltus ir iš jų spaudžiamas aliejus ir šie produktai reeksportuojami, bet ne tada, kai tolesnės biodyzelino gamybos ir reeksporto etapais, nes vertės grandinėje tai yra kitas pagal eilę gamybos etapas.

(51) Importuojamos sojos galėjo būti naudojamos biodyzelinui gaminti tik tada, kai jos buvo importuojamos faktiškai, o ne pagal laikinojo importo sistemą. Taip nebuvo dėl kelių priežasčių. Pirma, iš MERCOSUR šalių (pvz., Paragvajaus, Brazilijos ir Urugvajaus) importuotoms sojoms (taip pat sojų aliejui ir biodyzelinui) buvo taikomas užsienio valiutos pirkimo mokestis, vadinamasis *impuesto PAIS (Para una Argentina lnclusiva y Solidaria)*, kuris apskaičiuojamas kaip importo CIF vertės norma. Be to, iš MERCOSUR nepriklausančių šalių (pvz., Bolivijos) importuojamoms sojoms (taip pat sojų aliejui ir biodyzelinui) buvo taikomas ne tik *impuesto PAIS*, bet ir bendras MERCOSUR importo muitas ir statistinis mokestis. Todėl iš tikrųjų sojų importas į Argentiną yra brangus ir ekonomiškai nepatrauklus. Antra, atrinkti eksportuojantys gamintojai paaiškino, kad, palyginti su Argentinoje auginamomis sojomis, sunkiau gauti iš Paragvajaus ir Brazilijos importuojamų sojų tvarumo sertifikatus, kurių reikalaujama tam tikrose eksporto paskirties vietose, visų pirma ES. Tai visų pirma susiję su taisyklių dėl miškų naikinimo, kurios netaikomos didžiosiomis Argentinos bemiškėms lygumomis, laikymusi. Galiausiai biodyzelinas, kuris naudojamas siekiant vykdyti įpareigojimą dėl maišymo (ir kuris sudaro didžiausią vidaus rinkos dalį, kaip nurodyta 46 konstatuojamojoje dalyje), turėjo būti gaminamas Argentinos gamyklose, naudojant šalies viduje pagamintas pradines žaliavas. Taigi, importuojamos sojos galėjo būti naudojamos biodyzelinui gaminti tik likusioje labai mažoje vidaus rinkoje, kuriai netaikomas minėtas įpareigojimas, arba eksporto rinkose, o tai daryti buvo nepakankamai ekonomiška pagrįsta ir trukdė pirmiau aprašytos sertifikavimo problemos.

3.3. **Iš pradžių nagrinėtos ir kompensuotinomis pripažintomis schemos**

3.3.1. *Vyriausybės parama biodyzelino pramonei, įskaitant sojų tiekimą už mažesnį nei pakankamą atlygį;*

(52) Prašyme pareiškėjas nurodė Komisijos per pradinį tyrimą padarytas išvadas, kad Argentinos vyriausybė sojų augintojams pavedė arba nurodė vykdyti jos politiką, pagal kurią siekiama sukurti suskaidytą vidaus rinką ir sojas biodyzelino pramonei tiekti už mažesnį nei pakankamą atlygį. Be to, atlikdama pradinį tyrimą Komisija taip pat nustatė, kad Argentinos vyriausybė teikė paramą, kurią sudarė skirtumas tarp vidaus biodyzelino gamintojų už sojas mokamų kainų ir kainos, kurią jie būtų mokėję, jei Argentinoje būtų vyravusios rinkos sąlygos. Be to, nustatyta, kad Argentinos vyriausybės priemonių rinkinys buvo konkretus, nes tos priemonės buvo taikomos tik tam tikrų įmonių grupei ar tam tikroms pramonės šakoms, įskaitant vidaus biodyzelino pramonę.

([27]) https://www.datamarnews.com/noticias/the-end-of-sojizacion-argentinas-new-path-as-soybean-importer/.

(53) Pareiškėjas tvirtino, kad šios priemonės vis dar buvo taikomos ir kad Argentinos biodyzelino pramonė artimiausiais metais galės toliau jomis naudotis. Šiomis priemonėmis Argentinos biodyzelino pramonei esą suteikiama galimybė pirkti žaliavas mažesnėmis kainomis, taip siekiant skatinti biodyzelino gamybą ir eksportą.

3.3.1.1. Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas

(54) 2025 m. sausio 20 d. Komisija informavo Argentinos vyriausybę, kad tiriant, ar, kaip įtariama, biodyzelino pramonei teikta parama, be kita ko, tiekiant sojas už mažesnį nei pakankamą atlygį, ir šios paramos mastą dėl toliau nurodytų priežasčių jai pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį gali prireikti remtis turimais faktais.

(55) Pirma, klausimyne Komisija Argentinos vyriausybės paprašė pateikti visų peržiūrimajam produktui gaminti skirtas sojas ir sojų aliejų tiekiančių bendrovių kontaktinius duomenis (pavadinimus, adresus ir e. pašto adresus).

(56) Savo atsakyme Argentinos vyriausybė nurodė tik vertės grandinės veiklos vykdytojų, dalyvaujančių platinant sojų aliejų, pavadinimus ir adresus, bet ne sojų tiekėjų pavadinimus ir adresus. Argentinos vyriausybė paaiškino, kad ji pateikė tik tą informaciją, kurią pateikus, jos nuomone, nebūtų pažeisti teisiniai apribojimai, nustatyti siekiant apsaugoti bendrovių duomenų konfidencialumą pagal Įstatymą Nr. 17622 (visų pirma jo 11 ir 13 straipsnius) ir papildomas taisykles.

(57) Rašte dėl informacijos neišsamumo Komisija pakartojo savo prašymą pateikti sojų gamintojų kontaktinius duomenis, nes Argentinos vyriausybė pateikė bendrą Argentinos sojų gamintojų skaičių, gautą iš Federalinės valstybės pajamų administracijos supaprastintos žemės ūkio informacinės sistemos, todėl tie duomenys taip pat turėjo būti jai prieinami.

(58) Atsakydama Argentinos vyriausybė nurodė negalėjusi pateikti atitinkamų bendrovių duomenų, nes jiems ne tik taikomas Įstatymas Nr. 17622, bet jie taip pat saugomi pagal Įstatymo Nr. 11683 dėl mokesčių slaptumo 101 straipsnį ir todėl jų nebuvo galima pateikti atliekant tyrimą.

(59) Antra, klausimyne Komisija taip pat paprašė Argentinos vyriausybės nurodyti 10 didžiausių Argentinos i) sojų ir ii) sojų aliejaus gamintojų ir pateikti informaciją apie jų visų: a) pavadinimus, b) buvimo vietą ir c) valdymą (pvz., valstybės valdoma įmonė, kolektyviai valdoma įmonė, privati įmonė, užsienio subjektų valdoma įmonė). Be to, Komisija paprašė Argentinos vyriausybės pateikti išsamią informaciją apie kiekvieno iš dešimties didžiausių Argentinos i) sojų ir ii) sojų aliejaus gamintojų ir platintojų direktorių valdybos narius ir vadovybę ir nurodyti tuos narius, kurie taip pat yra vyriausybės pareigūnai arba eina pareigas kokioje nors valdžios institucijoje ar viešojoje įstaigoje.

(60) Atsakydama Argentinos vyriausybė nurodė, kad prašomai informacijai taikomas Įstatymas Nr. 17622 ir jį papildantys teisės aktai, todėl ji negali pateikti šios informacijos.

(61) Rašte dėl informacijos neišsamumo Komisija pakartojo pirmiau minėtą prašymą, atkreipdama dėmesį į Argentinos vyriausybės klausimyno atsakymus ir nurodydama, kaip ji iš pradžių suprato Įstatymo Nr. 17622 taikymo sritį, taip pat nurodė keletą kitų atvejų, kai sojų tiekėjai centrinės ir provincijų valdžios institucijoms pateikė atitinkamus duomenis, kuriems, tikėtina, Įstatymas Nr. 17622 nebuvo taikomas. Komisija taip pat pasiteiravo, ar informacija apie bendrovės valdymą ir valdybos sudėtį paprastai įtraukiama į bendrovių registrą.

(62) Atsakydama Argentinos vyriausybė paaiškino, kad Žemės ūkio, gyvulininkystės ir žuvininkystės sekretoriato informacija saugoma pagal Įstatymą Nr. 17622, todėl jos negalima pateikti atliekant tyrimą. Be to, Argentinos vyriausybė paaiškino, kad kiekviena Argentinos provincija ir autonominė teritorija sukuria ir valdo savo bendrovių registrą, ir pripažino, kad, pavyzdžiui, informacija apie bendrovės valdymo struktūrą ir valdybą perduodama Buenos Airių autonominio miesto registrui. Tačiau turima informacija apie bendrovės valdymo struktūrą priklauso nuo subjekto teisinės struktūros ir buvo galima susipažinti su informacija apie direktorių valdybos narių vardus ir pavardes, tačiau ne visa informacija buvo prieinama visuomenei, todėl jos nebuvo galima būti pateikti atliekant tyrimą.

(63) Trečia, klausimyne Komisija taip pat paprašė Argentinos vyriausybės nusiųsti A priedą (žaliavų tiekėjams skirtą klausimyną) i) dešimčiai didžiausių nagrinėjamų žaliavų gamintojų ir platintojų, taip pat ii) visiems kitiems sojų ir sojų aliejaus gamintojams ir platintojams, kurie tiekė gamybos išteklius dviem atrinktiems eksportuojantiems gamintojams. Šiuo atžvilgiu Komisija pranešė Argentinos vyriausybei, kad ji paprašė kiekvienos bendradarbiaujančios bendrovės parengti visų atitinkamų žaliavų tiekėjų sąrašą, ir nurodė Argentinos vyriausybei suderinti veiksmus su bendradarbiaujančiais eksportuojančiais gamintojais. Komisija taip pat paprašė pateikti įrodymų (e. laiško, laiško ar fakso kopiją), iš kurių būtų galima matyti, kad Argentinos vyriausybė išsiuntė A priedą atitinkamiems gamintojams ir platintojams, taip pat, jei įmanoma, įrodymų, kad gamintojai ir platintojai tą priedą gavo (pvz., gavimo patvirtinimą).

(64) Atsakydama Argentinos vyriausybė nepateikė prašomos informacijos ir nenurodė, ar ji jau turėjo tokią informaciją ir ar perdavė A priedą atitinkamiems žaliavų gamintojams ir platintojams. Ji tik nurodė, kad prašomai informacijai taikomas Įstatymas Nr. 17622 ir jį papildantys teisės aktai, todėl ji negali pateikti šios informacijos.

(65) Rašte dėl informacijos neišsamumo Komisija pakartojo savo prašymą ir paaiškino, kad Komisija neprašo, kad Argentinos vyriausybė pateiktų informaciją, o tik kad padėtų gauti informaciją iš sojų tiekėjų.

(66) Atsakydama Argentinos vyriausybė paaiškino, kad ji visiškai suprato Komisijos prašymą, tačiau pakartojo, kad neturi teisinio pagrindo, kuriuo remiantis būtų galima pateikti prašomą informaciją, nes nagrinėjamų bendrovių duomenys saugomi pagal Įstatymo Nr. 11.683 dėl informacijos apie mokesčių mokėtoją slaptumo 101 straipsnį, todėl negalėjo jų pateikti antisubsidijų tyrimui. Argentinos vyriausybė ir vėl nenurodė, ar perdavė A priedą atitinkamiems gamybos išteklių gamintojams ir platintojams, ir nepateikė tokių veiksmų įrodymų.

(67) Patikrinimo vietoje metu Komisija vėl pateikė šiuos klausimus Argentinos vyriausybei.

(68) Atsakydama Argentinos vyriausybė ne tik dar kartą pakartojo, kad Argentinos institucijos privalo laikytis konfidencialumo įpareigojimų, bet ir nurodė, kad Argentinos vyriausybė negali pateikti registruotų sojų augintojų sąrašo, pirma, dėl to, kad sojų augintojų skaičius keičiasi kiekvieną sėjos sezoną, ir, antra, dėl to, kad kiekvienais sėjos metais sojų augintojų skaičius siekia apie 60 000. Argentinos vyriausybė taip pat paaiškino, kad su biodyzelino maišytojais susijusi padėtis yra kitokia, todėl klausimyno atsakymuose ji galėjo pateikti biodyzelino maišytojų pavadinimus ir kontaktinius duomenis. Taip yra todėl, kad, priešingai nei sojų augintojai, norėdami vykdyti savo verslo veiklą, maišytojai turi užsiregistruoti viešai prieinamame registre. Tačiau 80 konstatuojamojoje dalyje Komisija nustatė, kad Argentinos vyriausybė galėjo parengti prašomą informaciją naudodamasi Argentinos mokesčių institucijų duomenų bazėmis.

(69) Apibendrinant, dėl įtariamo sojų tiekimo už mažesnį nei pakankamą atlygį pažymėtina, kad Argentinos vyriausybė neleido susipažinti su būtina informacija ir įrodymais, kurių Komisija prašė savo klausimyne, rašte dėl informacijos neišsamumo ir per tikrinamąjį vizitą vietoje, ir jų nepateikė.

(70) Kadangi nebuvo pakankamai bendradarbiaujama, Komisija negalėjo surinkti visos informacijos, kurią ji manė esant reikalingą šio tyrimo faktams nustatyti. Konkrečiau, Komisija negalėjo gauti informacijos ir duomenų apie sojų ir sojų aliejaus gamintojus ir apie eksporto mokesčio, taikomo sojoms, sojų aliejui ir biodyzelinui, poveikį (žr. 101 ir 123 konstatuojamąsias dalis) sojų ir sojų aliejaus gamintojų gamybai ir kainodaros politikai, taip pat tiekimui biodyzelino gamintojams.

(71) Ši informacija, be kita ko, buvo susijusi su sojų ir sojų aliejaus gamintojų tapatybe, valstybės nuosavybės dalimi ir didžiausios iš jų kontrole, sojų gamintojų elgsena ir sprendimais, susijusiais su eksporto mokesčiais ir jų pokyčiais, jų gamybos strategija ir galimybėmis pereiti prie alternatyvių kultūrų, ariamosios žemės turėjimu ir galimybe ja naudotis, rinkos požymiais ir dinamika, susijusia su didelių ir MVĮ diferencijavimu, pardavimo ir rinkodaros kanalais ir strategijomis dėl jų vidaus ir eksporto rinkų, kainomis ir kainodaros politika jų vidaus ir eksporto rinkose, tarptautinių kainų poveikiu jų kainodaros politikai, konkurencine padėtimi vidaus ir eksporto rinkose, jų pelningumu įvairiais metais, galimų perteklinių pajėgumų poveikiu ir atsargų kaupimo strategijomis, pagrindinių jų klientų importu ir eksportu vidaus ir eksporto rinkose, įskaitant smulkinimo pramonės vaidmenį ir smulkinimo pramonės sukuriamą pridėtinę vertę, taip pat konkurencine padėtimi Argentinoje ir tarptautinėse rinkose.

(72) Visa ši informacija, duomenys ir dokumentai buvo būtini, nes be jų buvo labai sunku padaryti tikslią ir pagrįstą išvadą dėl subsidijavimo pagal įtariamą schemą, kai sojos tiekiamos už mažesnį nei pakankamą atlygį, tęsimosi. Kadangi nebuvo pateikta visa ši būtina informacija, tai labai trukdė tyrimui.

(73) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija padarė išvadą, kad Argentinos vyriausybė:

— nesuteikė galimybės susipažinti su prašoma būtina informacija, susijusia su i) sojų tiekėjų kontaktiniais duomenimis, ii) dešimties didžiausių Argentinos sojų ir sojų aliejaus gamintojų pavadinimais, buvimo vieta, valdymu ir duomenimis apie jų direktorių valdybos narius bei vadovybę, įskaitant ryšius su Argentinos vyriausybe, ir iii) A priedo informacija apie atitinkamus sojų ir sojų aliejaus tiekėjus, įskaitant įrodymus, kad Argentinos vyriausybė išsiuntė A priedą atitinkamiems gamintojams ir platintojams,

— iki nustatyto termino pabaigos savo atsakymuose nepateikė būtinos informacijos apie i) sojų tiekėjų kontaktinius duomenis ir ii) dešimties didžiausių Argentinos sojų ir sojų aliejaus gamintojų pavadinimus, buvimo vietą, valdymą ir duomenų apie jų direktorių valdybos narius bei vadovybę, įskaitant ryšius su Argentinos vyriausybe, ir

— labai trukdė atlikti tyrimą, nes iki nustatyto termino pabaigos savo atsakymuose nepateikė prašomos būtinos informacijos apie i) sojų tiekėjų kontaktinius duomenis ir ii) dešimties didžiausių Argentinos sojų ir sojų aliejaus gamintojų pavadinimus, buvimo vietą, valdymą ir duomenų apie jų direktorių valdybos narius bei vadovybę, įskaitant ryšius su Argentinos vyriausybe.

(74) Remdamasi tuo, kad išdėstyta, 2025 m. sausio 20 d. Komisija pranešė Argentinos vyriausybei apie savo ketinimą taikyti pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį ir paprašė, kad Argentinos vyriausybė pateiktų pastabų.

(75) 2025 m. sausio 27 d. Argentinos vyriausybė pateikė pastabų dėl numatomo pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies taikymo. Šiuo klausimu pastabų pateikė ir CARBIO.

(76) Iš esmės Argentinos vyriausybė pripažino, kad tam tikra pateikta informacija buvo neišsami arba nepakankamai išsami, visų pirma informacija apie sojų gamintojus, tačiau nesutiko, kad tokį nepakankamą bendradarbiavimą būtų galima laikyti atsisakymu pateikti būtiną informaciją ir kad jis tapo didele kliūtimi atliekant tyrimą. Argentinos vyriausybės nuomone, aplinkybė, kad nebuvo pateikta reikiama informacija, geriau atspindėjo bylos aplinkybes.

(77) Visų pirma, Argentinos vyriausybė ir CARBIO priminė, kad vykdoma priemonių galiojimo termino peržiūra buvo susijusi su biodyzelinu, kurio žaliava yra sojų aliejus, o ne sojos. Taigi sojų gamyba tik netiesiogiai susijusi su biodyzelino gamyba ir šie duomenys negali būti laikomi būtina informacija. Tačiau Komisija nepagrįstai išplėtė savo analizę ir nagrinėjo visą pradinės grandies vertės grandinę.

(78) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad paprašė pateikti informaciją, kurios reikėjo pareiškėjo prašyme išdėstytam įtarimui dėl subsidijavimo, kuris visų pirma buvo susijęs su sojų, t. y. biodyzelino pagrindinės pradinės žaliavos, tiekimu už biodyzelino gamintojams naudingą mažesnį nei pakankamą atlygį, išanalizuoti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(79) Antra, Argentinos vyriausybė paaiškino, kad ji nerinko informacijos apie sojų gamintojus ir netvarkė jų sąrašo, kokio prašė Komisija, todėl negalėjo pateikti tokios informacijos.

(80) Komisija nesutiko, kad Argentinos vyriausybė negalėjo pateikti tokios informacijos, kuri buvo būtina tyrimui atlikti. Visų pirma Komisija pažymėjo, kad Argentinos vyriausybė savo pastabose dėl pagrindinio reglamento 28 straipsnio taikymo paaiškino, kad prašomai informacijai parengti reikėjo prieigos prie Argentinos mokesčių institucijų duomenų bazių, ir taip patvirtino, kad Argentinos vyriausybė turėjo galimybę parengti prašomą informaciją. Todėl Komisija to, kad jai nebuvo pateikti sojų tiekėjų kontaktiniai duomenys, toliau nebevertino kaip atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su prašoma būtina informacija ir reikšmingo trukdymo atlikti tyrimą, ir padarė išvadą, kad Argentinos vyriausybė nepateikė prašomos būtinos informacijos. Tačiau, nepriklausomai nuo tokio vertinimo, Argentinos vyriausybė ir toliau nebendradarbiavo, nes nepateikė būtinos informacijos, ir Komisija, vis dar neturėdama prašomos būtinos informacijos, pritaikė pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį.

(81) Trečia, Argentinos vyriausybė paaiškino, kad pateikė visą turimą informaciją, tačiau buvo teisinių kliūčių, dėl kurių ji negalėjo pateikti kitų rūšių informacijos, visų pirma susijusios su dešimties didžiausių Argentinos sojų ir sojų aliejaus gamintojų pavadinimais, buvimo vieta, valdymu ir duomenimis apie direktorių valdybos narius bei vadovybę, įskaitant jų ryšius su Argentinos vyriausybe.

(82) Komisija pažymėjo, kad Sutartyje dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (toliau – SKP sutartis) yra nustatytos išsamios taisyklės ir įpareigojimai tyrimą atliekančiai institucijai saugoti konfidencialią informaciją. Komisija laikėsi nuomonės, kad jei tokia informacija nepateikiama, tyrimą atliekanti institucija gali remtis turimais faktais. Todėl dėl informacijos apie 10 didžiausių Argentinos sojų ir sojų aliejaus gamintojus Komisija turėjo palikti galioti vertinimą, kad atsisakyta pateikti būtiną informaciją ir sudarytos didelės kliūtys tyrimui, ir atmetė šį tvirtinimą.

(83) Galiausiai Argentinos vyriausybė pateikė pastabų dėl 71 konstatuojamojoje dalyje nurodytos informacijos, kurios Komisija negalėjo gauti, sąrašo, tvirtindama, kad, pirma, sojų gamintojų sąrašo nebūtų užtekę norint atsakyti į prašymą dėl šios trūkstamos informacijos, antra, kad Argentinos vyriausybė patikrinimo metu atsakė į keletą klausimų dėl šios informacijos ir, trečia, kad esama kitų patikimų šaltinių, kuriems nėra taikomi tokie patys Argentinos vyriausybės teisiniai reikalavimai, visų pirma atrinktų eksportuojančių gamintojų informacija apie pelningumą ir sojų smulkinimo etapu sukuriamą papildomą vertę. Pastaruoju klausimu Argentinos sojų vertės grandinės asociacija (*Asociación de la Cadena de la Soja Argentina*, toliau – ACSOJA) taip pat pateikė informacijos apie galimybes pereiti prie kitų kultūrinių augalų ir su rinka susijusius sprendimus.

(84) Komisija pažymėjo, kad 71 konstatuojamojoje dalyje nurodyta informacija buvo pateikta ne tik dėl to, kad nebuvo gautas sojų gamintojų sąrašas, bet ir dėl to, kad nepateikta visa 73 konstatuojamojoje dalyje nurodyta informacija, kurios buvo prašoma. Be to, Komisija neatmetė kitos Argentinos vyriausybės pateiktos informacijos, tačiau tikslesnę informaciją galėjo pateikti patys sojų augintojai, jei Argentinos vyriausybė jiems būtų nusiuntusi A priedą. Galiausiai Komisija neturėjo abejonių dėl atliekant patikrinimą Argentinos vyriausybės ir ACSOJA pateiktos informacijos, kurios neužteko reikiamai informacijai pakeisti ir kuri nebuvo reikšminga vertinant, ar Argentinos vyriausybė nebendradarbiavo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(85) Taigi, neturėdama būtinos informacijos, Komisija, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 28 straipsniu, iš dalies rėmėsi turimais faktais, kad padarytų išvadas dėl 70 ir 71 konstatuojamosiose dalyse išvardytų tyrimo aspektų.

(86) Atskleidus galutinius faktus Argentinos vyriausybė pakartojo neturinti sojų gamintojų sąrašo.

(87) Kaip nurodyta 80 konstatuojamojoje dalyje, Komisija netvirtino, kad Argentinos vyriausybė tokį sąrašą turi, tačiau pažymėjo, kad Argentinos vyriausybė patvirtino, jog prašomą sąrašo informaciją buvo galima parengti ir pateikti.

(88) Be to, Argentinos vyriausybė tvirtino, kad norint parengti tokį sąrašą ir perduoti klausimyną dešimčiai didžiausių sojų ir sojų aliejaus tiekėjų, būtų reikėję ne tik susipažinti su duomenimis, bet ir nepaisyti teisinių nuostatų, pagal kurias Argentinos vyriausybė negali dalytis tokia informacija su trečiąja šalimi. Šiuo atžvilgiu Argentinos vyriausybė tvirtino, kad Komisija neteisingai rėmėsi SKP sutarties taisyklėmis, tvirtindama, kad vyriausybės pareigūnų pareiga susipažinti su tam tikros rūšies informacija ir ja dalytis yra nepriklausoma ir nesusijusi su jokia SKP sutartyje pateiktos konfidencialios informacijos tvarkymo procedūra.

(89) Be to, Argentinos vyriausybė tvirtino, kad po pradinio tyrimo Komisija žinojo apie šiuos apribojimus ir turėjo nurodyti konkrečius sojų gamintojus, kurie, jos nuomone, buvo labai svarbūs ir turėjo dalyvauti šiame tyrime. Tuomet Argentinos vyriausybė nebūtų taikiusi minėtų apribojimų šiems gamintojams ir būtų galėjusi nusiųsti jiems klausimynus.

(90) Komisija laikėsi nuomonės, kad SKP sutartis gali būti taikoma esant situacijai, kai vyriausybės pareigūnai yra saistomi nacionalinių konfidencialumo įsipareigojimų, kaip jau paaiškinta 82 konstatuojamojoje dalyje. Priešingu atveju tiriamoji šalis visada galėtų remtis nacionaliniais konfidencialumo įpareigojimais ir nebendradarbiauti atliekant antisubsidijų tyrimą. Komisija privalo apsaugoti pateikiamą konfidencialią informaciją. Be to, pagal pagrindinio reglamento 29 straipsnio 6 dalį, Komisija negali naudoti surinktos informacijos jokiais kitais tikslais, nes per antisubsidijų tyrimą gauta informacija naudojama tik tuo tikslu, kuriuo jos buvo prašoma. Komisija taip pat pažymėjo, kad negalėjo iš anksto žinoti, jog Argentinos vyriausybė negalės pateikti tokios informacijos remdamasi ankstesniu tyrimu, nes aplinkybės galėjo pasikeisti. Kadangi Argentinos vyriausybė nepateikė sojų gamintojų sąrašo nei atliekant pradinį tyrimą, nei šios peržiūros metu, Komisija negalėjo nustatyti nė vieno iš tų gamintojų ir apie juos nežinojo. Dar svarbiau yra tai, kad Argentinos vyriausybė pasiūlė galimą sprendimą tik atskleidus galutinius faktus, t. y. labai vėlyvame tyrimo etape, kai jo nebebuvo įmanoma įgyvendinti, ir nepaaiškino, kodėl konfidencialumo apribojimai nebūtų taikomi. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(91) Argentinos vyriausybė taip pat pateikė keletą tvirtinimų dėl nepakankamos 71 konstatuojamojoje dalyje išvardytos informacijos, paaiškindama Argentinos vyriausybės nuomonę dėl kiekvieno iš trūkstamų elementų arba nurodydama Argentinos vyriausybės atsakymus, kurie buvo pateikti atliekant šią priemonių galiojimo termino peržiūrą.

(92) 84 konstatuojamojoje dalyje Komisija jau paaiškino, kad jai kilo abejonių ne dėl Argentinos vyriausybės pateiktos informacijos, o dėl informacijos, kurios Argentinos vyriausybė nepateikė arba neperdavė, visų pirma dėl to, kad Argentinos vyriausybė atitinkamiems tiekėjams niekada nenusiuntė A priedo. A priede Komisija neprašė Argentinos vyriausybės nuomonės dėl informacijos, kurios buvo prašoma iš sojų ir sojų aliejaus tiekėjų. Komisija jau buvo atlikusi tyrimą ir žinojo Argentinos vyriausybės nuomonę, nes Argentinos vyriausybė buvo pateikusi (neišsamius) klausimyno atsakymus. Priešingai, Komisija paprašė tiekėjų pateikti savo nuomonę ir informaciją, atsižvelgdama į tai, kad pagal tirtą schemą sojos buvo tiekiamos už mažesnį nei pakankamą atlygį. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.3.1.2. Analizė

(93) Siekiant nustatyti kompensuotinos subsidijos faktą, turi būti trys elementai: a) finansinis įnašas arba parama pajamoms ir (arba) kainoms palaikyti, b) nauda ir c) konkretumas.

(94) Kad galėtų padaryti išvadą dėl pirmojo elemento, Komisija analizavo, ar Argentinos vyriausybės nustatytu priemonių rinkiniu teiktas finansinis įnašas, nes vyriausybė Argentinos eksportuojantiems biodyzelino gamintojams tiekė sojas už mažesnį nei pakankamą atlygį pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą, ir (arba) ar Argentinos vyriausybės nustatytas priemonių rinkinys patenka į paramos biodyzelino pramonės pajamoms ir (arba) kainoms palaikyti kategoriją pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą.

3.3.1.3. Finansinis įnašas

(95) Kaip ir atliekant pradinį tyrimą, Komisija nustatė, kad visos atrinktos bendrovės sojas, siekdamos perdirbti jas į sojų aliejų, o paskui – į biodyzeliną, pirko vidaus rinkoje iš susijusių arba nesusijusių bendrovių. Atrinkti eksportuojantys gamintojai nepirko sojų aliejaus, kad toliau perdirbtų jį į biodyzeliną (išskyrus nereikšmingus vieno iš atrinktų eksportuojančių gamintojų pirktus produktų kiekius, t. y. 0,004 % peržiūros tiriamuoju laikotarpiu jo įsigyto sojų ir sojų aliejaus kiekio), nes jie patys smulkino sojas į sojų aliejų – šis procesas yra tarpinis gaminant biodyzeliną. Todėl tolesniuose poskirsniuose pateiktoje analizėje pirmiausia siekiama išsiaiškinti, ar Argentinos vyriausybė tiekė sojas (ne sojų aliejų) už mažesnį nei pakankamą atlygį.

(96) Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio antroje įtraukoje nurodoma, kad finansinis įnašas yra, jeigu vyriausybė: „paveda arba nurodo privačiam subjektui atlikti vieną ar kelias i, ii ir iii punktuose nurodytų tipų funkcijas, kurios paprastai suteikiamos Vyriausybei ir kurių atlikimo tvarka realiai nesiskiria nuo tvarkos, kurios paprastai laikosi vyriausybės.“ Laikoma, kad atitinkamos funkcijos, aprašytos pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje, vykdomos tais atvejais, kai „Vyriausybė aprūpina prekėmis ar suteikia paslaugų, nebūdingų bendrajai infrastruktūrai, arba perka prekių <…>“. Šios nuostatos atspindi Sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (toliau – SKP sutartis) 1 straipsnio 1.1 dalies a punkto 1 papunkčio iii ir iv punktus ir turėtų būti aiškinamos bei taikomos atsižvelgiant į atitinkamą Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) teismo praktiką.

(97) Atsižvelgdama į atitinkamą PPO teismo praktiką ([28]), Komisija peržiūrėjo, ar pradinio tyrimo išvados dėl i) Argentinos vyriausybės intervencijos pobūdžio (t. y. ar Argentinos vyriausybės kišimasis buvo susijęs su pavedimais arba nurodymais sojų gamintojams), ii) įgaliotųjų įstaigų pobūdžio (t. y. ar sojų augintojai yra pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodyti privatūs subjektai) ir iii) įstaigų, kurioms buvo duodami pavedimai arba nurodymai, veiksmų (t. y. ar sojų augintojai, kuriems buvo duodami pavedimai arba nurodymai, tiekė sojas Argentinos biodyzelino pramonei už mažesnį nei pakankamą atlygį ir todėl veikė kaip Argentinos vyriausybės įgaliotiniai), tebegaliojo atliekant šią peržiūrą. Komisija įvertino visus prašyme atlikti priemonių galiojimo termino peržiūrą ir atitinkamuose prieduose pateiktus įrodymus dėl tolesnio priemonės taikymo, taip pat atliekant tyrimą nustatytus įrodymus. Komisija taip pat tikrino, ar sojų gamintojų vykdytos funkcijos paprastai būtų suteikiamos vyriausybei (t. y. ar sojų tiekimą už mažesnį nei pakankamą atlygį sojų aliejų gaminančioms Argentinos bendrovėms galima laikyti tipiška vyriausybės veikla) ir ar tokios funkcijos realiai nesiskiria nuo paprastai vyriausybių taikomos praktikos (t. y. ar faktinis augintojų vykdytas sojų tiekimas realiai skiriasi nuo vyriausybės veiksmų, kuriuos ji paprastai būtų atlikusi pati).

3.3.1.3.1. Sojų augintojams duotas Argentinos vyriausybės pavedimas arba nurodymas

(98) Komisija pirmiausia analizavo, ar Argentinos vyriausybės parama Argentinos biodyzelino pramonei ir toliau buvo vyriausybės politikos tikslas, o ne tiesiog šalutinis bendrųjų reguliavimo įgaliojimų vykdymo poveikis. Kaip ir pradinio tyrimo metu, atliekant šį tyrimą pirmiausia nagrinėta, ar nustatyti kainų iškraipymai buvo vyriausybės tikslas, ar tokie iškraipymai buvo veikiau „atsitiktinis“ šalutinis bendro vyriausybės reguliavimo poveikis. Atsižvelgdama į 85 konstatuojamojoje dalyje padarytas išvadas, Komisija, siekdama nustatyti, ar Argentinos vyriausybė davė pavedimą arba nurodymą sojų augintojams, pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį nusprendė iš dalies remtis turimais faktais.

(99) Atliekant pradinį tyrimą Komisija padarė išvadą, kad iš kelių dokumentų buvo matyti, kad Argentinos vyriausybė biodyzelino pramonę aiškiai rėmė ir plėtojo kaip politikos tikslą, nes pirmiausia siekė mažinti žaliavos (sojų) vidaus rinkos kainą, ir taip finansiškai prisidėjo prie biodyzelino gamybos ([29]). Be to, Komisija padarė išvadą, kad ši parama buvo įgyvendinama keliomis priemonėmis, kurios, nors nuo taikymo pradžios 1994 m. buvo keliskart keistos, buvo nuolat taikomos siekiant, kaip pati Argentinos vyriausybė nurodė teisės aktuose, mažinti sojų vidaus rinkos kainą, atsižvelgiant į didėjančias pasaulines kainas, ir sudaryti Argentinoje palankias sąlygas plėtoti pridėtinės vertės grandinę, kuri, be kita ko, apima ir biodyzelino pramonę ([30]).

(100) Be to, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu biodyzelino pramonė buvo remiama keliomis Argentinos vyriausybei priskirtinomis priemonėmis (įskaitant sojoms taikomą eksporto mokestį; kitų grūdų gamybai taikomas atsakomąsias priemones, pvz., eksporto kvotas; kitas priemones, kuriomis remiami sojų augintojai, kaip antai vietos turinio reikalavimas, taikomas pagal tiekimo vidaus rinkai įpareigojimą tiekiamam biodyzelinui, ir sojų augintojų subsidijavimą, kad jie savo produkciją toliau augintų ir pardavinėtų biodyzelino gamintojams vidaus rinkoje).

([28]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 77–82 konstatuojamosios dalys.
([29]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 85 konstatuojamoji dalis.
([30]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 86 konstatuojamoji dalis.

Eksporto mokestis

(101) Per pradinį tyrimą Komisija paaiškino sojų eksporto mokesčio raidą: nuo 3,5 % tarifo, kai 1994 m. šis mokestis buvo nustatytas, iki 30 % tarifo pagal Dekretą Nr. 133/2015 ([31]). Šiuo atžvilgiu Argentinos vyriausybė savo pastabose dėl šio tyrimo inicijavimo paaiškino, kad keli pradinio tyrimo dokumente aprašyti nutarimai nebegalioja. Tai pasakytina apie Nutarimą Nr. 10/2007, Nutarimą Nr. 369/2007, Nutarimą Nr. 64/2008 ir Nutarimą Nr. 125/2008.

(102) Nuo tada, kai atliktas pradinis tyrimas, Dekretu Nr. 230/2020 ([32]), kuris nuo 2020 m. kovo mėn. galioja kaip teisinis pagrindas, sojų ir sojų aliejaus eksporto mokesčio tarifai buvo padidinti nuo 30 % iki 33 %.

(103) Vėliau Dekrete Nr. 790/2020 ([33]), kuris įsigaliojo 2020 m. spalio mėn., buvo numatyta laipsniškai pakeisti eksporto mokesčio tarifus vėlesniais mėnesiais, todėl nuo 2021 m. sausio mėn. sojoms ir sojų aliejui buvo nustatyti skirtingi eksporto mokesčio tarifai. Taigi nuo 2021 m. sausio mėn. sojų aliejui buvo taikomas sumažintas 31 % tarifas, o sojoms paliktas galioti 33 % tarifas.

(104) Tačiau Dekretu Nr. 131/2022 ([34]), galiojančiu nuo 2022 m. kovo mėn., laikinai iki 2022 m. gruodžio 31 d. buvo sustabdytas Dekretu Nr. 790/2020 nustatytas sojų aliejui taikomas sumažintas eksporto mokestis. Taigi juo vėl nustatytas didesnis, Dekrete Nr. 230/2020 (33 %) sojų aliejui nustatytas eksporto mokestis. Visą šį laikotarpį sojoms buvo taikomas 33 % eksporto mokestis.

(105) 2023 m. sausio 1 d. Dekretas Nr. 790/2020 vėl automatiškai įsigaliojo ir sojų aliejui vėl pradėta taikyti 31 %, o sojoms – 33 % eksporto mokestį.

(106) Taigi, pirmąjį peržiūros tiriamojo laikotarpio ketvirtį ir sojoms, ir sojų aliejui buvo taikomas 33 % eksporto mokestis, o paskutinius tris peržiūros tiriamojo laikotarpio ketvirčius sojoms ir sojų aliejui buvo taikomi atitinkamai 33 % ir 31 % eksporto mokesčiai.

(107) Pačiam biodyzelinui taip pat taikomas eksporto mokestis. Pagal Dekretą Nr. 230/2020 nuo 2020 m. kovo mėn. biodyzelinui taikomas eksporto mokestis buvo padidintas nuo 27 % iki 30 %. Vėliau pagal 2020 m. spalio mėn. įsigaliojusį Dekretą Nr. 790/2020 eksporto mokestis 2020 m. spalio mėn. buvo sumažintas iki 26 %, tačiau vėlesniais mėnesiais jis buvo palaipsniui didinamas ir nuo 2021 m. sausio mėn. eksporto mokestis siekė 29 %. Dekretu Nr. 131/2022 buvo laikinai vėl pradėta taikyti pagal Dekretą Nr. 230/2020 nustatytą 30 % eksporto mokestį, kuris galiojo iki 2022 m. gruodžio 31 d. Galiausiai nuo 2023 m. sausio 1 d. biodyzelinui vėl buvo nustatytas 29 % eksporto mokestis.

(108) Todėl biodyzelinui nustatytas eksporto mokesčio tarifas peržiūros tiriamojo laikotarpio pirmąjį ketvirtį buvo 30 %, o paskutinius tris peržiūros tiriamojo laikotarpio ketvirčius – 29 %.

(109) Patikrinimo vietoje metu Argentinos vyriausybė paaiškino, kad mažėjantis šių trijų rūšių produktams nustatytų eksporto mokesčių (33 % sojoms, 31 % sojų aliejui ir 29 % biodyzelinui) tarifų skirtumas peržiūros tiriamojo laikotarpio pabaigoje atitinka skirtingais gamybos etapais sukuriamą pridėtinę vertę.

(110) Tačiau skiriasi šių dviejų eksporto mokesčių (eksporto mokesčio sojoms ir sojų aliejui bei eksporto mokesčio biodyzelinui) apskaičiavimo būdas, todėl minėtas Argentinos vyriausybės tvirtinimas nėra teisingas.

(111) Iš tiesų, patikrinimo vietoje metu Argentinos vyriausybė paaiškino, kad eksporto mokestis sojoms ir sojų aliejui taikomas kaip atitinkamo produkto oficialios FOB kainos, kurią kasdien skelbia Žemės ūkio, gyvulininkystės ir žuvininkystės sekretoriatas, remdamasis Žemės ūkio pramonės ministerijos nutarimu Nr. 411E/2017, procentinė dalis ir jis grindžiamas eksportuotojų per tą dieną deklaruotų kainų vidurkiu ([35]). Skelbiama oficiali tiek sojų, tiek sojų aliejaus FOB kaina, tačiau ne biodyzelino.

([31]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 89–100 konstatuojamosios dalys.
([32]) *Decreto 230/2020*, DCTO-2020-230-APN-PTE – *Fíjase alícuota del Derecho de Exportación*.
([33]) *Decreto 790/2020*, DCTO-2020-790-APN-PTE – *Derecho de Exportación*.
([34]) *Decreto 131/2022*, DCTO-2022-131-APN-PTE – *Suspensión Decreto N° 790/2020*.
([35]) Oficialios FOB kainos, įskaitant peržiūros tiriamuoju laikotarpiu galiojusias kainas, skelbiamos adresu https://dinem.magyp.gob.ar/dinem_fob.wp_fob_consall.aspx.

(112) Iš tiesų tikrinamųjų vizitų vietoje metu atrinkti eksportuojantys gamintojai paaiškino, kad į eksportuojant biodyzeliną muitinėje deklaruojamą FOB kainą JAV doleriais jau būna įskaičiuotas eksporto mokestis, kuris taip pat deklaruojamas JAV doleriais, o tai reiškia, kad 29 % biodyzelino eksporto mokestis faktiškai apskaičiuojamas pagal kainą, kuri yra mažesnė nei visa muitinėje deklaruojama FOB kaina. Todėl biodyzelinui taikomas faktinis tarifas (*tasa efectiva*) sudaro tik 22,48 % FOB kainos JAV doleriais.

(113) Iš to, kas išdėstyta pirmiau, matyti, kad faktinis skirtumas tarp biodyzelinui taikomo eksporto mokesčio ir pirmajam ankstesnio gamybos etapo vertės grandinėje produktui, t. y. sojų aliejui, taikomo eksporto mokesčiui yra didesnis nei 2 % skirtumas tarp abiejų mokesčių tarifų (atitinkamai 29 % ir 31 %) ir iš tikrųjų siekia 8,52 % (ši vertė gauta palyginus biodyzelinui taikomą faktinį 22,48 % tarifą ir sojų aliejui nustatytą 31 % tarifą). Be to, šis faktinis skirtumas buvo dar didesnis peržiūros tiriamojo laikotarpio pirmąjį ketvirtį, kai 30 % biodyzelino eksporto mokestis atitiko 23,07 % faktinį tarifą, o sojų aliejui buvo nustatytas 33 % eksporto mokestis. Tą ketvirtį faktinis skirtumas buvo 9,93 %. Tai patvirtino tiek Argentinos, tiek tarptautiniai viešieji šaltiniai ([36]).

(114) Todėl Komisija nustatė, kad ir toliau galiojo kelių tarptautinių agentūrų atliktas skirtingų eksporto mokesčių tarifų poveikio vertinimas, aptartas atliekant pradinį tyrimą ([37]).

(115) Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) duomenimis, Argentinos vyriausybė taikydama savo eksporto mokesčių sistemą, nustato „didesnius tarifus žaliavų arba gamybos išteklių gamintojams, o gataviems gaminiams taiko mažesnius tarifus. <…> Vidaus tolesnės gamybos grandies pramonės šakoms suteikiamas kainos pranašumas gali iškraipyti konkurenciją tiek vidaus, tiek užsienio rinkose“ ([38]). Be to, Tarptautinė atsinaujinančiosios energijos agentūra (IRENA) Argentinai skirtoje ataskaitoje nurodė, kad biokurui taikant kitokius eksporto mokesčius nei kitiems iš tos pačios pradinės žaliavos gaunamiems produktams, skatintas biokuro, pirmiausia – biodyzelino, eksportas ([39]). Pasaulio bankas nurodė, kad Argentinos vyriausybė taiko didelius eksporto mokesčius tiek sojų aliejui, tiek biodyzelinui (rengiant šią ataskaitą šie mokesčiai buvo atitinkamai 32 % ir 16,6 %), dėl kurių vidaus rinkoje mažėja pradinių žaliavų kaina ir skatinamas biodyzelino eksportas ([40]).

(116) Komisija pažymėjo, kad šis vertinimas atitinka Argentinos vyriausybės politikos tikslus, aprašytus atitinkamuose teisės aktuose. Komisija pažymėjo, kad vienoje iš nenumeruotų Dekreto Nr. 131/2022, kuriuo buvo išlaikytas 33 % sojoms nustatytas eksporto mokestis ir laikinai padidinti sojų aliejui ir biodyzelinui nustatyti eksporto mokesčiai, konstatuojamųjų dalių paminėtas vienas iš tikslų, dėl kurių Argentinos vyriausybė įgaliojama nustatyti eksporto muitus, buvo „stabilizuoti tinkamo lygio vidaus kainas arba išlaikyti tokį pasiūlymų kiekį, kuris atitiktų vidaus rinkos tiekimo poreikius“.

([36]) „Revés para el complejo soja: cómo afecta el aumento de DEX a la industria del biodiesel santafesino que sopesará un aporte extra de US$ 6 millones este año“, *Informativo semanal Año XXXIX - N° Edición 2044, 25 March 2022, Bolsa de Comercio de Rosario*, skelbiama adresu https://www.bcr.com.ar/es/mercados/investigacion-y-desarrollo/informativo-semanal/noticias-informativo-semanal/reves-para-el ir 2024 m. GAIN ataskaita, p. 10–11.

([37]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 87 konstatuojamoji dalis.

([38]) *The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials*, paskelbta 2010 m., p. 18, susipažinti galima adresu http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm.

([39]) *Renewable Energy Policy Brief Argentina, June 2015*, skelbiama adresu https://www.irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2015/IRENA_RE_Latin_America_Policies/IRENA_RE_Latin_America_Policies_2015_Country_Argentina.pdf?la=en&hash=4A7F4CDAB9E00B7739363467AB2B2ADA67C94CDC.

([40]) *Liquid Biofuels: Background Brief for the World Bank Group Energy Sector Strategy, Background Paper for the World Bank Group Energy sector strategy, March 2010, p. 9*, skelbiama adresu https://www.ourenergypolicy.org/wp-content/uploads/2016/03/Biofuel_brief_Web_version.pdf.

(117) Tai, kad sojoms taikomu eksporto mokesčiu buvo siekiama užtikrinti žaliavų tiekimą, visų pirma biodyzelino pramonei, buvo matyti iš šios priemonės teisėkūros istorijos. Iš tiesų, jau ankstesnio tyrimo metu Komisija pažymėjo, kad Bendrame nutarime Nr. 438/2012, 269/2012, 1001/2012 ([41]) buvo nurodytas skirtumas tarp biodyzelinui taikomo faktinio mokesčio tarifo ir jo pagrindinei žaliavai (t. y. sojoms) taikomo mokesčio tarifo ([42]), ir kad sojoms taikomas eksporto mokestis buvo pakoreguotas Dekretu Nr. 133/2015 ([43]), ir priminė, kad „apsodinto ploto padidėjimas ir rekordinis praėjusio sezono derlius neapsaugojo nuo konkurencingumo ir pelningumo sumažėjimo visoje susijusioje vertės grandinėje, įskaitant biodyzelino“ ([44]).

(118) Vėliau priimtuose teisės aktuose buvo laikomasi panašaus požiūrio. Pavyzdžiui, Dekreto Nr. 1343/2016 ([45]), kuriuo šiek tiek sumažinti Dekretu Nr. 133/2015 nustatyti eksporto muitai, konstatuojamosiose dalyse paaiškinta, kad *„būtina toliau įgyvendinti veiksmingas priemones, susijusias su šio tikslo įgyvendinimu*, visų pirma kalbant apie sojas ir jų šalutinius produktus, *kuriomis užtikrinamas rinkos nuspėjamumas ir tikrumas dėl laipsniško tokioms prekėms taikomų eksporto muitų mažinimo būdo*“ (paryškinta). Vienas iš sojų šalutinių produktų yra biodyzelinas.

(119) Panašiai Dekreto Nr. 1025/2017 ([46]), kuriuo tuo metu nustatytas 8 % biodyzelino eksporto mokestis, konstatuojamosiose dalyse primenama, kad „*siekiant konvergencijos, būtina suderinti* biodyzelino ir jo pagrindinės žaliavos, t. y. sojų aliejaus, eksporto muitus“ (paryškinta).

(120) Dekrete Nr. 230/2020 ir Dekrete Nr. 131/2022 šis ryšys nebuvo aiškiai paminėtas, nes jais buvo pakeisti tik įvairiems produktams nustatytų eksporto mokesčių tarifai. Priešingai, oficiali Argentinos vyriausybės požiūris į sojas kaip į biodyzelino žaliavą išliko akivaizdus Dekrete Nr. 790/2020, nes jame buvo minimi tik sojoms ir sojų produktams, įskaitant biodyzeliną, taikomi eksporto mokesčiai. Visų pirma Dekreto Nr. 790/2020 konstatuojamosiose dalyse primenama, kad *„Dekretu Nr. 230/20 buvo nustatyti skirtingoms prekėms taikomi eksporto muitai, įskaitant tam tikras MERCOSUR bendrosios nomenklatūros (NCM) tarifų pozicijas, susijusias su* tam tikrais sojų produktais ir šalutiniais produktais“ (paryškinta). Vienas iš sojų produktų, kurių eksporto mokesčio tarifas buvo pakeistas, yra biodyzelinas.

(121) Todėl, kaip ir atliekant pradinį tyrimą, Argentinos vyriausybė tuo pačiu teisėkūros procedūra priimamu aktu, pavyzdžiui, Dekretu Nr. 790/2020, tuo pačiu metu nustatydama sojų, sojų aliejaus ir biodyzelino eksporto mokesčio tarifus, dar kartą parodė, kad savo sojų politiką ji ketino naudoti kaip priemonę biodyzelino tiekimui mažomis kainomis užtikrinti, taip pat ir peržiūros tiriamuoju laikotarpiu. Tai patvirtina aplinkybė, kad 109 konstatuojamojoje dalyje Argentinos vyriausybė nurodė, jog, jos nuomone, trys sojoms, sojų aliejui ir biodyzelinui taikomi eksporto mokesčio tarifai atitinka skirtingus pridėtinės vertės etapus ir todėl jie yra tos pačios vertės grandinės dalis.

(122) Šią išvadą dar labiau patvirtina tai, kad eksporto mokestis aprėpia visus gamybos etapus vertės grandinėje – nuo atitinkamos žaliavos – sojų – iki tarpinio produkto – sojų aliejaus – ir iki tiriamojo produkto, t. y. biodyzelino, nepaliekant sojų gamintojams jokio „apsauginio vožtuvo“ ar alternatyvos tiekimui vidaus rinkoje, atsižvelgiant į tai, kad visi biodyzelino eksportuotojai yra vertikaliai integruoti ir taip pat yra pagrindiniai veiklos vykdytojai, kurie smulkina sojas į sojų aliejų.

(123) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, dėl Argentinos vyriausybės nustatytų eksporto mokesčių sojoms Argentinos sojų augintojų padėtis tampa ekonomiškai nenaudinga, nes jie raginami parduoti savo prekes vidaus rinkoje už mažesnę kainą, nei kaina, kurią jie galėtų gauti, jei tie eksporto mokesčiai nebūtų taikomi. Todėl jie negali racionaliai rinktis ir yra raginami laikytis šiuo eksporto mokesčiu siekiamo politikos tikslo.

([41]) *Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta* 438/2012, 269/2012, 1001/2012 *créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la 'Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo'. Derógase la Resolución No 109/09*.

([42]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 99 konstatuojamoji dalis.

([43]) *Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015, Derecho de exportación. Alícuota*.

([44]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 100 konstatuojamoji dalis.

([45]) *Ministerio de Agroindustria, Decreto 1343/2016, Derecho de exportación. Alícuota. Modificación*.

([46]) *Comercio Exterior, Decreto 1025/2017, Derogación. Decreto N° 1719/2012*.

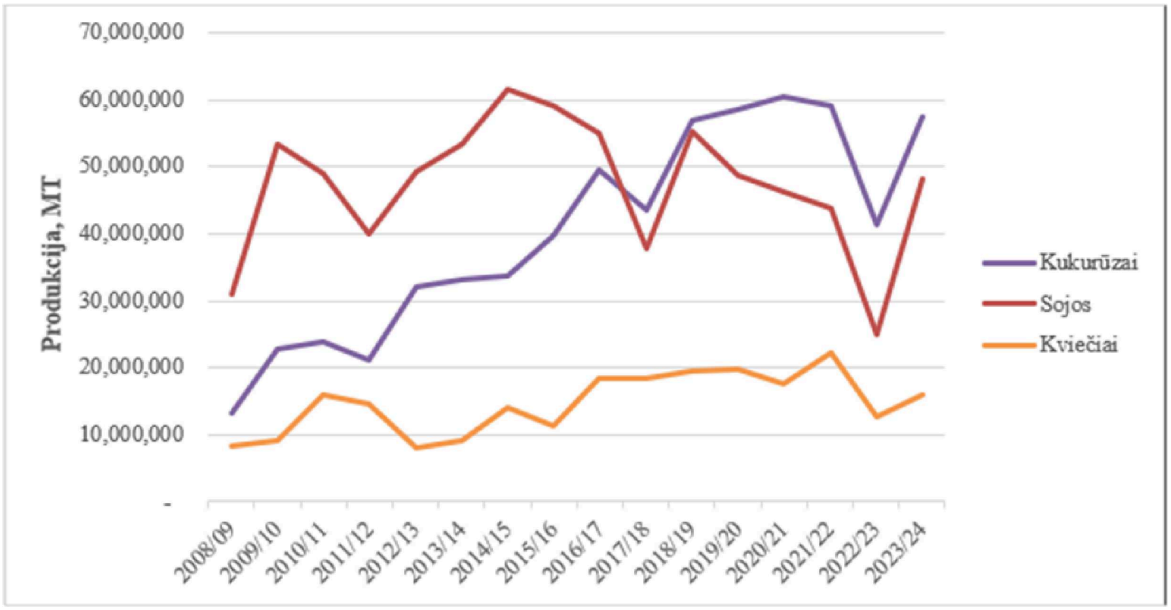
Kukurūzų ir kviečių eksporto kvotos

(124) Atlikus pradinį tyrimą nustatyta, kad šią neracionalią sojų augintojų padėtį dar labiau paaštrino kiti eksporto apribojimai, pvz., 2008–2015 m. taikytos kukurūzų ir kviečių eksporto kvotos, kuriomis buvo atgrasoma nuo kitų augalų eksporto ir augintojams nurodyta toliau auginti sojas (o ne kitus grūdus), todėl vidaus rinkos kaina dar labiau sumažėjo ([47]). Dėl tokių ilgalaikių kitų augalų eksporto apribojimų, labai padidėjo sojų auginimas (*sojización* ([48])). Kaip parodyta 1 diagramoje, 2008–2015 m. sojų auginimas beveik padvigubėjo ir pasiekė 61,4 mln. tonų rekordą. 2015 m. panaikinus eksporto kvotas ir iki 2016–2017 derliaus metų sojų auginimas per šį ribotą laikotarpį labai nesumažėjo, palyginti su kitais kultūriniais augalais, ir išliko gana stabilus ([49]).

(125) 1 diagramoje pateikiami Komisijos duomenys apie sojų, kukurūzų ir kviečių gamybą kiekvienais derliaus metais nuo 2008 m. ir jais papildomi per pradinį tyrimą pateikti duomenys. Šiuo atžvilgiu derliaus metai yra laikotarpis nuo vieno derliaus iki kito derliaus. Taigi derliaus metai ir kalendoriniai metai šiek tiek skiriasi. Sojų derliaus metai prasideda balandžio 1 d. ir baigiasi kovo 31 d.

1 diagrama

Argentinos sojų, kukurūzų ir kviečių gamyba pagal derliaus metus

Šaltinis: http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/.

(126) Iš pateiktų duomenų matyti, kad nuo 2018 m., kai eksporto kvotos nebuvo nustatomos, kukurūzų ir kviečių auginimas padidėjo, o sojų – sumažėjo. Pareiškėjas paaiškino, kad šis sumažėjimas įvyko dėl Europos Sąjungos, JAV ir Peru nustatytų prekybos apsaugos priemonių.

(127) Kalbėdamas apie neigiamą prekybos apsaugos priemonių poveikį, pareiškėjas tvirtino, kad Argentinos vyriausybė atnaujino kukurūzų ir kviečių eksporto kvotas priėmusi Nutarimą Nr. 276/2021 ([50]), kuris, kaip tikėtasi, turėjo turėti tokį patį poveikį kaip ir 2008–2015 m. įgyvendintos politikos priemonės.

([47]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 104–105 konstatuojamosios dalys.
([48]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 107 konstatuojamoji dalis.
([49]) *Ibidem*.
([50]) *Ministerio de Agricultura, Ganadería y Pesca, Resolución 276/2021*, RESOL-2021-276-APN-MAGYP.

(128) Todėl Komisija ištyrė, ar nustatytos kukurūzų ir kviečių eksporto kvotos tebegalioja.

(129) Patikrinimo vietoje metu ACSOJA paaiškino, kad nėra įpareigojimo pereiti nuo vieno kultūrinio augalo prie kito ir kad augintojai gali laisvai nuspręsti, kuriuos kultūrinius augalus – sojas ar kitus – auginti savo dirbamoje žemėje. Argentinos vyriausybė klausimyno atsakymuose ir patikrinimo vietoje metu paaiškino, kad Nutarime Nr. 276/2021 nustatytos sistemos priskyrimas eksporto kvotoms buvo neteisingas, nes tai veikiau buvo eksporto balansuojamasis kiekis arba eksporto pusiausvyros kiekis (*volúmenes de equilibrio*). Tuos kiekius nustatė konsultacinė taryba (*Consejo Consultivo*), kurioje posėdžiauja vidaus vartojimo, eksporto sektoriaus ir Argentinos vyriausybės atstovai. Remdamasi vidaus suvartojimo ir eksporto poreikiais, ši taryba nustato balansuojamąjį kiekį, kuris koreguojamas atsižvelgiant į pasiūlą ir paklausą. Argentinos vyriausybė paaiškino, kad paprastai nustatomas už faktinį eksportą didesnis kiekis, nes tikslas yra užtikrinti nuspėjamumą rinkos dalyviams, o ne blokuoti eksportą. Tačiau pasiekus 90 % balansuojamojo kiekio, muitinei buvo galima teikti tik privalomus pardavimo eksportui rašytinius patvirtinimus (*declaraciones juradas de venta al exterior*; toliau – DJVE 30), kurie eksportuojant galioja 30 dienų, o ne DJVE, kurie eksportuojant galioja 360 dienų (DJVE 360). Išnaudojus visą balansuojamąjį kiekį, eksportuoti kukurūzų ir kviečių nebegalima. Balansuojamieji kiekiai buvo skelbiami viešai ([51]).

(130) Iš tiesų atlikus tyrimą nustatyta, kad, kalbant apie peržiūros tiriamąjį laikotarpį, kukurūzų 10 mln. tonų ([52]) pradinis balansuojamasis kiekis 2022–2023 derliaus metais vėliau buvo pakoreguotas iki 20 mln. tonų ([53]), o dar vėliau – iki 26 mln. tonų ([54]).

(131) Pradinis 2022–2023 derliaus metų balansuojamasis kiekis – 2 mln. tonų ([55]) kviečių – vėliau buvo pakoreguotas iki 10 mln. tonų ([56]), o dar vėliau buvo patvirtintas toks pat 10 mln. tonų kiekis ([57]).

(132) Po peržiūros tiriamojo laikotarpio 2023 m. gruodžio mėn. buvo pasiekta balansuojamojo kiekio riba, o Argentinos vyriausybė buvo kelioms dienoms sustabdžiusi naujų DJVE registraciją ([58]). Be to, vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas pranešė, kad net kai tam tikrais metais buvo pasiektas balansuojamasis kiekis ir eksportas buvo sustabdytas, šie įvykiai neturėjo didelio poveikio eksportui, nes jie įvyko tų metų pabaigoje.

(133) Komisija pažymėjo, kad nors pokyčių, susijusių su nauja sistema, kuri buvo numatyta pagal Nutarimą Nr. 276/2021, poveikį galėjo sumažinti sausra, 2023 m. peržiūros tiriamuoju laikotarpiu turėjusi įtakos visų trijų nagrinėjamų kultūrinių augalų auginimui Argentinoje, kaip matyti iš 1 diagramos, sojų auginimas 2021–2022 m., t. y. iki sausros, vis dar buvo 42 % didesnis nei iki 2008–2009 m. laikotarpiu, kai Argentinos vyriausybė pradėjo įgyvendinti grūdų gamybos nukreipimo politikos priemones, siekdama remti sojų augintojus. Be to, 2023–2024 m., po sausros, nors sojų gamyba atsigavo ir padidėjo, palyginti su iki sausros 2021–2022 m. išauginta produkcija, nei kukurūzų, nei kviečių iki sausros buvęs gamybos lygis nebuvo pasiektas.

(134) Be to, 2015–2021 m. laikotarpiu, kai nebuvo taikomi apribojimai, sojų gamyba sumažėjo, o kukurūzų ir kviečių gamyba padidėjo.

(135) Galiausiai, nors taikant pagal eksportuojamą balansuojamąjį kiekį sukurtą sistemą buvo galima numatyti perkeliamąją kvotą, išnaudojus šią kvotą kukurūzų ir kviečių eksportas vis tiek buvo sustabdomas. Tai, kad 2023 m. toks sustabdymas tęsėsi tik kelias dienas, nepaneigia aplinkybės, kad eksportas gali būti sustabdytas ir ilgesniam laikotarpiui, dėl kurio peržiūros tiriamuoju laikotarpiu Argentinos vyriausybė sprendė savo nuožiūra.

(136) Dėl to Komisija padarė išvadą, kad nuo 2021 m. ir peržiūros tiriamuoju laikotarpiu galiojantis eksporto balansuojamasis kiekis padėjo sukurti palankesnes sąlygas sojų, o ne kukurūzų ir kviečių, auginimui, todėl augintojai buvo skatinami toliau auginti sojas (o ne kitus grūdus), o vidaus rinkos kaina buvo mažinama laikantis Argentinos vyriausybės politikos tikslų.

([51]) https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/ss_mercados_agropecuarios/djve/index.php?accion=imp.
([52]) *Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N°* 3/2022, 2022 m. gegužės 6 d.
([53]) *Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N°* 5/2022, 2022 m. lapkričio 8 d.
([54]) *Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N°* 1/2023, 2023 m. spalio 26 d.
([55]) *Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N°* 06/2021, 2021 m. gruodžio 17 d.
([56]) *Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N°* 2/2022, 2022 m. kovo 28 d.
([57]) *Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N°* 1/2023, 2023 m. spalio 26 d.
([58]) *Circular 2/2023* (2023 m. gruodžio 11 d.) ir *Circular 3/2023* (2023 m. gruodžio 14 d.).

Laikinas sojų importo draudimas ir kitos priemonės sojų augintojams remti

(137) Pradinio tyrimo metu Komisija paaiškino, koks buvo laikino sojų importo draudimo ir, jį panaikinus, labai sudėtingų sojų importo procedūrų poveikis sojų naudojimui vidaus rinkoje biodyzelinui gaminti. Komisija taip pat padarė išvadą, kad importo draudimas kartu su sojoms nustatytu eksporto mokesčiu patvirtino Argentinos vyriausybės politikos tikslą skatinti biodyzelino pramonės plėtrą vien vidaus rinkoje, įskaitant vietos turinį tiekimo grandinėje. Taip Argentinoje buvo kuriama dirbtinė, vyriausybės skatinama vidaus vartojimui skirta sojų produkcija, kuria užtikrinama, kad būtų patenkinama vietos sojų paklausa, remiantis vietos pasiūla, kuria siekiama nurodytų politikos tikslų ([59]).

(138) Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu sojų importo draudimas nebuvo taikomas.

(139) Vis dėlto, kaip paaiškinta 38 konstatuojamojoje dalyje, 2021 m. Biokuro įstatymu, kuris galiojo peržiūros tiriamuoju laikotarpiu, buvo siekiama neskatinti sojų importo ir buvo nustatytas vietos turinio reikalavimas, pagal kurį maišyti skirtas biodyzelinas turėjo būti gaminamas Argentinos gamyklose, naudojant šalyje gautas pradines žaliavas. Todėl Argentinos vyriausybė sukūrė uždarąją vidaus sojų rinką, taip atskirdama vidaus vertės grandinę nuo pasaulinės rinkos ir apsaugodama ją nuo importo spaudimo. Kišdamasi į rinką Argentinos vyriausybė pasiekė savo tikslą padidinti gamybos apimtį ir sumažinti vidaus rinkos kainas biodyzelino pramonės naudai.

Sojų gamintojų subsidijavimas

(140) Pradinio tyrimo metu Komisija nustatė, kad Argentinos vyriausybė skatino sojų augintojus gaminti sojas ir taip padidino sojų pasiūlą vidaus rinkoje bei skatino biodyzelino pramonės plėtrą ([60]).

(141) Pareiškėjas tvirtino, kad Argentinos vyriausybė toliau teikė paramą sojų augintojams, visų pirma įgyvendindama dvi kompensavimo programas.

(142) Pirmoji buvo smulkiems sojų gamintojams ir kooperatyvams skirta kompensavimo ir skatinimo programa pagal Dekretą Nr. 786/2020 ([61]). Pareiškėjas tvirtino, kad pagal šią programą sojų augintojams buvo grąžinami eksporto mokesčiai, atsižvelgiant į jų dirbamus plotus, ir kad ši sistema, kuri galiojo iki 2020 m. gruodžio 31 d., vėliau buvo pratęsiama vyriausybės veiksmais ir teisės aktais, kurių pareiškėjas išsamiau nepaaiškino.

(143) Todėl Komisija nagrinėjo, ar peržiūros tiriamuoju laikotarpiu ši sistema dar galiojo.

(144) Argentinos vyriausybė teigė, kad sojų augintojai negalėjo susigrąžinti eksporto mokesčių, nes jie nebuvo jų mokėtojai. Priešingai, Argentinos vyriausybė paaiškino, kad atitinkamoje Dekreto Nr. 786/2020 konstatuojamojoje dalyje minimas Įstatymas Nr. 27541 ([62]), kuriame ne tik nurodyta, kad Argentinos vyriausybė gali padidinti eksporto mokesčius iki 33 %, tačiau nustatyta sąlyga, kad 3 % eksporto mokesčių vertės prieaugio dalis turėtų būti skiriama mažųjų ir vidutinių gamintojų ir kooperatyvų konkurencingumo didinimo fondui sukurti ([63]). Įstatyme Nr. 27541 taip pat nurodyta, kad „*Nacionalinis vykdomasis padalinys nustato segmentavimo ir paskatų mechanizmus, kuriais siekiama didinti smulkiųjų gamintojų ir kooperatyvų, kurių veiklai* daro poveikį eksporto muitų padidėjimas, *pelningumą ir konkurencingumą* <...>“ (paryškinta) ([64]). Šio fondo lėšos buvo išmokamos remiantis nuo 2020 m. vasario mėn. iki 2020 m. gruodžio mėn. augintojų parduotu sojų kiekiu, neviršijant sojų kiekio vienam dirbamam hektarui ribos.

([59]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 106 konstatuojamoji dalis.
([60]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 108 konstatuojamoji dalis.
([61]) *Decreto 786/2020*, DCTO-2020-786-APN-PTE – *Disposiciones*.
([62]) *Ley 27541, Ley de Solidaridad Social y Reactivación Productiva en el Marco de la Emergencia Pública*.
([63]) Įstatymo Nr. 27541 52 straipsnis.
([64]) Įstatymo Nr. 27541 53 straipsnis.

(145) Kadangi Argentinos vyriausybė nebendradarbiavo ir nenusiuntė A priedo sojų tiekėjams, Komisija negalėjo patikrinti, ar sojų augintojai naudojosi šia sistema. Tačiau, remiantis 28 straipsnio nuostata, buvo laikoma, kad Argentinos vyriausybės pateiktas išsamus paaiškinimas yra turimi faktai, iš kurių matyti, kad ši sistema iš tiesų buvo taikoma ir pagal ją buvo išmokamos lėšos, susijusios su kiekiais, parduotais iki 2020 m. gruodžio 31 d. Kadangi pareiškėjas išsamiai nenurodė, kokiais tolesniais vyriausybės veiksmais ir teisės aktais buvo toliau įgyvendinama ši sistemą, Komisija šiuo atžvilgiu nenustatė jokių priemonių, o Argentinos vyriausybė patvirtino, kad ši priemonė buvo taikoma iki 2020 m. gruodžio 31 d. parduotiems kiekiams, todėl Komisija padarė išvadą, kad ši sistema, pagal kurią lėšos buvo išmokamos iki 2020 m. gruodžio 31 d., peržiūros tiriamuoju laikotarpiu nebebuvo taikoma.

(146) Antroji iš šių programų buvo susijusi su 2022 m. lapkričio mėn. priimtame Nutarime Nr. 862/2022 numatyta smulkiesiems ir vidutiniams sojų ir kukurūzų augintojams skirta kompensavimo programa ([65]). Pagal šią programą išmokos, kurias turėjo gauti kiekvienas sojų augintojas, siekė iki 6 500 USD už deklaruotą sojų hektarą, o bendra šių išmokų gavėjams skirta suma buvo 1 730 mln. USD.

(147) Atlikus tyrimą nustatyta, kad kompensavimo programą finansavo pagal Dekreto Nr. 576/2022 9 straipsnį ([66]) įsteigtas Eksporto didinimo fondas (*Fondo Incremento Exportador*). Šis fondas buvo finansuojamas iš papildomų eksporto mokesčių (be kita ko, taikomų sojoms, sojų aliejui ir biodyzelinui), surinktų įgyvendinant eksporto didinimo programą, kuria buvo padidintas eksportas (*Programa de Incremento Exportador*). Pagal Dekretą Nr. 576/2022 eksporto didinimo programa buvo Argentinos vyriausybės programa, kuria buvo siekiama skatinti eksportą siūlant patrauklų USD-ARS valiutos keitimo kursą sojų produktų eksportuotojams (vadinamąjį sojų dolerį), taip užtikrinant užsienio valiutos kaupimą federaliniuose rezervuose labai infliacinėmis ekonominėmis aplinkybėmis.

(148) Šios kompensavimo programos įgyvendinimo laikotarpis ir nutraukimo sąlygos buvo nustatyti Nutarimo Nr. 862/2022 5 straipsnyje, kuriame nurodyta, kad prašymų pateikimo terminas yra 15 darbo dienų nuo reglamento paskelbimo oficialiajame leidinyje. Pasibaigus šiam terminui, galimybės pateikti naujus prašymus daugiau nebuvo. Taigi, kaip numatyta Nutarimo Nr. 862/2022 8 straipsnyje, šią programą pradėta įgyvendinti 2022 m. gruodžio mėn. paskelbus Nutarimą Nr. 276/2022 ([67]), kuriame buvo pateiktas išsamus programos naudos gavėjų sąrašas. Tuo administraciniu aktu programos taikymas buvo užbaigtas. Pareiškėjas nepateikė jokių tvirtinimų, kad programa buvo tęsiama, o Komisija šiuo klausimu taip pat nerado jokių įrodymų.

(149) Taigi, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu kompensavimo programa buvo vykdoma. Kadangi Argentinos vyriausybė nebendradarbiavo ir nenusiuntė A priedo sojų tiekėjams, Komisija negalėjo patikrinti, kokį poveikį jiems turėjo ši kompensavimo programa. Tačiau, remiantis 28 straipsnio nuostata, šios programos naudos gavėjų sąrašas buvo pakankamas įrodymas, kad lėšos pagal šią programą buvo išmokamos peržiūros tiriamuoju laikotarpiu.

(150) Apibendrinant galima daryti išvadą, kad kompensavimo programa ir jos teisiniai pagrindai yra aiškus įrodymas, kad Argentinos vyriausybė numatė, jog jos eksporto priemonės gali turėti neigiamą poveikį vietos sojų augintojams, ir nevengė naudoti taikant tas pačias eksporto priemones (t. y. iš eksporto mokesčių) gautų pajamų, siekdama sušvelninti tą poveikį sojų augintojams skiriamomis kompensacijomis. Ši sistema yra dar viena priemonė, kurią Argentinos vyriausybė naudoja siekdama pavesti arba nurodyti sojų augintojams vykdyti jos politiką ir tiekti sojas vidaus biodyzelino pramonei už mažesnį nei pakankamą atlygį.

([65]) *Ministerio de Economía, Resolución 862/2022*, RESOL-2022-862-APN-MEC.
([66]) *Decreto 576/2022, Programa de Incremento Exportador*, DECNU-2022-576-APN-PTE – *Creación*.
([67]) *Ministerio de Economía – Secretaría de Agricultura, Ganadería y Pesca, Resolución 276/2022*, RESOL-2022-276-APN-SAGYP#MEC.

Analizė

(151) Kaip ir atliekant pradinį tyrimą, Komisija laikėsi nuomonės, kad, atsižvelgiant į turimus įrodymus, Argentinos vyriausybė ir toliau atliko „aktyvesnį vaidmenį nei vien tik skatinimas“, kaip buvo nurodęs Apeliacinis komitetas ([68]). Argentinos vyriausybės taikomomis priemonėmis, vertinant jas bendrai, ribojama sojų augintojų veiksmų laisvė, nes praktiškai ribojami jų verslo sprendimai dėl to, už kokią kainą ir kur parduoti produktus.

(152) Taigi sojų augintojai negali didinti savo pajamų, kurias galėtų gauti, jei sojoms nebūtų taikomas eksporto mokestis (pvz., eksportuodami savo produkciją, kad galėtų pasinaudoti didesnių kainų pranašumais, arba didindami vidaus rinkos kainas) ir kitos panašios ribojamosios priemonės.

(153) Tai taip pat patvirtina Nutarimas Nr. 862/2022, kuriuo Argentinos vyriausybė imasi konkrečių priemonių, siekdama padėti sojų pramonei ir su ja susijusiai vertės grandinei, kad būtų galima pakeisti visos susijusios vertės grandinės konkurencingumo ir pelningumo mažėjimo tendenciją. Taigi Argentinos vyriausybė sojų augintojus remia finansiškai, skatina arba jiems nurodo išlaikyti gamybą, kad būtų galima aprūpinti vidaus rinką, net jei racionalus tiekėjas pritaikytų savo produkciją ir kainas tais atvejais, kai eksportas neskatinamas.

(154) Todėl šiomis priemonėmis Argentinos vyriausybė ragina sojų augintojus išlaikyti sojas Argentinoje, nes jie negali parduoti jų didesnėmis kainomis, kurios Argentinoje vyrautų, jei šios priemonės nebūtų taikomos.

(155) Taigi žaliavų gamintojams Argentinos vyriausybė paveda arba nurodo tiekti prekes vidaus rinkos sojų naudotojams, t. y. biodyzelino gamintojams, už mažesnį nei pakankamą atlygį. Sojų augintojai įpareigojami sukurti Argentinoje dirbtinę, suskaidytą mažų kainų vidaus rinką.

(156) Kitaip tariant, pirmiau aprašytomis Argentinos vyriausybės taikomomis priemonėmis buvo siekiama kuo labiau sumažinti neigiamą priemonių poveikį sojų augintojams, kartu skatinant juos elgtis tam tikru būdu, kuris nėra vien Argentinos vyriausybės taikomų priemonių rezultatas ar poveikis. Reaguodami į eksporto mokesčius ir kitas ribojamąsias priemones, gamintojai gali šiek tiek sumažinti savo gamybą vidaus rinkoje, bet iš įrodymų matyti, kad gamyba nei sustojo, nei labai sumažėjo (išskyrus 2023 m., kai šalis nukentėjo nuo sausros, žr. 1 lentelę). Komisija padarė išvadą, kad taip atsitiko dėl Argentinos vyriausybės pavedimo ir nurodymo sojų augintojams toliau gaminti.

(157) Priemonės, kuriomis mažinamas Argentinos vyriausybės nustatytų eksporto apribojimų poveikis sojų gamintojams, buvo numatytos tuose pačiuose teisės aktuose, kuriais buvo nustatyti eksporto apribojimai (pvz., Dekrete Nr. 576/2022, kuriuo nustatoma eksporto didinimo programa, taip pat anksčiau galiojusiame Įstatyme Nr. 27541, pagal kurį Argentinos vyriausybei buvo leidžiama padidinti eksporto mokesčius iki 33 %, tačiau nustatyta sąlyga, kad 3 % eksporto mokesčių vertės prieaugio dalis turėtų būti skiriama fondui nukentėjusiems sojų augintojams sukurti). Todėl Argentinos vyriausybė poveikį nustatė ne *ex post*, bet *ex ante* ir jis nebuvo „atsitiktinis“. Šią politiką ir susijusių privačių subjektų, kurie veikia kaip Argentinos vyriausybės įgaliotiniai ir vykdo jos politiką tiekti sojas biodyzelino pramonei už mažesnį nei pakankamą atlygį, elgesį sieja aiškus „įrodomas ryšys“.

(158) CARBIO ir Argentinos vyriausybė tvirtino, kad nagrinėjami eksporto mokesčiai nėra kompensuotina subsidija. CARBIO teigimu, eksporto mokesčiai nėra finansinis įnašas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje. CARBIO teigė, kad remiantis Bendrojo Teismo pavedimo ar nurodymo aiškinimu ([69]) ir PPO praktika negalima daryti išvados, kad sojų augintojai veikė Argentinos vyriausybės pavedimu arba nurodymu. Iš tiesų, sojų eksporto mokesčiu sojų augintojams nebuvo pavesta užduotis parduoti sojas vidaus rinkoje mažesnėmis nei pasaulinės kainomis. Priešingai, Argentinos vyriausybės teigimu, juo buvo siekiama padidinti iždo pajamas ir, remiantis biudžeto įrodymais, jis tebebuvo labai svarbus Argentinos vyriausybės pajamų šaltinis.

([68]) Apeliacinio komiteto ataskaita byloje DS296, *US – Countervailing Duty Investigation on DRAMS*, 115 punktas.

([69]) Visų pirma 2022 m. gruodžio 14 d. Sprendimas *PT Pelita Agung Agrindustri and PT Permata Hijau Palm Oleo prieš Komisiją*, T-143/20, ECLI:EU:T:2022:811, 102 punktas.

(159) Komisija priminė, kad vien dėl to, kad eksporto mokesčiai pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkte aiškiai nepaminėti, neatmetama galimybė, kad jie gali būti finansinio įnašo pobūdžio ir todėl patektų į subsidijos apibrėžties pagal pagrindinį reglamentą ir SKP sutartį taikymo sritį, ypač tuomet, kai jie taikomi kartu su kitomis vyriausybės priemonėmis. Iš tiesų Bendrojo Teismo praktika patvirtina, kad eksporto ribojimo sistemų tikslas gali būti tiesiogiai ir netiesiogiai remti biodyzelino pramonę ([70]). Komisija pateikė išsamių įrodymų dėl to, kad sojoms taikytu eksporto mokesčiu kartu su kitomis priemonėmis naudotasi kaip priemone raginti sojų augintojus laikytis nurodytų politikos tikslų taip, kad jis prilygsta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai kompensuotinai subsidijai. Dėl eksporto mokesčių tikslo Komisija pažymėjo, kad teisės aktuose taip pat nurodytas tikslas „stabilizuoti tinkamo lygio vidaus kainas arba išlaikyti tokį pasiūlymų kiekį, kuris atitiktų vidaus rinkos tiekimo poreikius“, kaip nurodyta 116 konstatuojamojoje dalyje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(160) CARBIO ir Argentinos vyriausybė tvirtino, kad eksporto mokesčiais kitaip nebuvo ribojamos jų galimybės gaminti, parduoti ir eksportuoti savo produktus. Be to, Argentinos vyriausybė teigė, kad oficialios FOB kainos buvo naudojamos tik kaip eksporto mokesčio pagrindas, todėl eksporto kainos buvo nustatomos laisvai.

(161) Komisija pažymėjo, kad atlikus tyrimą nustatyta, jog sojų auginimui iš tiesų įtakos turėjo kitų pasėlių eksporto apribojimai, kad sojų vidaus kaina išliko mažesnė už pasaulinės rinkos kainą (žr. 3 diagramą) ir kad už sojas sumokėtų eksporto mokesčių suma priklausė nuo Argentinos vyriausybės nustatytos oficialios FOB kainos. Taikant oficialia FOB kaina grindžiamą eksporto mokestį sojų augintojai nebūtinai turi galimybę savo nuožiūra nustatyti eksporto kainą. Galiausiai, kaip matyti iš pirmiau pateiktos analizės, eksporto mokestis yra ne vienintelė priemonė, kurią Argentinos vyriausybė parengė siekdama teikti nurodymus sojų augintojams. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(162) Apibendrinant pažymėtina, kad, kaip ir per pradinį tyrimą, Komisija nustatė, kad Argentinos vyriausybė sojų augintojams ir toliau paveda arba nurodo vykdyti politiką, kuria siekiama sukurti suskaidytą vidaus rinką, o sojos vidaus biodyzelino pramonei tiekiamos už mažesnį nei pakankamą atlygį.

(163) Atskleidus galutinius faktus Argentinos vyriausybė tvirtino, kad sojos nėra tiesioginė biodyzelino žaliava ir kad atlikdama analizę Komisija turėtų į tai atsižvelgti, visų pirma kaip žaliavą vertindama sojų aliejų, dėl kurio Argentina turi natūralų konkurencinį pranašumą.

(164) Komisija patvirtino, kad apskaičiuodama atrinktų Argentinos eksportuojančių gamintojų subsidijavimo sumą ji atsižvelgė į šį aspektą. Iš tiesų, šios schemos naudos vardiklis buvo ne tik biodyzelino, bet ir sojų produktų pardavimo apyvarta. Todėl Komisijai nereikėjo paskirstyti gautos naudos pagal įsigytų sojų galutinio naudojimo būdus. Galiausiai, kadangi atrinkti eksportuojantys gamintojai buvo vertikaliai integruoti, Komisijai nereikėjo atsižvelgti į jokius tolesnius sojų ir biodyzelino vertės grandinės etapus, o sojų aliejus, kuris buvo nurodytas prašyme ir kurį būtų buvę galima analizuoti, nebuvo tiekiamas, nes jį patys gamino atrinkti eksportuojantys gamintojai. Be to, šio reglamento 3.3.1.3.3 skirsnyje, visų pirma 1 lentelėje, Komisija iš tiesų analizavo sojų aliejaus reikšmę vertės grandinėje nuo sojų iki biodyzelino. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

([70]) Žr. 2022 m. gruodžio 14 d. neapskųsto Sprendimo *PT Wilmar Bioenergi Indonesia ir kt. prieš Komisiją*, T-111/20, EU:T:2022:809, 146 punktą.

(165) Atskleidus galutinius faktus Argentinos vyriausybė ir CARBIO tvirtino, kad eksporto mokestis yra visuotinai taikoma fiskalinės politikos priemonė. Argentinos vyriausybė nurodė, kad šaltiniai, kuriais Komisija grindė 115 konstatuojamojoje dalyje nurodytas išvadas, nepatvirtina, kad jos tikslas buvo tiekti sojas biodyzelino pramonei už mažesnį nei pakankamą atlygį. CARBIO priminė, kad eksporto mokesčiai buvo taikomi dar prieš tai, kai 2007 m. Argentinoje įsikūrė biodyzelino pramonė, ir buvo naudojami kaip fiskalinės politikos priemonė. CARBIO pranešė, kad šie mokesčiai net gali būti laikomi našta eksportuojantiems gamintojams, kurie negauna kompensacijos. Todėl bet koks eksporto mokesčio poveikis sojų kainoms ir bet kokia nauda būtų šalutinis Argentinos vyriausybės viešųjų pajamų rinkimo veiklos rezultatas ir „tik šalutinis vyriausybės reguliavimo poveikis“ ([71]). Tokia įprasta pajamų rinkimo veikla teisiniu požiūriu neprilygsta aktyvesniam vyriausybės vaidmeniui nei vien tik skatinimas ([72]).

(166) Komisija priminė, kad 116 konstatuojamojoje dalyje ji konstatavo, jog vienas iš tikslų, dėl kurių Argentinos vyriausybė buvo įgaliota nustatyti eksporto muitus, buvo „stabilizuoti tinkamo lygio vidaus kainas arba išlaikyti tokį pasiūlymų kiekį, kuris atitiktų vidaus rinkos tiekimo poreikius“. Be to, 117–123 konstatuojamosiose dalyse pateikti turimi įrodymai, kad sojoms taikomu eksporto mokesčiu buvo siekiama užtikrinti žaliavų tiekimą, visų pirma biodyzelino pramonei. Todėl Komisija, pripažindama, kad sojoms taikomas eksporto mokestis galėjo būti naudojamas ir kaip fiskalinės politikos priemonė, padarė išvadą, kad tai nebuvo vienintelis jo tikslas. Kadangi išnagrinėjus Argentinos teisės aktus buvo nustatyta, kad valstybės taikomo eksporto mokesčio tikslas buvo plėtoti tolesnės gamybos grandies pramonę, tai yra biodyzelino pramonę, eksporto mokesčio poveikis kainoms buvo ne „tik šalutinis Argentinos vyriausybės reguliavimo padarinys“, bet ir jos aiškiai išreikštas ketinimas. Šiomis aplinkybėmis tai, kad eksporto mokesčiai buvo taikomi dar prieš tai, kai 2007 m. Argentinoje įsisteigė biodyzelino pramonė, nepaneigia galimybės, kad šią politikos priemonę buvo galima pakoreguoti ar pritaikyti atsižvelgiant į naujus, vėliau atsiradusius politikos tikslus. Iš tiesų atlikus pradinį tyrimą nustatyta, kad eksporto mokestis 2007 m. buvo pakeistas būtent siekiant atsižvelgti į naujus gamybos būdus ir kaip pavyzdys buvo aiškiai nurodytas biokuras ([73]). Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(167) Atskleidus galutinius faktus CARBIO pakartojo savo pastabas, kurios išdėstytos 158 ir 160 konstatuojamosiose dalyse. Argentinos vyriausybė taip pat pakartojo savo pastabas, išdėstytas 158 konstatuojamojoje dalyje. Abi šalys nurodė kolegijos pateiktą SKP sutarties 1 straipsnio 1.1 dalies a punkto 1 papunkčio iv punkto aiškinimą byloje *US – Export Restraints*, pagal kurį eksporto apribojimas „negali būti laikomas vyriausybės pavedimu arba vyriausybės nurodymu vykdomu prekių tiekimu, kaip tai suprantama pagal iv punktą“ ([74]). Abi šalys taip pat paminėjo, kad Sąjunga aiškiai pritarė šiai teismų praktikai savo, kaip trečiosios šalies, pastabose byloje *US – Export Restraints* ([75]). Be to, CARBIO tvirtino, kad eksporto apribojimai negali būti priemonė, naudojama siekiant pavesti arba nurodyti privatiems dalyviams atlikti tam tikrus veiksmus, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį. Siekdami pagrįsti šį tvirtinimą, CARBIO rėmėsi Bendrojo Teismo aiškinimu ([76]) ir SKP sutarties 1 straipsnio 1.1 dalies a punkto 1 papunkčio iv punkto aiškinimu, kurį Kolegija pateikė byloje *China – GOES* ([77]) ir byloje *US – Countervailing Measures (China)* ir kuriame paaiškinta, kad jeigu Kinijos vyriausybė riboja magnezijos ir kokso vidaus gamintojų galimybes eksportuoti šiuos produktus, ji neįpareigoja vidaus gamintojų ką nors daryti ([78]). Todėl CARBIO tvirtino, kad eksporto apribojimai negali būti laikomi pavedimo ar nurodymo formos finansiniu įnašu. Tai reiškia, kad, CARBIO nuomone, eksporto mokesčiai ir kukurūzų bei kviečių eksporto apribojimai nėra kompensuotinos subsidijos.

([71]) Sprendimas T-300/16, *Jindal Saw and Jindal Saw Italia prieš Komisiją*, 117 punktas ir 2005 m. liepos 20 d. Apeliacinio komiteto ataskaita, *United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMS) from Korea*, WT/DS296/AB/R, DSR 2005:XVI, p. 8131, 114 punktas.

([72]) Apeliacinio komiteto ataskaita *US – Countervailing Duty Investigation on DRAMS*, 114 punktas.

([73]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 93 konstatuojamoji dalis ir 94–95 konstatuojamosios dalys.

([74]) Kolegijos ataskaita byloje *United States – Measures Treating Exports Restraints as Subsidies*, WT/DS194/R ir 2 kor., priimta 2001 m. rugpjūčio 23 d., DSR 2001:XI, p. 5767, 8.38 ir 8.75 punktai.

([75]) B-1 priedas. EB, trečiosios šalies, pateiktos rašytinės informacijos santrauka, WT/DS194/R, 17 punktas ir 6 puslapis.

([76]) 2019 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Jindal Saw and Jindal Saw Italia prieš Komisiją*, T-300/16, EU:T:2019:235, 108 punktas.

([77]) Kolegijos ataskaita byloje *China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States*, WT/DS414/R ir 1 priedas, priimta 2012 m. lapkričio 16 d., patvirtinta Apeliacinio komiteto ataskaita WT/DS414/AB/R, DSR 2012:XII, p. 6369, 7.85 punktas.

([78]) Kolegijos ataskaita byloje *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*, WT/DS437/R ir 1 priedas, priimta 2015 m. sausio 16 d., su pakeitimais, padarytais Apeliacinio komiteto ataskaita WT/DS437/AB/R, DSR 2015:I, p. 183.

(168) Komisija pažymėjo analizavusi ne tik eksporto apribojimus, tokius kaip eksporto mokestis ir kukurūzų bei kviečių eksporto apribojimai, bet ir visą priemonių rinkinį, įskaitant, be kita ko, eksporto apribojimus, aprašytus 101–150 konstatuojamosiose dalyse. Bendrai taikydama šį priemonių rinkinį Argentinos vyriausybė galėjo pavesti arba nurodyti sojų augintojams laikytis jos politikos tikslų taip, kad tai prilygtų kompensuotinai subsidijai, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkte. Todėl vien su eksporto apribojimais susiję tvirtinimai Komisijos atliktos analizės kontekste yra nereikšmingi. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(169) CARBIO paminėjo Komisijos 159 konstatuojamojoje dalyje nurodytą Sprendimą *PT Wilmar Bioenergi Indonesia ir kt. prieš Komisiją*, visų pirma nurodydami, kad jie pritartų dėl Komisijos teiginio, kad pati Komisija pateikė išsamių įrodymų dėl to, kad sojoms taikytu eksporto mokesčiu kartu su kitomis priemonėmis naudotasi kaip priemone raginti sojų augintojus laikytis nurodytų politikos tikslų taip, kad jis prilygsta kompensuotinai subsidijai. CARBIO tvirtino, kad sprendime šiam teiginiui nebuvo pritarta, visų pirma dėl to, kad tame sprendime nagrinėti eksporto apribojimai buvo susiję su tarptautinėmis kainomis.

(170) Komisija laikėsi nuomonės, kad 159 konstatuojamojoje dalyje nurodytu sprendimu patvirtinama, jog Bendrojo Teismo praktika patvirtina, kad eksporto apribojimų sistemų tikslas gali būti tiesiogiai ir netiesiogiai remti biodyzelino pramonę. Tačiau šiuo sprendimu ji nesirėmė savo išvadai dėl sojų eksporto mokesčio pagrįsti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(171) Be to, nors Argentinos vyriausybė pripažino, kad Komisija teisingai nustatė, jog sojų ir sojų aliejau mokesčio bazė (t. y. nagrinėjamoji FOB kaina) skiriasi nuo biodyzelino mokesčio bazės, ji tvirtino, kad Komisija ją supainiojo su apmokestinamąja verte (t. y. verte, kuria remiantis apskaičiuojamas eksporto mokestis) ir 113 konstatuojamojoje dalyje klaidingai aiškino skirtumą tarp faktinio biodyzelino eksporto mokesčio tarifo ir sojų ir sojų aliejaus eksporto mokesčio tarifo. Argentinos vyriausybės teigimu, Komisija turėjo palyginti faktinį biodyzelino eksporto mokesčio tarifą su įtariamu faktiniu sojų ir sojų aliejaus eksporto mokesčio tarifu, kuris buvo daug mažesnis. Iš tiesų, kaip teigė Argentinos vyriausybė, nors mokesčio bazė yra skirtinga, visų trijų eksporto mokesčių apmokestinamoji vertė apskaičiuojama taip pat.

(172) Komisija pažymėjo, kad Argentinos vyriausybė šiuo klausimu pateikė prieštaringą informaciją. Pati Argentinos vyriausybė, atsakydama į klausimyno C.II.22 klausimą, paaiškino, kad „jei prekėms taikomos oficialios kainos (pavyzdžiui, prekėms pagal Įstatymą Nr. 21453 [t. y. sojoms ir sojų aliejui]), apmokestinamoji vertė bus lygi oficialiai kainai“. Todėl galima daryti išvadą, kad Komisija teisingai nustatė sojų ir sojų aliejaus apmokestinamąją vertę oficialioje FOB kainoje, todėl eksporto mokestis tiesiogiai taikomas oficialiai FOB kainai, neapskaičiuojant faktinio sojų ir sojų aliejaus tarifo. Taigi, 113 konstatuojamojoje dalyje aprašytas ir viešuose šaltiniuose nurodytas skirtumas tikrai egzistuoja. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(173) Argentinos vyriausybė taip pat kritikavo tai, kad 123 konstatuojamojoje dalyje dėl Argentinos vyriausybės nustatytų priemonių sojų gamintojų padėtis, susijusi su 2025 m. numatyta tinkamo lygio gamyba, buvo apibūdinta kaip neracionali.

(174) Komisija pažymėjo, kad šis apibūdinimas buvo susijęs su pardavimu, o ne su gamyba, ir atmetė šį tvirtinimą.

(175) Be to, Argentinos vyriausybė tvirtino, kad kukurūzų ir kviečių eksporto balansuojamasis kiekis nebuvo nustatomas kaip paramos sojų gamintojams priemonė, o veikiau juo buvo siekiama sušvelninti rinkos sutrikimus, atsiradusius dėl Rusijos karinės agresijos prieš Ukrainą. Argentinos vyriausybė taip pat tvirtino, kad, priešingai, Komisijos analizėje daugiausia dėmesio buvo skirta šios priemonės poveikiui. Be to, Argentinos vyriausybė pažymėjo, kad visus metus ji didino balansuojamąjį kiekį, o ne mažino, kaip būtų buvę, jei jos ketinimas būtų buvęs skatinti sojų gamybą. Galiausiai, Argentinos vyriausybės teigimu, Komisija neatsižvelgė į tai, kad sojų augintojai gali laisvai keisti pasėlius ir kad kvotos išnaudojimas beveik visiškai sutapo su jos galiojimo laikotarpiu.

(176) 136 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad eksporto balansuojamasis kiekis padėjo ne remti, o skatinti sojų gamybą. Be to, eksporto balansuojamasis kiekis buvo nustatytas 2021 m. gruodžio 16 d. Nutarimu Nr. 276/2021, o Rusijos karinė agresija prieš Ukrainą prasidėjo 2022 m. vasario mėn. Galiausiai Komisija eksporto balansuojamuosius kiekius pripažino kompensuotinais ne atskirai, o kaip dalį priemonių rinkinio, kuriuo Argentinos vyriausybė siekė, kad sojų tiekėjai veiktų jos pavedimu ar nurodymu ir įgyvendintų aiškų tikslą sojas biodyzelino pramonei tiekti už mažesnį nei pakankamą atlygį. Eksporto balansuojamieji kiekiai buvo koreguojami remiantis vidaus suvartojimu ir eksporto poreikiais. Taigi kiekio koregavimas jį padidinant paprasčiausiai atspindėjo sumažėjusį vidaus suvartojimą ir padidėjusį eksporto poreikį. Priešingai, tikslą teikti pirmenybę sojų auginimui rodė tas pats balansuojamojo kiekio nustatymas kukurūzų ir kviečių eksportui. Pažymima, kad eksporto balansuojamieji kiekiai nustatyti po laikotarpio, kai nebuvo taikomi eksporto apribojimai. Per šį laikotarpį, kai nebuvo taikomi eksporto apribojimai, sojų gamyba sumažėjo, o kukurūzų ir kviečių gamyba padidėjo. Galimybė laisvai rinktis, kuriuos kultūrinius augalus auginti, patvirtina Komisijos išvadas, nes 1 diagramoje pateikti gamybos duomenys rodo, kad tarp sojų auginimo ir eksporto apribojimų yra akivaizdus ryšys, kurį rodo ir kultūriniai augalai, kuriuos augintojai rinkosi auginti tuo laikotarpiu, kai apribojimų nebuvo. Galiausiai eksporto balansuojamiesiems kiekiams buvo taikoma griežta viršutinė riba, kaip matyti iš to, kad šie kiekiai buvo išnaudoti, todėl pats jos egzistavimas buvo palankus sojoms auginti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.3.1.3.2. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytas pavedimas arba nurodymas privatiems subjektams

(177) Kaip ir atliekant pradinį tyrimą, toliau Komisija vertino, ar Argentinos sojų augintojai yra privatūs subjektai, kuriems Argentinos vyriausybė davė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytą pavedimą arba nurodymą.

(178) Atrinkti Argentinos eksportuojantys gamintojai visas biodyzelino gamybai naudotas sojas pirko iš vidaus šaltinių. Jos buvo perkamos iš privačių sojų ūkių, išskyrus tam tikrą sojų kiekį, kuris buvo perkamas iš valstybės valdomos bendrovės YPF SA.

(179) Argentinos vyriausybė paaiškino, kad Argentinoje yra daugiau kaip šešiasdešimt tūkstančių sojų augintojų, jie įsikūrę dideliame plote ir augina skirtingomis ekonominėmis ir gamybos sąlygomis, ir teigė, kad jie negali būti laikomi privačiais subjektais, kuriems duodami pavedimai arba nurodymai pagal SKP sutarties 1 straipsnio 1.1 dalies a punkto 1 papunkčio iv punktą, o jiems tik taikomas valstybės reguliavimas ir jos nustatyta fiskalinė politika, kuri yra visuotinai taikoma priemonė.

(180) Komisija pažymėjo, kad vietos ar gamybos sąlygų skaičius ar skirtumai patys savaime neprieštarauja išvadai dėl pavedimo ar nurodymo. Susiskaidžiusi sojų rinkos struktūra yra silpnos rinkos pusiausvyros požymis, ypač atsižvelgiant į nedidelį vertikaliai integruotų biodyzelino eksportuotojų skaičių (Argentinos vyriausybės duomenimis, jų yra mažiau nei dešimt), kurie taip pat yra pagrindiniai sojų smulkintojai, turintys kur kas didesnę įtaką rinkoje. Be to, aptariama fiskalinė politika, t. y. eksporto mokesčiai, taikoma ne visuotinai, o konkretiems žemės ūkio maisto produktams ir jų išvestiniams produktams, tai yra sojoms, sojų aliejui ir biodyzelinui. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(181) Todėl, kaip ir per pradinį tyrimą, remdamasi turima informacija Komisija laikosi nuomonės, kad visi sojų augintojai yra privatūs subjektai, kuriems Argentinos vyriausybė yra pavedusi, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį, tiekti sojas už mažesnį nei pakankamą atlygį.

3.3.1.3.3. Sojų augintojų vykdytas sojų tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį

(182) Per pradinį tyrimą Komisija tyrė, ar sojų augintojai iš tikrųjų vykdė Argentinos vyriausybės politiką tiekti sojas už mažesnį nei pakankamą atlygį.

(183) Komisija atliko tokią pačią analizę ir atnaujino tuo metu surinktus duomenis. Atsižvelgdama į 85 konstatuojamojoje dalyje padarytas išvadas, Komisija, siekdama nustatyti, ar sojų augintojai tiekė sojas už mažesnį nei pakankamą atlygį, nusprendė pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį iš dalies remtis turimais faktais.

(184) 101–150 konstatuojamosiose dalyse aprašytų priemonių rinkiniu Argentinos vyriausybė sojų augintojus ragino parduoti sojas vietoje už mažesnes kainas, nei jos būtų parduodamos kitomis aplinkybėmis (t. y. jei šios priemonės nebūtų taikytos, sojų augintojai būtų eksportavę sojas už daug didesnę pasaulinę rinkos kainą arba būtų tiesiog pritaikę savo pasiūlą prie rinkos suvaržymų). Tačiau sojų augintojai to nedarė dėl Argentinos vyriausybės politikos skatinti tolesnės gamybos grandies biodyzelino pramonės plėtrą.

(185) Iš 1 lentelės matyti, kad beveik visos vidaus gamybai skirtos sojos smulkinant toliau perdirbamos į sojų aliejų. Sojų gamybos, eksporto, importo ir smulkinimo vidaus rinkoje duomenys pagal atitinkamus metus:

1 lentelė

Argentinos sojų, sojų aliejaus ir biodyzelino gamyba

	Sojų gamyba (metrinėmis tonomis)	Sojų eksportas (metrinėmis tonomis)	Sojų importas (metrinėmis tonomis)	Sojų smulkinimas (metrinėmis tonomis)	Sojų aliejaus gamyba (metrinėmis tonomis)	Vidaus vartojimui skirtas sojų aliejus (metrinėmis tonomis)	Biodyzelino gamyba (metrinėmis tonomis)
2020 m.	48 780 412	6 640 000	4 930 000	42 680 000	7 160 243	1 791 370	1 157 364
2021 m.	46 217 911	5 500 000	4 430 000	45 840 000	8 392 043	2 524 210	1 723 665
2022 m.	43 861 066	5 540 000	4 570 000	39 940 000	7 447 690	2 890 010	1 909 618
2023 m.	25 044 982	2 000 000	10 000 000	38 500 000	5 270 048	1 887 864	831 269

Šaltinis: Argentinos vyriausybės pateikti klausimyno atsakymai, grindžiami įvairių viešai prieinamų Argentinos duomenų bazių informacija ([79]). Tik 2023 m. spalio–gruodžio mėn. biodyzelino gamybos duomenys buvo gauti naudojant šį šaltinį: http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4. 2023 m. gruodžio mėn. duomenys tebebuvo preliminarūs.

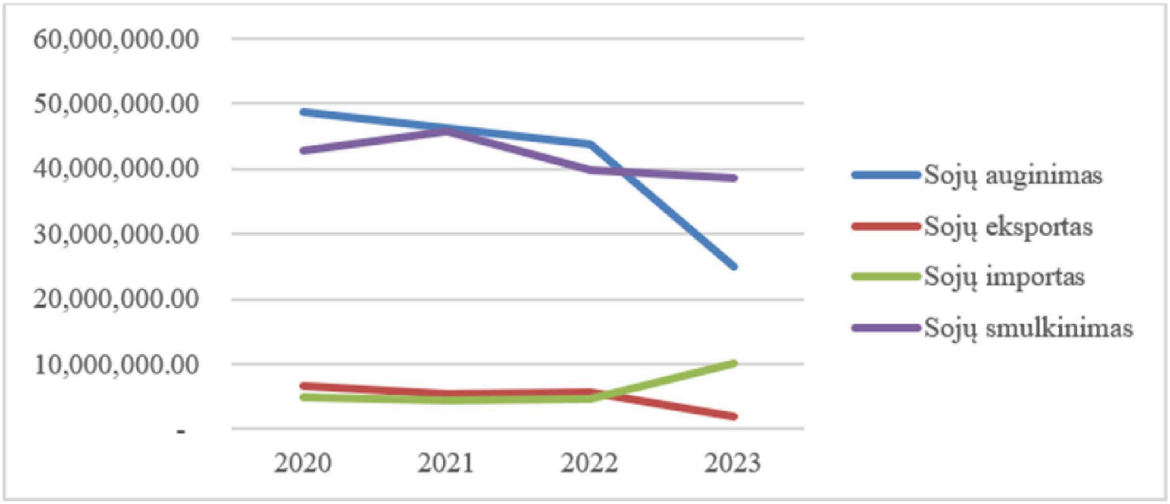
(186) Kaip paaiškinta 133 konstatuojamojoje dalyje, sojų gamyba iki 2022 m. mažėjo, nes buvo panaikintos kukurūzų ir kviečių eksporto kvotos ir kartu buvo taikomos Europos Sąjungos, JAV ir Peru prekybos apsaugos priemonės. 2023 m. gamyba sumažėjo dėl didelės Argentinoje prasidėjusios sausros. 2024 m., kai sausra baigėsi, sojų auginimas atsigavo ir padidėjo, palyginti su laikotarpiu prieš sausrą 2022 m.

([79]) Argentinos vyriausybės klausimyno atsakymuose pateikti sojų smulkinimo duomenys apėmė ir kitai paskirčiai naudojamas sojas, o šie duomenys buvo gauti iš šaltinio *Estimaciones Agrícolas*, kurį kas mėnesį skelbia Ekonomikos ministerijos žemės ūkio, gyvulininkystės ir žuvininkystės sekretoriatas (https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/estimaciones/estimaciones/informes/). Siekdama nustatyti vien smulkinimo apimtis, Komisija rėmėsi kitais oficialiais duomenimis, kuriuos šaltinyje *Industrialización de granos* kas mėnesį skelbia Ekonomikos ministerijos žemės ūkio, gyvulininkystės ir žuvininkystės sekretoriatas (https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/gestion/). Tačiau iš šių duomenų matyti, kad tam tikrais derliaus metais (balandžio–kovo mėn.) vien susmulkintų sojų kiekis (*industrialización*) buvo didesnis, palyginti su Argentinos vyriausybės naudojamu duomenų rinkiniu. Todėl, kadangi didžioji dalis suvartojamų sojų buvo skirta smulkinti ir siekdama išsaugoti 1 lentelėje pateiktų duomenų nuoseklumą ir palyginamumą, Komisija naudojo Argentinos vyriausybės pateiktus duomenis apie smulkinimą ir kitus naudojimo būdus, laikydama, kad jie buvo susiję tik su smulkinimu ir atsižvelgdama į tai, kad jie galėjo būti nepakankamai įvertinti.

(187) Ši tendencija (metrinėmis tonomis) matyti toliau pateiktoje 2 diagramoje.

2 diagrama

Sojų perdirbimas Argentinoje

Šaltinis: 1 lentelėje pateikti duomenys.

(188) Iš 1 lentelės ir 2 diagramos matyti, kad beveik visos užaugintos sojos buvo smulkinamos ir kad jas smulkinant gautas sojų aliejus daugiausia buvo naudojamas biodyzelinui gaminti. Be to, net jei dėl 2023 m. sausros gamyba buvo maža, siekdama išnaudoti savo smulkinimo pajėgumus, Argentina importavo daugiau sojų.

(189) Be to, sojų eksportas vykdomas tik visiškai patenkinus sojų smulkinimo ir biodyzelino gamybos vidaus vartojimo poreikius. Iš 1 lentelės ir 2 diagramos taip pat matyti, kad eksporto apribojimų taikymo metais (išskyrus 2023 m. sausros metus) sojų importuota labai nedaug. Tai taip pat matyti iš nustatyto atrinktų eksportuojančių gamintojų verslo modelių. Iš tikrųjų nė vienas iš jų neimportavo sojų biodyzelino gamybai. Sojas jie importavo tik siekdami jas naudoti smulkinimo įrenginiuose, o tada visą gautą sojų aliejų ir miltus eksportavo iš Argentinos.

(190) Todėl pagrindinis Argentinos vyriausybės priemonės tikslas buvo pasiektas: vidaus rinkoje užaugintų sojų visiškai pakako, kad būtų galima atsižvelgti į vidaus biodyzelino gamybai skirtų žaliavų paklausą vidaus rinkoje, bet tai buvo nenaudinga sojų augintojams, kurie dėl eksporto apribojimų negalėjo optimizuoti savo pelno eksportuodami visą savo produkciją arba pardavinėdami ją vidaus rinkoje didesnėmis kainomis.

(191) Kaip įtvirtinta atitinkamoje PPO praktikoje, siekiant įrodyti pavedimo ir nurodymo faktą dažniausiai vyriausybė žaliavų gamintojams turėtų būti kaip nors grasinusi arba juos raginusi. Tai, kad palikta tam tikra veiksmų laisvė, šios išvados savaime nepanaikina. Ši konkretaus atvejo analizė grindžiama įrodymais. Tai, kad eksportas šioje labai tarptautinėje biržos prekių rinkoje yra palyginti ribotas, nors Argentina yra viena didžiausių sojų gamintojų pasaulyje, šiuo atveju yra reikšminga aplinkybė, ypač atsižvelgiant į tai, kad kaina tarptautinėse rinkose yra gerokai didesnė nei vidaus rinkos kaina Argentinoje (žr. 3 diagramą).

(192) Iš įrodymų Argentinos teisės aktuose (žr. 116–120 konstatuojamąsias dalis) matyti, kad Argentinos vyriausybės politikos tikslas yra plėtoti didesnės pridėtinės vertės tolesnės gamybos grandies pramonės sektorius, įskaitant biodyzelino sektorių, ir jiems teikti pirmenybę. Be to, Argentinos vyriausybė aiškiai nurodė savo tikslą apsaugoti tolesnės gamybos grandies pramonės sektorius nuo didėjančių tarptautinių kainų.

(193) Taip pat akivaizdu, kad daugybė smulkiųjų sojas auginančių ūkininkų, net jei Argentinos vyriausybė jiems oficialiai nesudaro kliūčių eksportuoti savo produkcijos, šia politika raginami beveik visą savo produkciją parduoti vidaus rinkoje už mažesnes kainas, nei galėtų parduoti tarptautinėse rinkose. Nėra įrodymų, kad Argentinos vyriausybė būtų kaip nors bandžiusi skatinti ir (arba) aktyviai tiesiogiai arba netiesiogiai padėti didinti eksportą ir taip didinti sojas auginančių ūkininkų pelną, nors buvo žinoma, kad smulkiesiems ūkininkams sunku rasti klientų užsienyje, bendrauti užsienio kalba ir tvarkyti visus sudėtingus administracinius eksporto formalumus.

(194) Kadangi kitų priešingų įrodymų byloje nėra ir atsižvelgiant į tai, kad Argentinos vyriausybė nepakankamai bendradarbiavo ir šiuo atžvilgiu nepateikė susijusių įrodymų ir informacijos, Komisija padarė išvadą, kad iš šių įrodymų matyti raginimas, kad sojų augintojai parduotų savo produkciją vidaus rinkoje tolesnės gamybos grandies pramonės sektorių (įskaitant biodyzelino gamintojus) naudai, o ne didintų savo grąžą, be kita ko, ieškodami kitų būdų, pvz., pritaikant savo produkcijos gamybą arba net pereinant prie kitos rūšies gamybos (pvz., kitų grūdų).

(195) Tai, kad sojų augintojai bent formaliai dar tebeturi tam tikrą veiksmų laisvę parduoti savo produkciją užsienyje ir kad labai nedidelis eksportas iš tiesų buvo vykdomas, nepaneigia pagrindinės išvados dėl to, kad jiems buvo duodami pavedimai arba nurodymai, kaip nurodyta PPO praktikoje ([80]).

(196) Be to, kaip ir atliekant pradinį tyrimą, Komisija analizavo dėl Argentinos vyriausybės nustatytų priemonių vykdyto sojų tiekimo poveikį vidaus rinkos sojų kainai Argentinoje.

(197) Komisija naudojo vidutinę sojų vidaus rinkos kainą Argentinoje, grindžiamą Argentinos vyriausybės pateiktais mėnesiniais šalies lygmens duomenimis iš Buenos Airių Rosarijaus, Bahia Blankos ir Kekeno grūdų biržos.

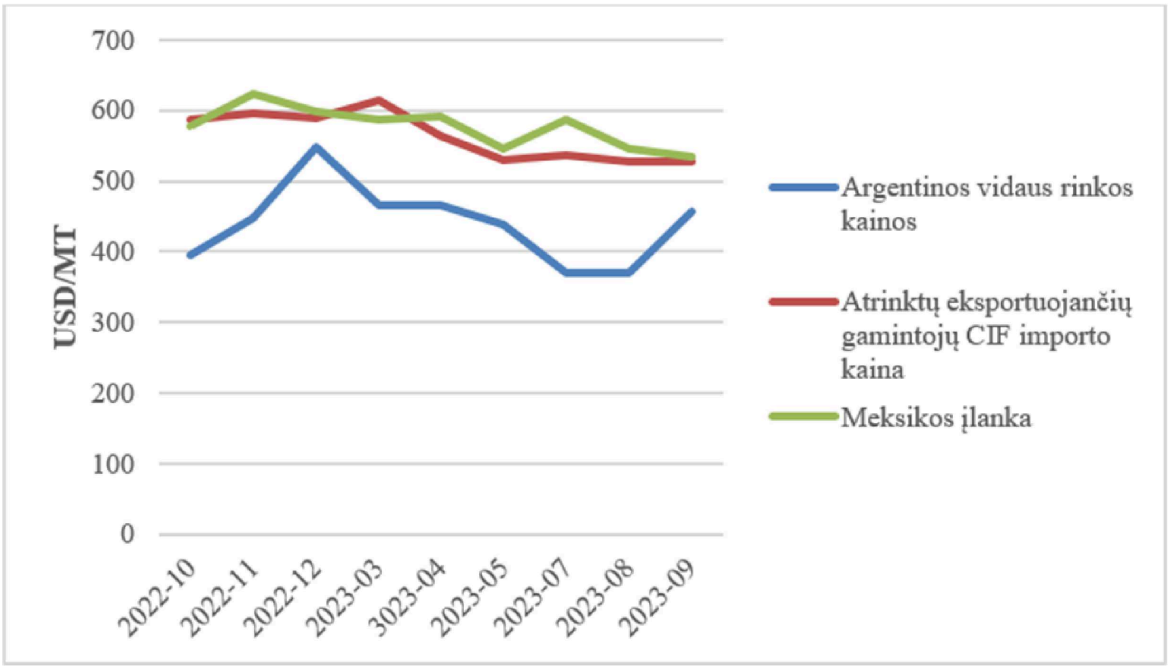
(198) Kaip ir atliekant pradinį tyrimą, nustatyta, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai importavo šiek tiek sojų. Nors šios bendrovės šių importuotų sojų biodyzelinui gaminti nenaudojo – jos buvo naudojamos sojų aliejui gaminti, o vėliau šis aliejus buvo eksportuojamas, šio importo kainą būtų galima laikyti tipiška, nes sojos buvo importuotos siekiant jas smulkinti ir reeksportuoti kaip sojų aliejų, o jų kaina atitiko pasaulinę sojų rinkos kainą (Meksikos įlankos).

(199) 3 diagramoje parodyti kainų svyravimai peržiūros tiriamuoju laikotarpiu (išskyrus mėnesius, kai vidaus rinkos kaina nebuvo nurodyta) ir kainų skirtumas tarp Argentinos vidaus rinkos kainos ir pasaulinės rinkos kainos.

([80]) Apeliacinio komiteto ataskaita byloje DS 296, *US – Countervailing Duty Investigation on DRAMS*, 7.38 punktas. Nors kolegijos ataskaita buvo apskųsta, konkrečiai ši išvada apskųsta nebuvo.

3 diagrama

Argentinos vidaus rinkos kainos, palyginti su pasaulinėmis rinkos kainomis

Šaltinis: Argentinos vyriausybės klausimyno atsakymai dėl Argentinos vidaus rinkos kainos, atrinktų eksportuojančių gamintojų klausimyno atsakymai dėl jų importo kainos ir Meksikos įlankos indeksas, nurodytas Žemės ūkio, gyvulininkystės ir žuvininkystės sekretoriato svetainėje (https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/ss_mercados_agropecuarios/areas/granos/_archivos/000057_Precios%20Internacionales/_series/_golfo_mex/golfo_mexico.php).

(200) 3 diagramoje parodytas skirtumas tarp Argentinos vidaus rinkos kainos ir pasaulinės rinkos kainos bei atrinktų eksportuojančių gamintojų CIF importo kainos peržiūros tiriamuoju laikotarpiu. Nurodomoji Argentinos vyriausybės politika trukdo sojų augintojams realizuoti pelną remiantis pasaulinėmis rinkos kainomis. Sojų augintojai faktiškai negali racionaliai rinktis parduoti savo produkcijos tarptautinėse rinkose už daug didesnę kainą.

(201) Vietoj to jie gauna panašų pelną tiek vidaus, tiek tarptautinėje rinkose, nes mažina vidaus rinkos kainas eksporto mokesčio suma. Taip Argentinos vyriausybė mažina vidaus rinkos kainas vidaus perdirbimo pramonės naudai.

(202) Argentinos vyriausybė duoda nurodymus sojų augintojams, nes neleidžia jiems racionaliai rinktis. Be to, kaip matyti iš diagramos, skirtumai tarp vidaus rinkos ir tarptautinių kainų ne tik išliko tokie patys per visą peržiūros tiriamąjį laikotarpį, bet ir saugojo biodyzelino pramonę ir kitas tolesnės gamybos grandies pramonės šakas (pvz., smulkintojų, daugiausia integruotų kartu su biodyzelino gamintojais) nuo didesnių kainų tarptautinėje rinkoje.

(203) Todėl Argentinos vyriausybės priemonių rinkiniu pasiektas iš anksto nustatytas tikslas: didėjant tarptautinėms kainoms, mažinti vidaus rinkos kainas vidaus pridėtinės vertės pramonės, įskaitant biodyzelino pramonę, naudai.

(204) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija padarė išvadą, kad Argentinos sojų augintojams buvo pavesta arba nurodyta tiekti sojas vidaus biodyzelino pramonei už mažesnį nei pakankamą atlygį.

(205) Atskleidus galutinius faktus CARBIO tvirtino, kad, priešingai nei pradiniame tyrime, atlikdama šią priemonių galiojimo termino peržiūrą Komisija nepadarė išvados, kad sojų gamintojai negali laisvai nustatyti sojų kainos ([81]). CARBIO pažymėjo, kad atliekant patikrinimą atrinkti eksportuojantys gamintojai paaiškino, jog sojų rinkos pirkėjai ir pardavėjai laisvai sudarinėja sandorius ir nustato kainas. Be to, CARBIO tvirtino, kad dėl eksporto mokesčio iš sojų tiekėjų nebuvo atimta racionalaus pasirinkimo galimybė ir nesumažėjo jų galimybės eksportuoti, kaip matyti iš 1 lentelės ir 195 konstatuojamosios dalies. Galiausiai augintojai galėjo laisvai nuspręsti, kuriuos kultūrinius augalus auginti.

(206) Priešingai, nei buvo tvirtinama, Komisija 161 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad, kaip ir atliekant pradinį tyrimą, sojų vidaus rinkos kaina buvo mažesnė už pasaulinės rinkos kainą ir kad dėl eksporto mokesčio sojų gamintojai negalėjo laisvai nustatyti eksporto kainos. Atrinktų eksportuojančių gamintojų paaiškinimai neprieštaravo šioms dviem išvadoms. Be to, Komisija 161 ir 193–195 konstatuojamosiose dalyse jau paaiškino, kaip Argentinos vyriausybė ribojo sojų gamintojų veiksmų laisvę. Galiausiai laisvė spręsti, kuriuos kultūrinius augalus auginti, nesutrukdė Komisijai 135 konstatuojamojoje dalyje padaryti išvadą, kad eksporto balansuojamasis kiekis padėjo pirmenybę teikti sojų, o ne kukurūzų ir kviečių, auginimui. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(207) Argentinos vyriausybė tvirtino, kad įrodymų apie Argentinos vyriausybės veiksmus, kuriais siekiama remti sojų gamintojų eksportą, nebuvimas neturėtų būti laikomas priešingos padėties įrodymu. Be to, Argentinos vyriausybės teigimu, Komisija neatsižvelgė į tai, kad tarptautinė biržos prekių rinka yra kompleksinė, o sojų gamintojai joje dalyvauja ne tiesiogiai, o per prekiautojus.

(208) Komisija pažymėjo, kad jos išvada buvo susijusi su tuo, kad Argentinos vyriausybė riboja sojų gamintojų veiksmų laisvę, kuri buvo padaryta remiantis tiesioginiais įrodymais, surinktais tyrimo metu, o ne aplinkybe, kad jų nebuvo, o atskleidus galutinius faktus Argentinos vyriausybė nepateikė jokių papildomų įrodymų. Tai, kad tarptautinėje biržos prekių rinkoje paprastai veikiama per prekiautojus, neturėtų trukdyti sojų augintojams eksportuoti. Iš tiesų Argentinos biodyzeliną eksportuojantys gamintojai paprastai eksportuoja per prekiautojus. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.3.1.3.4. Funkcija, kuri paprastai suteikiama vyriausybei ir kurios atlikimo praktika realiai nesiskiria nuo praktikos, kurios paprastai laikosi vyriausybės

(209) Kaip nustatyta atliekant pradinį tyrimą ([82]), Komisija laikėsi nuomonės, kad Argentinos biodyzelino pramonei Argentinos teritorijoje esančių sojų tiekimas yra funkcija, kuri paprastai suteikiama vyriausybei, remiantis tuo, kad pagal bendrą tarptautinę teisę valstybės turi suverenias teises į savo gamtos išteklius. Užuot tiekusi žaliavas tiesiogiai biodyzelino pramonei, kad galėtų įgyvendinti savo viešosios politikos tikslus skatinti biodyzelino pramonės plėtrą, įskaitant jos eksporto galimybių didinimą, Argentinos vyriausybė priemonių rinkiniu ragina privačius subjektus daryti tai jos vardu, taigi vykdo funkciją, kuri realiai nesiskiria nuo praktikos, kurios paprastai laikosi vyriausybės, ir dėl to aukoja pajamas.

(210) Atskleidus galutinius faktus Argentinos vyriausybė tvirtino, kad sojų tiekimas nėra funkcija, kuri paprastai pavedama vyriausybei, nes Argentinos vyriausybė nedalyvavo su sojų gamyba susijusioje veikloje. CARBIO taip pat tvirtino, kad Komisija nepateikė įrodymų, iš kurių būtų matyti, kad privačių tiekėjų priimti sprendimai dėl privačios nuosavybės teise valdomoje žemėje Argentinoje išaugintų sojų gamybos ir pardavimo atitinka paprastai Argentinos vyriausybei suteikiamą funkciją. Argentinos vyriausybės ir CARBIO teigimu, vien tai, kad valstybė savo teritorijoje gali naudotis gamtos išteklių reguliavimo įgaliojimais, nereiškia, kad šių gamtos išteklių tiekimas privačioms įmonėms taip pat yra funkcija, kuri paprastai suteikiama vyriausybei. Priešingai, komercinis gamtos išteklių naudojimas, platinimas ir pardavimas yra funkcija, kuri paprastai suteikiama privačioms įmonėms, o valstybė vykdo tik reguliavimo ir priežiūros funkcijas. Kitaip tariant, nors gamtinių išteklių reguliavimas ir priežiūra yra funkcija, kuri paprastai suteikiama vyriausybei, ji nėra susijusi su gamtos išteklių tiekimu tiesiogiai privatiems subjektams.

([81]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 125 konstatuojamoji dalis.
([82]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 164 konstatuojamoji dalis.

(211) Pirma, dėl argumentų, kad Argentinos vyriausybė nedalyvavo sojų gamyboje, kad tiekėjai yra valdomi privačių subjektų ir kad jie parduoda privačioje žemėje išaugintas sojas, Komisija pažymėjo, kad Argentinos vyriausybė sojų augintojams pavedė arba nurodė pasiekti konkretų politikos tikslą. Toks pagal įpareigojimą sojų gamintojų vykdomas sojų tiekimas nesiskiria nuo padėties, jei pati Argentinos vyriausybė būtų tiesioginė sojų gamintoja. Be to, Komisija nesutinka dėl CARBIO daromo dirbtinio atskyrimo, pagal kurį komercinis gamtos išteklių naudojimas, platinimas ir pardavimas nėra funkcija, kuri paprastai suteikiama vyriausybei, kuri vykdo tik reguliavimo ir priežiūros funkcijas. Tokio požiūrio pasekmė būtų ta, kad prekių tiekimas ar paslaugų teikimas už mažesnį nei pakankamą atlygį niekada negalėtų būti laikomas vyriausybei suteikta funkcija, nes valstybės funkcija būtų tik reguliuoti tokių prekių ar paslaugų teikimą. Komisija nepritarė dėl tokio atskyrimo ir nusprendė, kad būtent dėl to, kad Argentinos vyriausybė naudojosi reguliavimo įgaliojimais sojų tiekimo srityje toks sojų tiekimas gali būti laikomas funkcija, kuri paprastai suteikiama vyriausybei. Šiomis aplinkybėmis tai, kad šios prekės gavėjai yra privatūs, o ne valstybės valdomi subjektai, neturi įtakos šiai išvadai, nes tai neturi reikšmės biodyzelino pramonės plėtros politikos tikslui. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.3.1.3.5. Išvada dėl finansinio įnašo

(212) Priemonių rinkiniu, be kita ko, eksporto mokesčiais, kiekybiniais apribojimais, subsidijomis vietos gamintojams ir viešais politikos pareiškimais, Argentinos vyriausybė ragino vidaus sojų augintojus parduoti sojas vietoje ir pavedė arba nurodė jiems tiekti šią žaliavą Argentinoje už mažesnį nei pakankamą atlygį. Šiomis priemonėmis buvo pasiektas norimas tikslas – iškraipyti Argentinos sojų vidaus rinką ir sumažinti kainą iki dirbtinai mažo lygio tolesnės gamybos grandies biodyzelino pramonės naudai. Funkcija tiekti sojas už mažesnį nei pakankamą atlygį paprastai suteikiama vyriausybei, atsižvelgiant į viešąjį tikslą remti biodyzelino pramonę. Be to, šią funkciją atliekančių sojų augintojų praktika realiai nesiskiria nuo praktikos, kurios paprastai laikosi vyriausybės, siekdamos panašių politikos tikslų kitomis paramos formomis (tokiomis kaip dotacijos ar negautos pajamos).

(213) Todėl Komisija padarė išvadą, kad, kaip aiškinta ir taikoma atsižvelgiant į atitinkamą PPO standartą pagal SKP sutarties 1 straipsnio 1.1 dalies a punkto 1 papunkčio iv punktą, Argentinos vyriausybė teikė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytą netiesioginį finansinį įnašą.

3.3.1.4. Parama pajamoms ar kainoms palaikyti

(214) Atlikdama pradinį tyrimą Komisija laikėsi nuomonės, kad finansinio įnašo ir paramos pajamoms arba kainoms palaikyti kategorijos nėra tarpusavyje nesuderinamos ([83]). Atsižvelgdama į šį aiškinimą, Komisija nagrinėjo ne tik tai, ar Argentinos vyriausybės nustatytų priemonių rinkinį būtų galima apibūdinti kaip finansinį įnašą tiekiant prekes už mažesnį nei pakankamą atlygį, bet ir tai, ar Argentinos vyriausybės priemonių rinkinį taip pat būtų galima apibūdinti kaip paramą pajamoms arba kainoms palaikyti, kuriai taikomas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktas ([84]).

(215) Kaip nurodyta memorandume dėl įrodymų pakankamumo, Komisija laikėsi nuomonės, kad atliekant šią priemonių galiojimo termino peržiūrą pareiškėjas pateikė įrodymų, kad Argentinos vyriausybės priemonių rinkinį taip pat galima apibūdinti kaip paramą pajamoms arba kainoms pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą. Todėl Komisija nagrinėjo, pirma, ar Argentinos vyriausybė ketino toliau remti biodyzelino pramonės kūrimą ir plėtrą; antra, kokias priemones Argentinos vyriausybė priėmė arba toliau taikė peržiūros tiriamuoju laikotarpiu, siekdama remti biodyzelino pramonę, ir, trečia, ar šios priemonės priskiriamos prie GATT 1994 XVI straipsnyje nurodytos bet kokios formos paramos pajamoms ir (arba) kainoms palaikyti.

([83]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 171–176 konstatuojamosios dalys.
([84]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 177 konstatuojamoji dalis.

3.3.1.4.1. Argentinos vyriausybės ketinimas remti vidaus biodyzelino pramonę

(216) Pradinio tyrimo metu atlikdama pajamų ar kainų rėmimo analizę, Komisija pranešė apie teisės aktus, iš kurių matyti, kad Argentinos vyriausybė ketina remti biodyzelino pramonę, visų pirma Dekretą Nr. 1396/2001 ([85]), Nutarimą Nr. 1156/2004 ([86]) ir 2006 m. Biokuro įstatymą.

(217) Atlikdama šį tyrimą, be 117–122 konstatuojamosiose dalyse nurodytų elementų, susijusių su eksporto mokesčiu, ir 136 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados dėl kukurūzų ir kviečių eksporto balansuojamojo kiekio bei 150 konstatuojamojoje dalyje nurodytų subsidijų sojų augintojams, Komisija nagrinėjo, ar iš vėlesnių teisės aktų buvo matyti, kad Argentinos vyriausybė vykdė politiką, kuria akivaizdžiai rėmė vidaus biodyzelino pramonės plėtrą. Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu 2006 m. Biokuro įstatymas nebegaliojo, jis buvo pakeistas 2021 m. Biokuro įstatymu, kuriuo įtvirtintas įpareigojimas dėl biodyzelino tiekimo vidaus rinkai.

(218) 38 konstatuojamojoje dalyje Komisija jau priminė energetikos sekretoriato, kuris pagal 2021 m. Biokuro įstatymą veikia kaip vykdymo užtikrinimo institucija, funkcijas. Pajamų ar kainų rėmimo analizės tikslais Komisija primena, kad energetikos sekretoriato vaidmuo yra „užtikrinti, kad būtų prieinami ištekliai, būtini pasiruošti privalomam maišymui, turėti galimybę vykdyti arbitražą ir nustatyti mechanizmus, kurie, jos nuomone, yra būtini, kad tuos išteklius būtų galima įsigyti įprastomis rinkos sąlygomis ir jų neiškraipant, atitinkamais atvejais kaip ribą nustatant tokių žaliavų eksporto kainą atėmus atitinkamas išlaidas“ ([87]). Iš šios funkcijos matyti, kad Argentinos vyriausybė sukūrė sojų gaminimo sektorių, siekdama užtikrinti pakankamą tiekimą biodyzelinui gaminti. Šiuo tikslu Argentinos vyriausybė buvo įgaliota nustatyti didžiausią biodyzelino, parduodamo pagal tiekimo vidaus rinkai įpareigojimą, žaliavų kainą, atitinkančią tokių žaliavų eksporto kainą, diskontavus atitinkamas sąnaudas. Kitaip tariant, vidaus rinkai skirtų žaliavų kaina būtų buvusi mažesnė už eksporto rinkai skirtų žaliavų kainą. Todėl iš šios nuostatos matyti, kad Argentinos vyriausybė 2021 m. Biokuro įstatyme numatė remti vidaus biodyzelino pramonę.

(219) Šią išvadą dar kartą aiškiai patvirtina 2021 m. Biokuro įstatymo 16 straipsnis, kuris iškalbingai pavadintas „Importo pakeitimas“ ir kuriuo energetikos sekretoriatui suteikiami įgaliojimai „pakeisti importuojamą iškastinį kurą biokuru“ ir „skatinti investicijas nacionalinių žaliavų industrializacijos srityje“ ([88]). Kaip Argentinos vyriausybė patvirtino per patikrinimą vietoje, industrializacija (*industrialización*) sojų vertės grandinės aplinkybėmis reiškia patį smulkinimą. Taigi 2021 m. Biokuro įstatymo 16 straipsnyje praktiškai kalbama apie investicijų į sojų smulkinimą skatinimą siekiant remti biodyzelino gamybą. Tai dar viena priemonė, skirta vidaus biodyzelino pramonei remti.

(220) Be to, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu išliko aktualus per pradinį tyrimą padarytas vertinimas dėl biodyzelino vidaus rinkos kainos nustatymo ([89]). Iš tiesų, vidaus rinkoje pagal biodyzelino tiekimo vidaus rinkai įpareigojimą parduodamo biodyzelino (o tai yra beveik visa biodyzelino vidaus rinka) kaina peržiūros tiriamuoju laikotarpiu ir toliau buvo nustatoma Argentinos vyriausybės pagal 2021 m. Biokuro įstatymą.

(221) Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu biodyzelino vidaus rinkos kaina buvo nustatoma beveik kas mėnesį, neskirstant pagal bendrovių rūšis, ir viešai prieinama ([90]).

([85]) *Decreto* 1396/2001, *Plan de Competitividad para el Combustible Biodiesel. Modificaciones al Impuesto sobre los Combustibles Líquidos y el Gas Natural. Normas Complementarias.*

([86]) *Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos, Resolution* 1156/2004, *Biocombustibles, Créase el Programa Nacional de Biocombustibles. Principales objetivos. Misiones y funciones.*

([87]) 2021 m. Biokuro įstatymo 3 straipsnis.

([88]) 2021 m. Biokuro įstatymo 16 straipsnis.

([89]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 192–195 konstatuojamosios dalys.

([90]) https://glp.se.gob.ar/biocombustible/reporte_precios.php.

(222) Kvotos nebuvo paskirtos nė vienam iš atrinktų eksportuojančių gamintojų ir nė vienas iš jų tiriamuoju laikotarpiu netiekė produkcijos vidaus rinkai (nors tai darė kiti grupės „Renova“ biodyzelino gamintojai). Tačiau atrodo, kad Argentinos vyriausybės nustatytos kainos vidaus rinkoje buvo didesnės už vidutinę atrinktų eksportuojančių gamintojų FOB eksporto kainą laikotarpiais, kuriais vidaus rinkos kaina peržiūros tiriamuoju laikotarpiu buvo tokia pati, kai jie pranešė apie pardavimą eksportui, vertinant pagal FOB eksporto kainą tiek neįskaitant biodyzelino eksporto mokesčio, tiek išskyrus du laikotarpius, kai vidaus rinkos ir eksporto kainos, įskaitant biodyzelino eksporto mokestį, buvo suderintos.

(223) Todėl dirbtinai nustatydama dirbtinai didelę vidaus biodyzelino kainą Argentinos vyriausybė vykdė politiką, kuria rėmė vidaus rinkoje parduodančių mažųjų ir vidutinių biodyzelino pramonės įmonių kainas.

Aiški Argentinos vyriausybės parama biodyzelino pramonei nacionaliniu ir provincijų lygmenimis

(224) Be to, pareiškėjas kaip įrodymus, kad Argentinos vyriausybė toliau rėmė biodyzelino pramonę, nurodė i) biodyzelino pramonės apyvartinio kapitalo finansavimo programą pagal Nutarimą Nr. 947/2023 ([91]) ir ii) pagal 2021 m. Biokuro įstatymą negautas pajamas.

(225) Tai naujos įtariamos schemos, susijusios su biodyzelino gamintojais, ir, siekdama nustatyti, ar pagal šias schemas buvo gaunama nauda, Komisija jas išnagrinėjo atitinkamuose tolesniuose skirsniuose. Tačiau, siekdama suprasti, ar šias schemas galima laikyti įrodymu, kad Argentinos vyriausybė remia biodyzelino pramonę, Komisija išnagrinėjo jų teisinius pagrindus, galiojusius peržiūros tiriamuoju laikotarpiu, ir viešą pareiškimą dėl jų. Su 2021 m. Biokuro įstatymu susiję įrodymai pateikti 218 ir 219 konstatuojamosiose dalyse. Be to, kaip paaiškinta 313–314 konstatuojamosiose dalyse, panašu, kad 2021 m. Biokuro įstatymo 22 straipsnyje numatytas atleidimas nuo skystųjų degalų mokesčio ir anglies dioksido mokesčio, taikytas tik į degalus maišomam nacionalinės kilmės biodyzelinui. Patikrinimo vietoje metu Argentinos vyriausybė atrodė pritariant šiai nuomonei. Tačiau iš Argentinos vyriausybės klausimyno atsakymų buvo matyti, kad pagal Įstatymo Nr. 23966 ([92]) III antraštinės dalies 4 straipsnį, į degalus maišomam biodyzelinui, nepriklausomai nuo to, ar jis yra nacionalinės kilmės, ar importuojamas, niekada netaikomi skystųjų degalų ir anglies dioksido mokesčiai, nes tokie mokesčiai taikomi tik degalų mišinyje naudojamam benzinui, gazoliui ar dyzelinui, neatsižvelgiant į tai, ar šios sudedamosios dalys ar biodyzelino mišinys yra nacionalinės kilmės, ar importuotas. Iš tiesų 4 straipsnyje biodyzelinui, priešingai nei kitiems degalams, nebuvo nustatytas joks tarifas. Taigi liko neaišku, ar surenkant mokesčius buvo diskriminuojama dėl biodyzelino kilmės.

(226) Kaip paaiškinta 315 konstatuojamojoje dalyje, apskaičiuoti pagal šią schemą gautą naudą buvo neįmanoma, nes paaiškėjo, kad šis mokestis buvo taikomas degalų mišiniams, gaunamiems toliau vertės grandinėje, o ne biodyzelino gamintojų lygmeniu. Tačiau vien pati aplinkybė, kad biokurui, įskaitant biodyzeliną (kuris aiškiai paminėtas Įstatymo Nr. 23966 III antraštinės dalies 4 straipsnyje), netaikomi skystųjų degalų ir anglies dioksido mokesčiai, rodo aiškų Argentinos vyriausybės ketinimą skatinti biodyzelino, visų pirma nacionalinės kilmės, vartojimą ir taip remti biodyzelino vidaus pramonę.

(227) Kalbant apie biodyzelino pramonės apyvartinio kapitalo finansavimo programą, jos deklaruojamas tikslas buvo „sudaryti geresnes finansavimo sąlygas biodyzelinui, kurį privaloma maišyti su dyzelinu, gaminti reikalingoms žaliavoms įsigyti pagal Įstatymą Nr. 27 640“ ([93]). Per programos įgyvendinimo ceremoniją vieno iš didžiausių šalies bankų „Banco de la Nación Argentina“ (toliau – BNA), kuris yra visiškai valstybės valdomas, pirmininkas aiškiai pareiškė, kad kreditavimo tikslas yra „sukurti daugiau darbo vietų ir toliau eksportuoti, taip pat taupant užsienio valiutas“ ([94]). Vadinasi, nėra jokių abejonių dėl to, kad biodyzelino pramonės kapitalo finansavimo programa buvo siekiama remti biodyzelino pramonę pasiūlant geresnes finansavimo sąlygas ir konkrečiai remti biodyzelino

([91]) *Ministerio de Economía, Resolución 947/2023*, RESOL-2023-947-APN-MEC.

([92]) *Ley N° 23.966, Financiamiento del Regimen Nacional e Prevision Social. Afectacion del I.V.A.. Impuesto sobre Combustibles Liquidos y Gas Natural. Modificaciones a la Ley del Fondo Nacional de la Vivienda. Derogacion de Regimenes de Jubilaciones Especiales. Impuesto sobre los Bienes Personales no incorporado al Proceso Economico. Destino de los recursos de privatizaciones. Modificacion de la Ley de Tasas Judiciales.*

([93]) Nutarimo Nr. 947/2023 1 straipsnis.

([94]) https://biodiesel.com.ar/16276/biocombustibles-la-secretaria-de-energia-de-argentina-lanza-credito-a-tasa-preferencial-para-la-industria-del-biodiesel.

eksportą. Nors 311 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad ši finansavimo programa atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nebuvo naudinga, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu ši sistema buvo taikoma reikalavimus atitinkantiems biodyzelino gamintojams, todėl ji buvo tinkamas pajamų ar kainų rėmimo įrodymas.

(228) Be to, pareiškėjas tvirtino, kad vertinant tam tikrus provincijų administravimo institucijų veiksmus buvo galima daryti išvadą, kad parama biodyzelino pramonei buvo teikiama ir provincijų lygmeniu.

(229) Visų pirma pareiškėjas nurodė, kad, pirma, Santos Fė provincija pradėjo įgyvendinti programą, kuria siekiama, kad visuose viešojo transporto autobusuose būtų naudojamas grynas biodyzelinas (B100) ([95]).

(230) Antra, Kordobos provincija paskelbė apie kreditų, skirtų vietos biodyzelino gamybai ir naudojimui skatinti, finansavimą ([96]).

(231) Trečia, Kordobos provincija savo biokuro skatinimo politiką įgyvendino remdamasi provincijos įstatymu Nr. 10721 ([97]), kuriuo siekiama konsoliduoti biodyzelino gamybą ir skatinti iškastinį kurą pakeisti biodyzelinu. Provincijos įstatyme Nr. 10721 nustatyti keli tikslai, įskaitant biokuro gamybos konsolidavimą ir tikslą „*skatinti* laipsnišką iškastinio kuro pakeitimą <...> sukuriant *lengvatines sąlygas naudoti biokurą* ir siekiant, kad jis būtų naudojamas masiškai“ (paryškinta) ([98]).

(232) Visas šias provincijų lygmens priemones buvo pradėta taikyti po pradinio tyrimo.

(233) Kalbant apie naują priemonę, kurią pradėjo įgyvendinti Santos Fė provincija, ja buvo siekiama skatinti „masinį biokuro (biodyzelino <...>) naudojimą“ ([99]) įvairiuose ekonomikos sektoriuose, įskaitant visų pirma viešąjį transportą ir laivyną. Santos Fė provincijos įstatyme Nr. 14010 ne tik reikalaujama, kad viešojo transporto ir viešųjų pirkimų sektoriuose naudojamose transporto priemonėse būtų naudojamas grynas biodyzelinas (B100), bet ir numatoma galimybė nuo bendrojo pajamų mokesčio, žyminio mokesčio ir (arba) bendro transporto priemonių mokesčio atleisti įmones, kurios prisideda prie Santos Fė provincijos įstatymo Nr. 14010 tikslų įgyvendinimo ir (arba) šiuos mokesčius sumažinti ([100]). Šis indėlis buvo apskaičiuotas remiantis šių bendrovių investicijomis, kuriomis siekiama padidinti biodyzelino naudojimą jų veikloje. Taigi pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 14010 atleidžiant nuo mokesčių atsižvelgiant į privačių bendrovių investicijas buvo aktyviai skatinama naudoti (taigi ir pardavinėti) biodyzeliną daugelyje šios provincijos ekonomikos sektorių. Todėl, nors Santos Fė provincijos taikomas atleidimas nuo mokesčių, kuriuo biodyzelino gamintojai naudojosi kaip parama pajamoms ar kainoms, buvo konkrečiai išnagrinėtas 270–289 konstatuojamosiose dalyse, Santos Fė provincijos įstatymas Nr. 14010 parodė, kad Argentinos vyriausybės ketinimas remti biodyzelino pramonę įgyvendinamas provincijų lygmeniu.

(234) Dėl naujų priemonių, kurias taikė Kordobos provincija, prašyme pareiškėjas pripažino, kad įrodymai dėl Kordobos provincijos subsidijavimo per pradinį tyrimą buvo atmesti dėl to, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai nesinaudojo Kordobos provincijos įstatymais ([101]). Vis dėlto pareiškėjas pritarė, kad šie elementai tebebuvo aktualūs, nes iš jų matyti, kad nacionalinė biokuro politika buvo taikoma vietos lygmeniu, ir jie galėtų būti svarbūs, jeigu atliekant priemonių galiojimo termino peržiūros tyrimą būtų buvę atrinkti kiti gamintojai.

([95]) *Ley provincial* 14010, *Creación del Programa Provincial de Uso Sustentable de Biocombustibles* (Santos Fė provincijos įstatymas Nr. 14010).
([96]) https://biodiesel.com.ar/15931/powerbioempresa-lider-en-la-fabricacion-de-plantas-de-biodiesel-que-acompana-el-programa-de-autocomsumo-de-biodiesel-100-que-impulsa-el-gobierno-de-cordobahttps://biodiesel.com.ar/15931/powerbioempresa-lider-en-la-fabricacion-de-plantas-de-biodiesel-que-acompana-el-programa-de-autocomsumo-de-biodiesel-100-que-impulsa-el-gobierno-de-cordoba.
([97]) *Ley provincial* 10721, *Ley de Promoción y Desarrollo para la Producción y Consumo de Biocombustibles y Bioenergía* (Kordobos provincijos įstatymas Nr. 10721).
([98]) Kordobos provincijos įstatymo Nr. 10721 2 straipsnio n punktas.
([99]) Santos Fė provincijos įstatymo Nr. 14010 1 straipsnis.
([100]) Santos Fė provincijos įstatymo Nr. 14010 5 straipsnis.
([101]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 281 konstatuojamoji dalis.

(235) Komisija pažymėjo, kad nors, palyginti su pradiniu tyrimu, buvo atrinktos kitos bendrovės, per šią priemonių galiojimo termino peržiūrą nė vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas negamino biodyzelino Kordobos provincijoje. Todėl jie negalėjo naudotis šiame dokumente minimomis schemomis. Tačiau Kordobos provincijos subsidijos, kurias pakartotinai ištirti paprašė pareiškėjas, skyrėsi nuo tų, kurios nurodytos šiame dokumente ir nagrinėjamos 297–299 konstatuojamosiose dalyse. Atliekant šią priemonių galiojimo termino peržiūrą atrinkti eksportuojantys gamintojai taip pat negalėjo naudotis minėtomis subsidijomis, nes jie įsikūrę ne Kordobos provincijoje. Tačiau negalima atmesti, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu jomis galėjo naudotis kiti Kordobos provincijoje įsikūrę biodyzelino gamintojai. Todėl vertindama tik paramą pajamoms ar kainoms, Komisija laikėsi nuomonės, kad iš šių priemonių buvo matyti, kad Argentinos vyriausybės ketinimas remti biodyzelino pramonę buvo įgyvendinamas provincijų lygmeniu.

Išvada dėl Argentinos vyriausybės ketinimo remti biodyzelino pramonę

(236) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Argentinos vyriausybės ketinimas remti Argentinos biodyzelino pramonės plėtrą išliko akivaizdus ir peržiūros tiriamuoju laikotarpiu.

3.3.1.4.2. Biodyzelino pramonės rėmimo priemonės

(237) Kaip aptarta 216–236 konstatuojamosiose dalyse, Argentinos vyriausybės ketinimas remti biodyzelino pramonę buvo akivaizdus dėl įvairių priemonių, įskaitant dirbtinį sojų vidaus rinkos iškraipymą, biodyzelino, parduodamo pagal tiekimo vidaus rinkai įpareigojimą, kainų nustatymą, biodyzelino pramonės apyvartinio kapitalo finansavimo programą pagal Nutarimą Nr. 947/2023, negautas pajamas dėl 2021 m. Biokuro įstatymo ir priemones, kurių ėmėsi Santos Fė bei Kordobos provincijos. Tomis priemonėmis buvo tiesiogiai arba netiesiogiai remiamos biodyzelino gamintojų pajamos. Be to, 2021 m. Biokuro įstatymu Argentinos vyriausybė toliau taikė biodyzelino gamybos skatinimo tvarką, kuri jau buvo nustatyta 2006 m. Biokuro įstatyme. Todėl, remdamasi turima informacija, Komisija daro išvadą, kad Argentinos vyriausybė laikotarpiu po pradinio tyrimo toliau įgyvendino priemonių rinkinį, kuriuo siekė plėtoti ir remti biodyzelino pramonės pajamas.

3.3.1.4.3. Argentinos vyriausybės nustatytų priemonių rinkinys priskiriamas prie GATT 1994 XVI straipsnyje nurodytos bet kokios formos paramos pajamoms ir (arba) kainoms palaikyti

(238) Taikydama 216–236 konstatuojamosiose dalyse aprašytą priemonių rinkinį, Argentinos vyriausybė biodyzelino pramonei teikia paramą pajamoms remti.

(239) Be to, Argentinos vyriausybė 2021 m. Biokuro įstatymu toliau taikė privalomą maišymo reikalavimą, pagal kurį Argentinos maišymo bendrovės turi pirkti biodyzeliną Argentinos vyriausybės nustatytomis dirbtinai didelėmis kainomis ir taip remti biodyzelino pramonės kainas.

(240) Visos šios priemonės rodo, kad Argentinos biodyzelino pramonė yra remiama ir dirbtinai skatinama.

(241) Todėl Komisija padarė išvadą, kad pirmiau nurodytu priemonių rinkiniu Argentinos vyriausybė biodyzelino pramonei tiesiogiai arba netiesiogiai teikia paramą pajamoms arba kainoms palaikyti, todėl padeda didinti jos konkurencingumą.

(242) Kaip nustatyta atlikus pradinį tyrimą, reguliuodama vidaus biodyzelino rinką ir paskirdama kvotą tik mažesnėms biodyzelino bendrovėms, Argentinos vyriausybė sukūrė pramonę, kurioje didžiausiems gamintojams užkertamas kelias parduoti vidaus rinkoje, todėl jie yra visiškai orientuoti į eksportą, ir taip skatino biodyzelino pramonės eksporto konkurencingumą ([102]).

([102]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 199 konstatuojamoji dalis.

2 lentelė

Argentinos biodyzelino gamyba ir eksportas (metrinėmis tonomis)

Metai	Produkcija	Visas eksportas	Eksportas į Sąjungą	Eksportas į trečiąsias šalis	Eksportas (Produkcijos dalis, %)
2020 m.	1 157 364	597 205	596 892	313	52 %
2021 m.	1 723 665	1 269 570	1 269 228	342	74 %
2022 m.	1 909 618	1 236 410	1 236 180	230	65 %
PTL	1 184 444	575 304	555 283	20 021	49 %

Šaltinis: Argentinos vyriausybės pateikti klausimyno atsakymai, grindžiami įvairių viešai prieinamų Argentinos duomenų bazių informacija.

(243) Kaip parodyta 2 lentelėje, biodyzelino pramonė ir toliau buvo orientuota į eksportą. Iš tiesų nuo 2020 m. buvo eksportuojama iki 74 % produkcijos, nelygu metai, o peržiūros tiriamuoju laikotarpiu eksportuota beveik pusė produkcijos. Atrinkti eksportuojantys gamintojai paaiškino, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu (kai galiojo įsipareigojimas) kainos Sąjungoje, kuri buvo vienintelė jų eksporto paskirties vieta peržiūros tiriamuoju laikotarpiu, buvo mažos ir jie paprastai eksportavo tik tada, kai kainos buvo pakankamai didelės, palyginti su pagal įsipareigojimą galiojančia minimalia importo kaina, kad gautų pelno. Be to, iki 2022 m. spalio mėn. vidurio dėl didesnio biodyzelino tiekimo įpareigojimo (12,5 %) ir galimybės pagal įpareigojimą tiekti ir įmonėms, paprastai nesusijusioms su tiekimo vidaus rinkai įpareigojimu, didesnė produkcijos dalis buvo skiriama vidaus vartojimui, o ne eksportui. Dėl šios priežasties, palyginti su ankstesniais metais, eksporto procentinė dalis, palyginti su gamyba, buvo mažesnė. Panaši padėtis buvo ir 2020 m., kai pagal 2006 m. Biokuro įstatymą įpareigojimas dėl biodyzelino siekė 10 %, o 2021 m. pagal 2021 m. Biokuro įstatymą šis įpareigojimas buvo sumažintas iki 5 % (vėliau nuo 2022 m. birželio mėn. jis buvo padidintas iki 7,5 %). Atsižvelgiant į tai, didesnis įpareigojimas dėl biodyzelino reiškia didesnį vidaus suvartojimą, o mažesnis įpareigojimas dėl biodyzelino skatina eksportą. Todėl sumažinusi įpareigojimą dėl biodyzelino pagal 2021 m. Biokuro įstatymą, Argentinos vyriausybė šalies biodyzelino pramonę dar labiau nukreipė į eksportą. Gamyba ir visas eksportas vertinant absoliučiaisiais skaičiais peržiūros tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo dėl bendro gamybos sumažėjimo, kai Argentinoje prasidėjo sausra, kuri padarė poveikį biodyzelino pradinei žaliavai, t. y. sojoms.

(244) Taigi, remiant vidaus biodyzelino pramonę, buvo sudarytos palankios sąlygos biodyzelino eksportui, todėl biodyzelino gamintojai galėjo nesąžiningai konkuruoti su kitų šalių biodyzelino gamintojais, kurie negalėjo naudotis mažesnių žaliavų kainų pranašumais. Argentinos biodyzelino pramonė ir toliau daugiausia dėmesio skyrė eksporto rinkoms, pirmiausia – Sąjungos rinkai.

3.3.1.4.4. Išvada dėl pajamų ar kainų rėmimo

(245) Argentinos vyriausybė tvirtino, kad eksporto mokesčių priskyrimas priemonėms, kuriomis teikiama parama biodyzelino pramonės pajamoms arba kainoms palaikyti, neatitinka biodyzelino eksporto mokesčio paskirties duodant pavedimus arba nurodymus, nes dėl to buvo mažinamos biodyzelino pramonės gaunamos kainos.

(246) Komisija pažymėjo, kad pavedimų arba nurodymų analizėje daugiausia dėmesio skirta sojoms, o ne biodyzelinui taikomam eksporto mokesčiui ir pasekmėms, kai sojos tiekiamos už mažesnį nei pakankamą atlygį ir dėl to sumažėja sąnaudos ir gaunamas didesnis pelnas / pajamos. Todėl būtent tuo pačiu eksporto mokesčiu ir kitomis paramos priemonėmis buvo prisidedama prie Argentinos vyriausybės vykdyto pajamų ar kainų rėmimo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(247) Todėl Komisija padarė išvadą, kad taikydama priemonių rinkinį Argentinos vyriausybė toliau tiesiogiai ar netiesiogiai rėmė biodyzelino pramonės pajamas arba kainas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą, o didžioji dalis vidaus produkcijos buvo eksportuojama.

(248) Atskleidus galutinius faktus Argentinos vyriausybė tvirtino, kad dauguma priemonių, kuriomis remiama išvada dėl pajamų ar kainų rėmimo, yra susijusios su vidaus rinka, kurioje biodyzelino eksportuotojams nebuvo leidžiama dalyvauti. Tai visų pirma pasakytina apie 218 konstatuojamojoje dalyje pateiktą išvadą dėl 2021 m. Biokuro įstatymo, kuriuo užtikrinamos biodyzelino gamybai vidaus rinkoje reikalingos žaliavos. Argentinos vyriausybė taip pat tvirtino, kad sekretoriatas neturi įgaliojimų sojų atžvilgiu, nes tai nėra tiesioginė biodyzelino gamybos žaliava, ir kad kainos riba taikoma pagal įpareigojimą gaminamo biodyzelino žaliavoms, o ne pačiam biodyzelinui. Tokia kainos riba buvo taikoma tik tuomet, kai negaliojo rinkos sąlygos žaliavoms įsigyti.

(249) Komisija nesutiko. Iš tiesų atlikus tyrimą nustatyta, kad biodyzelino vidaus rinkoje dalyvavo atskiros atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių bendrovės. Be to, 2021 m. Biokuro įstatymas daro poveikį eksportuotojams, nes juo eksportuojantiems subjektams draudžiama dalyvauti vidaus rinkoje, todėl jie priverčiami eksportuoti. Be to, parama vidaus rinkai skirtam biodyzelinui gaminti skirtų gamybos išteklių tiekimui taip pat naudinga atskiroms atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių bendrovėms. Kalbant apie sekretoriato įgaliojimus biodyzelino gamybos žaliavų atžvilgiu, Argentinos vyriausybė nepaaiškino, koks yra šios teisės nuostatos tikslas, jei ne tiekimo saugumas ir sojų kainų ribos nustatymas. Argentinos vyriausybė nenurodė, kurios kitos žaliavos (be sojų) yra nurodytos toje teisės nuostatoje. Galiausiai pagal įpareigojimą parduodamas biodyzelinas jau buvo parduodamas už vyriausybės reguliuojamą kainą, todėl sekretoriato nustatyta papildoma kainos riba jam nebuvo reikalinga. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.3.1.5. Nauda

(250) Nustačiusi, kad 101–150 konstatuojamosiose dalyse aprašytas priemonių rinkinys yra Argentinos vyriausybės finansinis įnašas, teikiamas kaip privatiems subjektams duodamas pavedimas arba nurodymas ir (arba) kad 216–236 konstatuojamosiose dalyse aprašytos priemonės yra pajamų arba kainų rėmimas, remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalimi ir 5 straipsniu, Komisija apskaičiavo subsidijavimo sumą, kaip gavėjui suteiktą naudą, kuri, kaip nustatyta, buvo suteikta peržiūros tiriamuoju laikotarpiu.

(251) Kaip ir per pradinį tyrimą ir kadangi dauguma Argentinos vyriausybės priemonių buvo siekiama dirbtinai mažinti sojų vidaus rinkos kainą ir taip didinti Argentinos biodyzelino gamintojų pajamas, Komisija aiškinosi, ar Argentinos vyriausybei teikiant paramą biodyzelino pramonei suteikta nauda, remdamasi skirtumu tarp vidaus biodyzelino gamintojų mokėtų kainų ir lyginamojo dydžio, parinkto atsižvelgiant į Argentinoje vyraujančias sojų rinkos sąlygas.

(252) Pirmiausia Komisija apskaičiavo vidutinę svertinę sojų pirkimo kainą, kurią peržiūros tiriamuoju laikotarpiu mokėjo atrinkti Argentinos eksportuojantys gamintojai. Šis svertinis vidurkis apskaičiuotas kas mėnesį, atsižvelgiant į kainas, už kurias sojų augintojai tiekė sojas Argentinos biodyzelino gamyklai.

(253) Vidutinė pirkimo kaina buvo nustatyta remiantis kainomis be PVM ir kiekiais, nurodytais atrinktų Argentinos eksportuojančių gamintojų pateiktuose ir per tikrinamuosius vizitus vietoje patikrintuose sąskaitų faktūrų sąrašuose pagal atskirus sandorius.

(254) Šią vidutinę kainą reikėjo palyginti su atitinkamu lyginamuoju rodikliu. Kaip ir atliekant pradinį tyrimą, Komisija rėmėsi atrinktų eksportuojančių gamintojų importuojamų sojų mėnesine vidutine svertine kaina. Iš tiesų jos buvo importuojamos remiantis CIF kaina ir jų kainos buvo vidutiniškai tokio paties lygio, neatsižvelgiant į jų kilmę. Faktinės į smulkinimo fabrikus CIF sąlygomis tiektų produktų importo kainos buvo tokios pat kaip pasaulinė rinkos kaina, kotiruojama kaip Meksikos įlankos kaina. Dėl sausros, kuri padarė poveikį peržiūros tiriamuoju laikotarpiu, sojų importas sudarė didelę atrinktų eksportuojančių gamintojų pirkimų apimtį, t. y. 38 % – didesnę procentinę dalį, palyginti su pradiniu tyrimu. Jas įsigyjant buvo sudaryti šimtai sandorių.

(255) Todėl Komisija nusprendė, kad faktinės už importuotas sojas atrinktų eksportuojančių gamintojų mokėtos kainos atitinka Argentinoje neiškraipytos rinkos sąlygas, įskaitant paprastai taikomus į galutinę kainą įtraukiamus pristatymo mokesčius ([103]).

(256) Aplinkybė, kad šis atrinktų eksportuojančių gamintojų importas buvo naudojamas ne biodyzelinui, bet sojų aliejui gaminti, šios išvados nekeičia, nes biodyzelinui gaminti skirtų sojų paklausą peržiūros tiriamuoju laikotarpiu visiškai patenkino sojų pasiūla vidaus rinkoje. Taip pat įvairių sojų kokybė nėra tokia skirtinga, kad importuotų sojų nebūtų galima naudoti biodyzelinui gaminti. Todėl Komisija nusprendė, kad šis įsigijimas buvo tinkamas lyginamasis rodiklis.

(257) Tuo remdamasi Komisija taikė faktinę kainą, už kurią atrinkti eksportuojantys gamintojai – vien iš kaimyninių šalių – importavo sojas į Argentiną, neiškraipytoms šių produktų Argentinos vidaus rinkos kainoms artimiausiu pakaitiniu kintamuoju. Kaip paaiškinta 254 konstatuojamojoje dalyje, tos kainos buvo tokio paties lygio kaip pasaulinės rinkos kainos.

(258) Paskui Komisija lygino mėnesinę Argentinos gamintojų už vietoje išaugintas sojas mokėtą kainą su vidutine svertine faktine sojų importo kaina. Visas šis importas buvo vykdomas pagal laikinojo importo sistemą ir jam nebuvo taikomi importo muitai. Buvo laikoma, kad faktinė atrinktų eksportuojančių gamintojų mokėta kaina atitinka vyraujančias Argentinos rinkos sąlygas.

(259) Bendra skirtumo suma atitinka sutaupytas lėšas, kurias gavo Argentinos biodyzelino gamintojai, pirkę sojas iškraipytoje Argentinos rinkoje, palyginti su kaina, kurią jie būtų mokėję, jei šių iškraipymų nebūtų buvę. Galiausiai ši bendra suma atitinka naudą, kurią peržiūros tiriamuoju laikotarpiu Argentinos vyriausybė suteikė Argentinos gamintojams.

(260) Remdamasi pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi, Komisija šias subsidijos sumas kaip atitinkamą vardiklį paskirstė visai sojomis grindžiamos atrinktų eksportuojančių gamintojų produkcijos apyvartai per tiriamąjį laikotarpį, nes, teikiant šią subsidiją, nauda buvo suteikta ne tik nagrinėjamam produktui arba eksportui skirtai produkcijai, bet visai sojų pagrindu gaminamų produktų gamybai.

(261) Atskleidus galutinius faktus Argentinos vyriausybė ir CARBIO tvirtino, kad Komisija nepakankamai pagrindė išvadą, kad vidutinės importo kainos atspindėjo vyraujančias rinkos sąlygas; pasak Argentinos vyriausybės ir CARBIO, Komisija tik nurodė, kad iškraipymų nėra, ir nustatė, kad i) importo kainos atitiko pasaulinės rinkos kainas ir ii) importas sudarė didelę atrinktų eksportuojančių gamintojų pirkimo dalį. CARBIO tvirtino, kad šie argumentai neatitiko 190 konstatuojamojoje dalyje pateiktos Komisijos išvados, kad vidaus rinkoje užaugintų sojų visiškai užteko vidaus biodyzelino gamybos žaliavos paklausai patenkinti ir kad importuojamos sojos nebuvo naudojamos biodyzelinui gaminti.

(262) Priešingai, nei buvo tvirtinama, Komisija 254 konstatuojamojoje dalyje paaiškino, kodėl atrinktų eksportuojančių gamintojų faktiškai sumokėta sojų importo kaina atspindėjo vyraujančias rinkos sąlygas. Be to, aplinkybė, kad importo kainos atitiko pasaulines kainas, priešingai nei Argentinos vidaus rinkos kainos, ir kad importas sudarė didelę atrinktų eksportuojančių gamintojų pirkimų dalį, buvo pagrindiniai elementai, kurie padėjo nustatyti, kad lyginamasis dydis atspindėjo vyraujančias rinkos sąlygas. Aplinkybė, kad importuojamos sojos nebuvo naudojamos biodyzelinui gaminti, nepaneigia šios išvados, nes importuojamos sojos buvo smulkinamos tuose pačiuose smulkinimo įrenginiuose, kaip ir šalyje išaugintos sojos, naudojamos biodyzelinui gaminti. Taigi, be CARBIO primintų Komisijos išvadų, Komisija 258 konstatuojamojoje dalyje taip pat atsižvelgė į tai, kad importuojamos sojos buvo pristatomos į uostus netoli gamyklų, naudojamų tiek šalyje užaugintoms, tiek importuojamoms biodyzelinui gaminti skirtoms sojoms smulkinti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

([103]) Šiuo atžvilgiu žr. Apeliacinio komiteto nustatytus faktus 2014 m. gruodžio 8 d. ataskaitoje WT/DS436/AB/R *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India*, 4.292–4.322 punktai.

(263) CARBIO taip pat tvirtino, kad vidutinės sojų importo kainos nebuvo tinkamas lyginamasis dydis, nes jos neatspindėjo rinkos sąlygų Argentinoje. Visų pirma sojos buvo importuojamos pagal laikinojo importo režimą ir nebuvo naudojamos biodyzelinui gaminti, taip pat buvo tiekiamos CIF sąlygomis, o už sojų pirkimą vidaus rinkoje nebuvo taikomi tarptautiniai pristatymo mokesčiai.

(264) Komisija pažymėjo, kad 262 konstatuojamojoje dalyje ji jau buvo apibūdinusi, kodėl, jos nuomone, importuojamos sojos atspindėjo Argentinoje vyraujančias rinkos sąlygas. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad CIF importo kaina yra tinkama, nes ji atspindėjo kainą uoste veikiančiame smulkinimo fabrike, kuriame taip pat buvo smulkinamos šalies viduje biodyzelinui gaminti užauginamos sojos. Be to, kaip primenama 254 konstatuojamojoje dalyje, CIF importo kainos buvo tokio paties lygio kaip ir pasaulinės rinkos kainos. Galiausiai CARBIO nepateikė papildomų argumentų, kodėl importo kaina negalėjo būti naudojama kaip tinkamas lyginamasis dydis. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(265) Atskleidus galutinius faktus CARBIO taip pat tvirtino, kad apskaičiuodama naudą Komisija atsižvelgė tik į skirtumą tarp už vietines sojas sumokėtos kainos ir lyginamojo dydžio, nors pirmoji kaina buvo mažesnė už antrąją. Tačiau kai už vietines sojas sumokėta kaina buvo didesnė už lyginamąjį dydį, Komisija šį skirtumą atmetė, o lyginamąjį dydį viršijančią sumą reikėjo išskaičiuoti iš bendros naudos sumos.

(266) Komisija pažymėjo, kad metodas, taikytas apskaičiuojant naudą, gautą tiekiant sojas už mažesnį nei pakankamą atlygį, buvo pagrįstas. Iš tiesų kolegija byloje *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)* nustatė, kad teigiamos naudos sumos „nekompensavimas“ neigiamomis naudos sumomis atitiko SKP sutartį ([104]). Be to, bet kuriuo atveju Komisija laikėsi nuomonės, kad šis tvirtinimas buvo neveiksmingas, nes net jei Komisija būtų taikiusi CARBIO pasiūlytą metodiką, remiantis gautu subsidijų skirtumu vis tiek būtų buvę nustatyta, kad subsidijavimas buvo tęsiamas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.3.1.6. Konkretumas

(267) Argentinos vyriausybės priemonių rinkiniu buvo siekiama suteikti naudos tam tikriems pramonės sektoriams, įskaitant vidaus biodyzelino pramonę. Iš tiesų, net jei su sojomis susiję iškraipymai taip pat naudingi kitiems nei biodyzelinas tolesnės gamybos grandies produktams, šią naudą gali gauti tik tam tikri sojų vertės grandinėje veikiantys Argentinos pramonės sektoriai. Be to, tai, kad Argentinos vyriausybė sojų vertės grandinėje ypatingą dėmesį skiria biodyzelino pramonei, matyti iš 117–122 konstatuojamosiose dalyse nurodytuose atitinkamuose teisės aktuose minimo ryšio tarp sojų ir biodyzelino. Be to, nors įvairiomis priemonėmis biodyzelinui teikiama Argentinos vyriausybės parama skiriama ir kitų rūšių biokurui, šios priemonės taikomos tik tam tikrai įmonių arba pramonės sektorių grupei. Todėl jos yra konkrečios pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punktą.

3.3.1.7. Išvada

(268) Komisija nustatė, kad taikydama priemonių rinkinį, pagal kurį sojos buvo tiekiamos už mažesnį nei pakankamą atlygį ir (arba) kaip parama pajamoms ar kainoms palaikyti, Argentinos vyriausybė rėmė biodyzelino pramonę. Argentinos vyriausybė paramos gavėjams teikė konkrečią naudą, todėl ji prilygsta kompensuotinai subsidijai.

([104]) Kolegijos ataskaita byloje *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/R, priimta 2011 m. kovo 25 d., su pakeitimais, padarytais Apeliacinio komiteto ataskaita WT/DS379/AB/R, DSR 2011:VI, p. 3143, 11.68 punktas.

3.3.1.8. Subsidijų sumos apskaičiavimas

(269) Nustatytos toliau nurodytos su šiuo priemonių rinkiniu susijusios tiriamuoju laikotarpio atrinktų eksportuojančių gamintojų subsidijų normos

Bendrovė	Subsidijų norma
LDC Argentina	5,12 %
Grupė „Renova“	8,30 %

3.3.2. *Santos Fė provincijos nustatytas atleidimas nuo provincijos mokesčių*

(270) Pareiškėjas tvirtino, kad, kaip nustatė Komisija, atlikusi pradinį tyrimą, Santos Fė provincijos biodyzelino gamintojai ir toliau naudojosi vyriausybės negautomis pajamomis, nes 15 metų buvo atleidžiami nuo įvairių mokesčių ([105]).

3.3.2.1. Finansinis įnašas

(271) Atlikus tyrimą buvo nustatyta, kad iš tiesų ir toliau galiojo vienas iš per pradinį tyrimą nustatytų teisinių pagrindų – Santos Fė provincijos įstatymas Nr. 12692 ([106]), ir kad vienintelis jo pakeitimas buvo padarytas Santos Fė provincijos įstatymu Nr. 12956 ([107]), kuriame nustatyti mokesčiai, kurie gali būti netaikomi: bendrasis pajamų mokestis, žyminis mokestis, nekilnojamojo turto mokesčiai ir atskirų transporto priemonių rinkliava ([108]). Toliau jis įgyvendinamas Reguliavimo dekretu Nr. 158/07 ([109]) kartu su jo priedu ir Nutarimu Nr. 121/21 ([110]), kuriame pateikiamas prašymo šablonas.

(272) Santos Fė provincijos įstatymas Nr. 12692 laikomas Įstatymo Nr. 26.093, kuriuo reguliuojamas ankstesnis biodyzelino tiekimo vidaus rinkai įpareigojimas, „provincijos lygmens priedu“. Nepaisant to, kad pastarasis buvo pakeistas 2021 m. Biokuro įstatymu, Santos Fė provincijos įstatymas Nr. 12692 daugiau nebebuvo keičiamas.

(273) Kaip nustatyta atlikus pradinį tyrimą, provincijos įstatyme Nr. 12 692 numatytas atleidimas nuo mokesčių (taip pat jų sumažinimas ar atidėjimas) provincijos bendrovėms, vykdančioms veiklą produktų, susijusių su atsinaujinančiąja energija, visų pirma biodyzelino gamyba, moksliniais tyrimais, plėtra, gamyba, gamyba ir naudojimu, srityje. Biokuras minimas Santos Fė provincijos įstatymo Nr. 12692 3 straipsnio c punkte, 4 straipsnyje, 5 straipsnio d punkte ir 10 straipsnyje, o biodyzelino gamyba konkrečiai minima Santos Fė provincijos įstatymo Nr. 12692 10 straipsnyje.

(274) Atlikus šį tyrimą taip pat nustatyta, kad nors atleidimas nuo mokesčių gali būti taikomas ne ilgesnį kaip 15 metų laikotarpį, jis gali būti kasmet atnaujinamas. Pratęsimas atliekamas ne automatiškai, o įrodžius, kad pagalbos gavėjas tęsė subsidijuojamą veiklą ir įvykdė ne mažiau kaip 80 % gamybos ir darbuotojų, dėl kurių įsipareigota atleisti nuo mokesčio, skaičiaus reikalavimo. Kasmetinis atnaujinimas taip pat priklausė nuo Santos Fė provincijos vyriausybės fiskalinio manevravimo galimybių pagal metinio biudžeto įstatymą ([111]).

([105]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 296–297 konstatuojamosios dalys.
([106]) *Ley* 12692, *Adhesión provincial a la Ley Nacional nº 26093*.
([107]) *Ley* 12956, *Modificatoria de la Ley 12692 sobre adhesión provincial a la Ley Nacional nº 26093 de Energías Renovables*.
([108]) Santos Fė provincijos įstatymo Nr. 12956 1 straipsnis.
([109]) *Decreto* 158/07, *Provincia de Santa Fe. Régimen promocional provincial. Energías renovables no convencionales. Impuestos sobre los ingresos brutos y de sellos. Exenciones, reducciones y diferimientos. Ley 12.692. Su reglamentación. Con las modificaciones de los Dtos. 2.644/12 (B.O.: 1/10/12 – Sta. Fe) y 2.949/14 (B.O.: 23/9/14 – Sta. Fe)*.
([110]) *Ministerio de Ambiente y Cambio Climático de la provincia de Santa Fe – Resolución 121/21*.
([111]) Reguliavimo dekreto Nr. 158/07 3 straipsnis.

(275) Atlikus tyrimą buvo nustatyta, kad nuo 2020 m. pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 12692 nebuvo atliktas nė vienas kasmetinis atnaujinimas. Iš tiesų atlikus tyrimą nustatyta, kad tam tikros grupės „Renova“ bendrovės gamino biodyzeliną Santoje Fė, kurį vėliau eksportavo bendrovės „Viterra“ ir „Molinos Agro“, ir kad anksčiau, t. y. iki peržiūros tiriamojo laikotarpio, jos naudojosi šia atleidimo nuo mokesčių galimybe. Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu šios bendrovės vis dar buvo atleidžiamos nuo žyminio mokesčio ir nekilnojamojo turto mokesčio (t. y. šis atleidimas tebegaliojo nustatytą 15 metų laikotarpį). Kasmetiniai atnaujinimai baigėsi prieš peržiūros tiriamąjį laikotarpį. Atrinkti eksportuojantys biodyzelino gamintojai („LDC Argentina“, „Molinos Agro“ ir „Viterra Argentina“) neturėjo teisės į atleidimą nuo mokesčių, nes jie nebuvo tiesioginiai Santa Fė esančių gamybos įrenginių savininkai, arba dėl to, kad subjektams, kuriems taikomas atleidimas nuo mokesčių, buvo leidžiama vykdyti tik skatinamąją veiklą, šiuo atveju biodyzelino gamybą, o atrinkti eksportuojantys gamintojai vykdė įvairią gamybą ir veiklą, susijusią ne tik su biodyzelino gamyba ([112]).

(276) Todėl, nepaisant to, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu vienam iš biodyzelino gamintojų vis dar buvo leidžiama nemokėti žyminio mokesčio ir nekilnojamojo turto mokesčio, grupė „Renova“ peržiūros tiriamuoju laikotarpiu nesinaudojo atleidimo nuo mokesčių galimybe pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 12692.

(277) Atlikus tyrimą nustatyta, kad atleidimas nuo mokesčių buvo suteikiamas pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 8478 ([113]).

(278) 1979 m. Santos Fė provincijos įstatymu Nr. 8478 kartu su provincijos dekretu Nr. 3856/1979 ir provincijos dekretu Nr. 1361/2022 ([114]) buvo nustatyta provincijos pramonės plėtros skatinimo sistema, pagal kurią, be kita ko, buvo taikomos atleidimo nuo mokesčių, mokesčių sumažinimo ar atidėjimo ne ilgesniam kaip 10 metų laikotarpiui galimybės ([115]). Buvo taikoma kasmetinio atnaujinimo sistema, panaši į Santos Fė provincijos įstatymu Nr. 12692 nustatytą sistemą.

(279) Ši sistema buvo taikoma visoms įmonėms, vykdančioms pramoninę veiklą, susijusią su „fiziniu, cheminiu arba fiziniu ir cheminiu žaliavų ar medžiagų transformavimu į naujus produktus tiek formos, tiek esmės požiūriu, vykdant inicijuojamus procesus, taikant vienodus gamybos metodus, naudojant mašinas ar įrangą ir pasikartojančias vientisas operacijas ar procesus, vykdomus stacionariuose įrenginiuose“ ([116]). Šis aprašymas atitinka biodyzelino gamybą.

(280) Todėl atleidimo nuo mokesčių sistemą pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 12692 ir atleidimo nuo mokesčio sistemą pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 8478 galima lyginti kaip specialią ir bendro pobūdžio sistemas. Iš tiesų, Santos Fė provincijos įstatyme Nr. 12 692 nustatytoje atleidimo nuo mokesčių sistemos reguliavimo sistemoje numatyta, kad „šiame reglamente nenumatytais atvejais papildomai bus taikomos papildomojo ir reguliuojamojo pobūdžio pramonės skatinimo sistemos – Įstatymo Nr. 8478 nuostatos“ ([117]). Taigi, Santos Fė provincijos įstatymas Nr. 12692 buvo taikomas tik bendrovėms, susijusioms su atsinaujinančiųjų išteklių energija, visų pirma biodyzelino gamyba, o Santos Fė provincijos įstatymas Nr. 8478 buvo taikomas didesniam pramonės šakų skaičiui.

(281) Vis dėlto Santos Fė provincijos biodyzelino gamintojai atitiko abiejų įstatymų reikalavimus. Visų pirma pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 8478 grupė „Renova“ buvo atleista nuo mokesčių, nes nebuvo ribojamas verslo veiklos, kurią vykdant gali dalyvauti naudos gavėjas, rūšių skaičius.

(282) Tai matyti iš aplinkybės, kad grupės „Renova“ biodyzelino gamintojas, kurio produktus vėliau eksportavo bendrovės „Molinos Agro“ ir „Viterra Argentina“, iki peržiūros tiriamojo laikotarpio naudojosi atleidimo nuo žyminiu mokesčio ir nekilnojamojo turto mokesčio pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 8478. Be to, tai matyti ir iš aplinkybės, kad atrinktas grupės „Renova“ eksportuojantis gamintojas netrukus po peržiūros tiriamojo laikotarpio buvo iš naujo atleistas nuo bendrojo pajamų mokesčio, nekilnojamojo turto mokesčio ir atskirų transporto priemonių rinkliavos.

([112]) Santos Fė provincijos įstatymo Nr. 12692 5 straipsnio b punktas.
([113]) *Ley 8478, Promoción industrial*.
([114]) *Decreto 1361*.
([115]) 1 straipsnis ir 4 straipsnio a punktas.
([116]) Provincijos dekreto Nr. 3856/1979 4 straipsnis.
([117]) Provincijos dekreto Nr. 158/07 5 straipsnis.

(283) Galiausiai nebuvo nustatyta jokių įrodymų, kad buvo taikomas atleidimas nuo Santos Fė apyvartos mokesčio už pardavimą eksportui pagal 127 straipsnį ir nuo Santos Fė žyminio mokesčio pagal 183.29 straipsnį. Kalbant konkrečiai apie pirmąjį, CARBIO ir atrinkti eksportuojantys gamintojai paaiškino, kad eksporto apyvarta nėra tinkama apyvarta, kuriai taikomi provincijos bendrųjų pajamų mokesčiai, kaip nustatyta Santos Fė fiskalinio kodekso 179 straipsnio c punkte ([118]).

(284) Atskleidus galutinius faktus Argentinos vyriausybė tvirtino, kad vertinant šią programą buvo padaryta tam tikrų neapibrėžtų klaidų ir kad ji buvo paaiškinta tik iš dalies. Tačiau, kadangi šis tvirtinimas buvo nepagrįstas, Komisija jį atmetė.

3.3.2.2. Nauda

(285) Pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 12692, nepaisant to, kad vienai atrinktų eksportuojančių gamintojų grupei buvo taikomas atleidimas nuo žyminio mokesčio ir nuo nekilnojamojo turto mokesčio, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu tokių atleidimų nebuvo, nes nebuvo atliekami kasmetiniai atnaujinimai. Todėl nebuvo įmanoma apskaičiuoti, ar nauda buvo gauta.

(286) Atleidimas nuo mokesčių pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 8478 nebuvo taikomas, nes vienai atrinktų eksportuojančių gamintojų grupei taikytas atleidimas nuo mokesčių nustojo galioti iki peržiūros tiriamojo laikotarpio pradžios arba buvo suteiktas po šio laikotarpio.

3.3.2.3. Konkretumas

(287) Atleidimas nuo mokesčių pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 12692 *de jure* yra konkretus, nes jis taikomas tik su atsinaujinančiąja energija susijusioms pramonės šakoms, visų pirma biodyzelino gamybos pramonės šakai. Be to, ši sistema taip pat taikoma konkrečiam regionui tiek, kiek ji naudinga tik toms minėtoms pramonės šakoms, kurios vykdė veiklą arba investavo Santos Fė provincijoje.

(288) Atleidimas nuo mokesčių pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 8478 *de jure* yra konkretus, nes jis taikomas tik Provincijos dekreto Nr. 3856/1979 4 straipsnyje nurodytoms pramonės šakoms, t. y. ir biodyzelino gamybos pramonės šakai. Be to, ši sistema taip pat taikoma konkrečiam regionui tiek, kiek ji naudinga tik toms minėtoms pramonės šakoms, kurios vykdė veiklą arba investavo Santos Fė provincijoje.

3.3.2.4. Subsidijų sumos apskaičiavimas

(289) Kadangi peržiūros tiriamuoju laikotarpiu nebuvo gauta jokios naudos, apskaičiuoti subsidijos sumą nebuvo įmanoma.

3.4. **Iš pradžių tirtos schemos, pagal kurias nebuvo nustatyta jokios naudos**

(290) Pareiškėjas paprašė Komisijos iš naujo ištirti tam tikras programas, kurios, kaip nustatė Komisija, atliekant pradinį tyrimą atrinktiems Argentinos eksportuojantiems gamintojams nebuvo siūlomos.

3.4.1. *Paskolų teikimas, eksporto finansavimas lengvatinėmis sąlygomis ir paskolų teikimas lengvatinėmis sąlygomis*

(291) Atliekant pradinį tyrimą pareiškėjas tvirtino, kad BNA, kurio kasdienę veiklą faktiškai valdo Argentinos vyriausybė, turėdama įgaliojimus skirti visus valdybos narius, teikė eksporto finansavimą ir lengvatines paskolas, kurios buvo naudingos būtent Argentinos biodyzelino pramonei. Norėdamas gauti kreditą pagal šią programą, gavėjas turėjo įrodyti, kad finansavimas bus skiriamas įvairiems eksportuojamos prekės gamybos ir komercializacijos proceso etapams.

([118]) *Ley* 3456, *Código Fiscal de la Provincia de Santa Fe*.

3.4.1.1. Atlikus tyrimą nustatyti faktai

(292) Įrodymų, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu BNA teikė paskolas ar eksporto kreditus atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nerasta.

3.4.1.2. Išvada

(293) Komisija padarė išvadą, kad atrinktiems eksportuojantiems gamintojams peržiūros tiriamuoju laikotarpiu paskolų lengvatinėmis sąlygomis neteikta.

3.4.2. *Vyriausybės negautos arba nesurinktos pajamos pagal 2006 m. Biokuro įstatymą*

(294) Pareiškėjas tvirtino, kad 2006 m. Biokuro įstatymo 13 straipsnio d punktu ir 15 straipsnio 1 dalimi buvo skatinama biokuro plėtra ir numatytos įvairios priemonės, padedančios plėtoti ir remti vidaus biodyzelino pramonę, todėl subsidija buvo konkreti. Buvo leista teikti įvairias fiskalines subsidijas, įskaitant pagreitintą gamybos priemonių nusidėvėjimą. Norėdama pasinaudoti šia galimybe, bendrovė turėjo būti įsteigta Argentinoje ir veikti išimtinai biokuro gamybos tikslais. Pagreitintas nusidėvėjimas suteikė biodyzelino gamintojams galimybę sumažinti savo mokestines prievoles sumažinant apmokestinamąsias pajamas. Laikoma, kad mokesčių sumažinimas yra vyriausybės finansinis įnašas, nes tai yra negautos pajamos. Be to, 2006 m. Biokuro įstatymo 15 straipsnyje biodyzelino gamintojams buvo nustatyta galimybė sumažinti mokesčio bazę, į kurią atsižvelgiant apskaičiuojamas tariamas minimalus pajamų mokestis. Norėdama pasinaudoti šia galimybe, bendrovė turėtų būti įsikūrusi Argentinoje ir veikti tik biokuro gamybos tikslais, o gavėjas turėtų būti biokuro gamintojas.

3.4.2.1. Atlikus tyrimą nustatyti faktai

(295) Atlikus tyrimą nustatyta, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu 2006 m. Biokuro įstatymo 13 straipsnio d punkte ir 15 straipsnyje nustatytomis skatinamosiomis lengvatomis nepasinaudojo nė vienas iš atrinktų eksportuojančių gamintojų.

3.4.2.2. Išvada

(296) Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu atrinkti eksportuojantys gamintojai šia priemone nesinaudojo, todėl Komisija padarė išvadą, kad ji negalėjo apskaičiuoti su ja susijusios naudos. Komisija taip pat pažymėjo, kad 2006 m. Biokuro įstatymo nuostatos nustojo galioti įsigaliojus 2021 m. Biokuro įstatymui ([119]), todėl buvo neaišku, ar 2006 m. Biokuro įstatymo 13 straipsnio d punktas ir 15 straipsnio 1 dalis tebegaliojo ir ar peržiūros tiriamuoju laikotarpiu buvo suteikta kokia nors lengvata.

3.4.3. *Kordobos provincijos nustatytas atleidimas nuo provincijos mokesčių*

(297) Pareiškėjas tvirtino, kad Kordobos provincija Kordobos provincijos įstatyme Nr. 9397 ([120]) nustatė įvairias mokesčių lengvatas, kurios buvo laikomos 2006 m. Biokuro įstatymo „provincijos lygmens priedu“. Biokuro plėtros ir tvaraus naudojimo veiklai 15 metų buvo teisiškai netaikomi bendrųjų pajamų, gamybos industrializacijos ir saugojimo, su biokuru susijusių teisės aktų, sutarčių ir operacijų spaudų mokesčiai. Reikalavimus atitiko tik kaip juridiniai asmenys įregistruotos bendrovės, kurios gamina, perdirba ir (arba) sandėliuoja biokurą. Taip pat galėjo būti teikiama Oficialiojo banko paskolomis subsidijuojama parama biokuro projektams ir mažinamas energijos suvartojimas.

3.4.3.1. Atlikus tyrimą nustatyti faktai

(298) Atlikus pradinį tyrimą nustatyta, kad Kordobos provincijoje įsikūrę biokuro gamintojai galėjo naudotis atleidimo nuo mokesčių galimybe ([121]). Atlikus šį tyrimą ši išvada buvo patvirtinta. Tačiau nė vienas iš šiame tyrime atrinktų eksportuojančių gamintojų negamino biodyzelino Kordobos provincijoje.

([119]) 2021 m. Biokuro įstatymo 21 straipsnis.

([120]) *Ley 9397 Adhesion de la provincial a ley nacional no 26.093, y declaracion de interes public de la promocion de la produccion, procesamiento y uso sustentable de biocombustibles.*

([121]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 280 konstatuojamoji dalis.

3.4.3.2. Išvada

(299) Atrinkti eksportuojantys gamintojai šia atleidimo nuo mokesčių galimybe nesinaudojo, todėl Komisija padarė išvadą, kad ji negalėjo apskaičiuoti naudos. Vis dėlto Komisija padarė išvadą, kad ši subsidija ir toliau buvo siūloma.

3.4.4. *Buenos Airių provincijos nustatytas atleidimas nuo provincijos mokesčių*

(300) Pareiškėjas tvirtino, kad Buenos Airių provincija priėmė provincijos įstatymą Nr. 13 719, pagal kurį 15 metų buvo atleidžiama nuo bendrųjų pajamų ir nekilnojamojo turto mokesčių, su sąlyga, kad projektas turi būti skirtas eksportui, o gamykla turi būti įsikūrusi Buenos Airių provincijoje, ir taip pat su sąlyga, kad naudos gavėjai turi būti atitinkamos kvalifikacijos ir įregistruoti pagal 2006 m. Biokuro įstatymą.

3.4.4.1. Atlikus tyrimą nustatyti faktai

(301) Atlikus pradinį tyrimą nustatyta, kad Buenos Airių provincijoje įsikūrę biokuro gamintojai galėjo naudotis atleidimo nuo mokesčių galimybe ([122]). Atlikus šį tyrimą ši išvada buvo patvirtinta. Tačiau nė vienas iš šiame tyrime atrinktų eksportuojančių gamintojų negamino biodyzelino Buenos Airių provincijoje.

3.4.4.2. Išvada

(302) Atrinkti eksportuojantys gamintojai šia atleidimo nuo mokesčių galimybe nesinaudojo, todėl Komisija padarė išvadą, kad ji negalėjo apskaičiuoti naudos. Vis dėlto Komisija padarė išvadą, kad ši subsidija ir toliau buvo siūloma.

3.4.5. *Santjago del Estero provincijos skatinimo ir pramonės plėtros sistema, provincijos įstatymas Nr. 6 750*

(303) Pareiškėjas tvirtino, kad pagal Santjago del Estero provincijos įstatymą Nr. 6 750 2005 m. Santjago del Estero provincijoje buvo įgyvendinta provincijos lygmens sistema, skirta pramonei skatinti ir jos plėtrai vykdyti, siekiant skatinti naujas šios provincijos pramonės šakas ir plėsti esamas ([123]). Buvo teikiama šių aštuonių rūšių parama: 1) iki trisdešimt procentų padarytų investicijų grąžinimas, ne ilgiau kaip penkerius metus; 2) iki penkiasdešimt procentų investicijų į kelius, elektros tinklus ir kt. grąžinimas su projektais susijusioms bendrovėms arba kreditas būsimiems mokesčiams; 3) visiškas arba laipsniškas atleidimas nuo esamų ir būsimų provincijos mokesčių; 4) galimybė įsigyti įrenginius, sutartis dėl vietos ar paskolos su atidėtu grąžinimo terminu ir su galimybe įsigyti per penkerius metus, provincijos lygmeniu valstybės valdomo asmeninio ir nekilnojamojo turto išperkamoji nuoma; 5) valstybinių organizacijų teikiama administracinė, technologinė ir finansinė pagalba bei techninio konsultavimo paslaugos; 6) parama ir valstybės dalyvavimas valdant atleidimo nuo mokesčių ir mokesčių bei tarifų sumažinimo procesus, skatinimo ar apsaugos priemones ir kitas atleidimo nuo mokesčių galimybes (nulines muitų normas) pagal nacionalinę ar savivaldybių lygmens tvarką; 7) subsidijos, siekiančios iki penkiasdešimt procentų kredito linijos palūkanų normos, teikiamos nustatytas sąlygas atitinkančioms skatinamoms įmonėms, ir 8) investicijų skatinimo paskolos.

3.4.5.1. Atlikus tyrimą nustatyti faktai

(304) Atlikus tyrimą nustatyta, kad nė vienas iš šiame tyrime atrinktų eksportuojančių gamintojų nebuvo įsikūręs Santjago del Estero provincijoje.

3.4.5.2. Išvada

(305) Atrinkti eksportuojantys gamintojai šia atleidimo nuo mokesčių galimybe nesinaudojo, todėl Komisija padarė išvadą, kad ji negalėjo apskaičiuoti naudos. Vis dėlto Komisija padarė išvadą, kad ši subsidija ir toliau buvo siūloma.

([122]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244 283 konstatuojamoji dalis.
([123]) *Provincia de Santiago del Estero, Ley 6.750, Sistema Provincial de Promocion y Desarrollo Industrial*.

3.5. **Naujos schemos**

(306) Prašyme pareiškėjas nurodė naujas įtariamas subsidijas, kurios nebuvo nagrinėjamos atliekant pradinį tyrimą.

3.5.1. *Tiesioginis lėšų pervedimas. Biodyzelino pramonės apyvartinio kapitalo finansavimo programa*

(307) Nutarimu Nr. 947/2023 ([124]) buvo sukurta Argentinos biokuro sektoriaus finansavimo programa, kuri galiojo iki 2023 m. gruodžio 31 d. Pagrindinis šio nutarimo tikslas buvo skatinti biokuro pramonės plėtrą Argentinoje. Pagal šią programą 988 000 000 ARS iš nacionalinio iždo lėšų buvo investuota į nacionalinį gamybos plėtros fondą (FONDEP).

(308) Pareiškėjo teigimu, FONDEP mažosioms ir vidutinėms įmonėms siūlė palankias finansavimo sąlygas, kad jos galėtų įsigyti biodyzelinui gaminti reikalingų žaliavų. Kaip primenama 225 konstatuojamojoje dalyje, BNA pirmininkas aiškiai pareiškė, kad kreditavimo tikslas yra „sukurti daugiau darbo vietų ir turėti galimybę toliau eksportuoti bei taupyti užsienio valiutą“ ([125]).

3.5.1.1. Atlikus tyrimą nustatyti faktai

(309) Atlikus tyrimą nustatyta, kad šia mažosioms ir vidutinėms įmonėms skirta programa buvo siekiama remti biodyzelino gamintojus, susijusius su įgaliojimo dėl vidaus rinkos vykdymu, kurie skiriasi nuo biodyzelino eksportuotojų. Nors kai kurie grupės „Renova“ biodyzelino gamintojai buvo susiję su įgaliojimo dėl vidaus rinkos vykdymu, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu jie nesikreipė dėl finansavimo FONDEP lėšomis. Taigi atlikus tyrimą nustatyta, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu nė vienas iš atrinktų eksportuojančių gamintojų negavo finansavimo iš FONDEP.

(310) Atskleidus galutinius faktus Argentinos vyriausybė tvirtino, kad vertinant šią programą buvo padaryta tam tikrų neapibrėžtų klaidų ir kad ji buvo paaiškinta tik iš dalies. Tačiau, kadangi šis tvirtinimas buvo nepagrįstas, Komisija jį atmetė.

3.5.1.2. Išvada

(311) Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu atrinkti eksportuojantys gamintojai šia priemone nesinaudojo, todėl Komisija padarė išvadą, kad ji negalėjo apskaičiuoti su ja susijusios naudos. Tačiau peržiūros tiriamuoju laikotarpiu šia sistema galėjo naudotis reikalavimus atitinkantys biodyzelino gamintojai.

3.5.2. *Pagal naująjį 2021 m. Biokuro įstatymą Nr. 27640 negautos pajamos*

(312) Pareiškėjas tvirtino, kad naujame 2021 m. Biokuro įstatyme buvo nurodyta, jog biokurui netaikomi skystųjų degalų ir anglies dioksido mokesčiai. Be to, 2021 m. Biokuro įstatyme nustatytos mokesčių lengvatos biokurui, t. y. mažesni pridėtinės vertės, pajamų, dyzelino importo ir vandenilio infrastruktūros mokesčiai.

3.5.2.1. Atlikus tyrimą nustatyti faktai

(313) Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad 2021 m. Biokuro įstatymo 22 straipsnyje buvo nustatyta, jog „biodyzelinas ir bioetanolis nebus apmokestinami skystųjų degalų ir anglies dioksido mokesčiais, nustatytais atitinkamai Įstatymo Nr. 23 966 III antraštinės dalies I ir II skyriuose, taikant minėtą tvarką visais gamybos, platinimo ir prekybos etapais. Kalbant apie minėto biokuro ir iškastinio kuro mišinį, mokestis bus taikomas tik šio mišinio sudėtyje esančiam iškastinio kuro komponentui. Šiame straipsnyje numatyta apmokestinimo tvarka bus taikoma iki paskutinės režimo galiojimo dienos ir su sąlyga, kad atitinkamuose gamybos procesuose naudojamos pagrindinės žaliavos bus nacionalinės kilmės“.

([124]) *Ministerio de Economia, Resolución* 947/2023, *Programa de Financiamiento para Capital de Trabajo en la Industria del Biodiesel – Crease*.
([125]) https://biodiesel.com.ar/16276/biocombustibles-la-secretaria-de-energia-de-argentina-lanza-credito-a-tasa-preferencial-para-la-industria-del-biodiesel.

(314) Tačiau Įstatymo Nr. 23966 III antraštinės dalies 4 straipsnyje nustatyta, kad „mokestis už biodyzelino ir bioetanolio degalus bus laikomas visiškai sumokėtu, kai bus sumokėti mokesčiai už pirminį benziną, gazolį ir dyzeliną ar kitus apmokestinamus komponentus. Ši nuostata nedaro poveikio grynam biokurui“. 4 straipsnyje biodyzelinui, priešingai nei kitiems degalams, nebuvo nustatytas joks mokestis.

(315) Taigi liko neaišku, ar renkant mokesčius buvo diskriminuojama dėl biodyzelino kilmės. Tačiau paaiškėjo, kad grynas biodyzelinas, kaip ir nagrinėjamasis produktas, nebuvo apmokestinamas. Be to, priešingai, nei buvo teigiama prašyme, paaiškėjo, kad mokestis buvo taikomas biodyzelino mišiniui, kurį toliau vertės grandinėje gamina maišytojai. Nors šios išvados gali būti svarbios atliekant pajamų arba kainų rėmimo analizę, kaip nurodyta 225 ir 227 konstatuojamosiose dalyse, kadangi šis tyrimas susijęs su biodyzelinu ir jį eksportuojančiais gamintojais, o ne su iš biodyzelino gaminamais degalais, Komisija nustatė, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai tiesiogiai nesinaudojo šia atleidimo nuo mokesčių galimybe.

(316) Atskleidus galutinius faktus Argentinos vyriausybė tvirtino, kad vertinant šią programą buvo padaryta tam tikrų neapibrėžtų klaidų ir kad ji buvo paaiškinta tik iš dalies. Tačiau, kadangi šis tvirtinimas buvo nepagrįstas, Komisija jį atmetė.

3.5.2.2. Išvada

(317) Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu atrinkti eksportuojantys gamintojai šia priemone nesinaudojo, todėl Komisija padarė išvadą, kad ji negalėjo apskaičiuoti su ja susijusios naudos.

3.6. **Išvada dėl subsidijavimo**

(318) Komisija apskaičiavo atrinktoms bendrovėms skirtų kompensuotinų subsidijų sumą pagal pagrindinio reglamento nuostatas, nagrinėdama vienintelę subsidijavimo programą, kuria, kaip nustatyta, šios bendrovės naudojosi peržiūros tiriamuoju laikotarpiu – t. y. Argentinos vyriausybės paramą biodyzelino pramonei, be kita ko, tiekiant sojas už mažesnį nei pakankamą atlygį. Siekdama apskaičiuoti subsidijų pagal šią schemą lygį, Komisija pirmiausia apskaičiavo subsidijavimo procentinį dydį kaip subsidijos sumą, išreikštą bendrovės sojų pagrindu pagamintų produktų apyvartos procentine dalimi. Pagal šį procentinį dydį apskaičiuota nagrinėjamojo produkto eksportui į Sąjungą peržiūros tiriamuoju laikotarpiu suteikta subsidija. Tada apskaičiuota subsidijos suma už į Sąjungą per peržiūros tiriamąjį laikotarpį eksportuoto nagrinėjamojo produkto toną, o skirtumai apskaičiuoti kaip to paties eksportuoto produkto vienos tonos kainos, draudimo ir frachto (CIF) vertės procentinis dydis.

(319) Bendra subsidijų suma viršija pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalyje nurodytą *de minimis* ribą.

(320) Be to, Komisija nustatė, kad kitos iš pradžių nagrinėtos subsidijos ir kitos naujos subsidijos tebegaliojo, net jei atrinkti eksportuojantys gamintojai jomis nesinaudojo. Todėl padaryta išvada, kad tirtos subsidijavimo schemos peržiūros tiriamuoju laikotarpiu galiojo.

3.7. **Subsidijavimo tęsimosi tikimybė**

(321) Nustačiusi, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu buvo vykdomas subsidijavimas, Komisija pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 2 dalį nagrinėjo jo tęsimosi tikimybę, jei priemonės būtų panaikintos.

(322) Atsižvelgdama į tai, Komisija išnagrinėjo šiuos elementus: numatomus būsimus Argentinos vyriausybės politikos pokyčius, Argentinos gamybos pajėgumus ir nepanaudotus pajėgumus, Sąjungos rinkos patrauklumą, įskaitant eksporto į trečiąsias šalis kainų ir kainų lygio Sąjungoje santykį, ir galimus trečiųjų šalių absorbavimo pajėgumus.

3.7.1. *Būsimi Argentinos vyriausybės politikos pokyčiai*

(323) Nustatyta, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai peržiūros tiriamuoju laikotarpiu toliau naudojosi Argentinos institucijų teiktomis kompensuotinomis subsidijomis. Nustatyta, kad subsidijavimas buvo toliau vykdomas ir šalies lygmeniu, nes dauguma schemų biodyzelino eksportuotojams buvo prieinamos visoje šalyje.

(324) Dėl sojoms ir sojų aliejui taikomo eksporto mokesčio Argentinos vyriausybė patikrinimo vietoje metu patvirtino, kad po peržiūros tiriamojo laikotarpio sojų aliejui ir sojoms vis dar buvo taikomi atitinkamai 31 % ir 33 % tarifai. Išnagrinėjus viešai prieinamą informaciją buvo patvirtinta, kad taip buvo bent iki 2024 m. liepos mėn. ([126]) Be to, patikrinimo vietoje metu Argentinos vyriausybė taip pat patvirtino, kad biodyzelinui nustatytas 29 % eksporto mokesčio tarifas buvo taikomas ir po peržiūros tiriamojo laikotarpio. Išnagrinėjus viešai prieinamą informaciją taip pat buvo patvirtinta, kad taip buvo bent iki 2024 m. liepos mėn. ([127]) Patikrinimo vietoje metu Argentinos vyriausybė taip pat nurodė, kad eksporto mokesčiai tebėra pagrindinės Argentinos federalinio biudžeto pajamos.

(325) Kalbant apie eksporto balansuojamuosius kiekius, nors jie buvo toliau taikomi po peržiūros tiriamojo laikotarpio, kaip nurodyta 132 konstatuojamojoje dalyje, Argentinos vyriausybė pranešė, kad 2023 m. gruodžio 20 d. po peržiūros tiriamojo laikotarpio naujai suformuota Argentinos vyriausybės administracija priėmė Dekretą Nr. 70/2023 ([128]), kurio 142 straipsnyje nustatytas principas, jog „nacionalinė vykdomoji valdžia negali nustatyti eksporto ar importo draudimų ar apribojimų dėl ekonominių priežasčių. Jie gali būti taikomi tik pagal teisės aktus." Apie apribojimus buvo svarstoma dėl ekonominių priežasčių, kai buvo siekiama kelių tikslų, be kita ko, „stabilizuoti tinkamo lygio vidaus kainas arba išlaikyti tokį tiekimą, kuris atitiktų vidaus rinkos poreikius" ir „atsižvelgti į viešųjų finansų poreikius". Be to, 144 straipsnyje nustatyta, kad „nacionalinė vykdomoji valdžia nenustato eksporto ar importo draudimų ar kvotų dėl ekonominių priežasčių". Šis principas buvo įgyvendintas praktiškai 2024 m. gegužės 8 d. priimtu Nutarimu Nr. 302/2024 ([129]), kuriuo panaikintai Nutarimas Nr. 276/2021 ir eksporto balansuojamieji kiekiai.

(326) Dekretu Nr. 70/2023 įtvirtintas principas buvo išlaikytas įstatymo „Omnibus" projekte ([130]), į kurį įtrauktas skirsnis, kuriuo nustatoma nauja biodyzelino reguliavimo sistema. Tačiau šis skirsnis neatitiko parlamentinės kontrolės reikalavimų ir galiausiai įstatymas „Omnibus" buvo paskelbtas be jo. Todėl vietos turinio reikalavimas ir vidaus rinkos įpareigojimo dėl biodyzelino pagrindas, įskaitant biodyzelino vidaus rinkos kainos nustatymą, po peržiūros tiriamojo laikotarpio nebuvo pakeisti. Argentinos vyriausybė paaiškino, kad visi įstatymo „Omnibus" skirsniai, kurių Kongresas nepriėmė, tokie kaip skyrius, susijęs su naująja biokuro sistema, greičiausiai bus iš naujo pateikti Kongresui tokia forma ir tokiu laiku, kuriuos Argentinos vyriausybė turi nustatyti ateityje, nors konkrečių veiksmų šioje srityje dar nebuvo imtasi.

(327) Patikrinimo vietoje metu Argentinos vyriausybė taip pat paaiškino, kad viename iš Žemutinių rūmų parlamentinių komitetų buvo rengiamasi nagrinėti 2021 m. Biokuro įstatymo pakeitimų projektą. Šį projektą pasiūlė *Liga Bioenergética* – šešių Argentinos provincijų, kuriose įsikūrę ūkininkai ir biodyzelino gamintojai, grupė. Apie ši projektą taip pat buvo pranešta viešai ([131]). Tačiau jo kelionė Parlamente dar nebaigta.

(328) Kalbant apie smulkiesiems ir vidutiniams sojų ir kukurūzų gamintojams skirtų kompensacijų programą, kaip nurodyta 148 konstatuojamojoje dalyje, jos įgyvendinimas buvo sustabdytas 2022 m. gruodžio mėn., t. y. peržiūros tiriamuoju laikotarpiu.

([126]) *'Argentina: Biofuels Annual', United States Department of Agriculture (USDA) – Global Agriculture Information Network (GAIN) report No. AR2024-0011, 5 August 2024 ('2024 GAIN Report'), p. 10–11*, skelbiama adresu https://www.fas.usda.gov/data/argentina-biofuels-annual-9.

([127]) *Ten pat*.

([128]) *Decreto 70/2023*, DNU-2023-70-APN-PTE – *Disposiciones*.

([129]) *Ministerio de Economía, Resolución 302/2024*, RESOL-2024-302-APN-MEC.

([130]) Šis įstatymas galiausiai buvo paskelbtas kaip *Ley 27742, Ley de Bases y Puntos de Partida para la Libertad de los Argentinos*.

([131]) 2024 m. GAIN ataskaita, p. 2 ir p. 6.

(329) Kalbant apie atleidimą nuo mokesčių Santos Fė provincijoje, nepaisant to, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu nebuvo galima apskaičiuoti naudos, atlikus tyrimą nustatyta, kad tebegaliojo ne tik atleidimas nuo mokesčių pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 12692 (o grupės „Renova“ biodyzelino gamintojui, kurio produktus vėliau eksportavo bendrovės „Molinos Agro“ ir „Viterra Argentina“, vis dar buvo taikomas atleidimas nuo žyminio ir nekilnojamojo turto mokesčių, nors ši lengvata nebuvo kasmet atnaujinama), bet ir atleidimas nuo mokesčių pagal Santos Fė provincijos įstatymą Nr. 8478 (o atrinktiems grupės „Renova“ eksportuojantiems gamintojams netrukus po peržiūros tiriamojo laikotarpio buvo suteiktas naujas atleidimas nuo mokesčio).

(330) Apibendrinant galima daryti išvadą, kad šiame tyrime nustatytomis kompensuotinų subsidijų schemomis teikiama pasikartojanti nauda ir nėra požymių, kad dėl bet kokių šių schemų pakeitimų, kurie šiuo metu yra tik galimi, jų teikiama nauda ateityje būtų sustabdyta. Taip pat nėra požymių, kad artimiausioje ateityje šios schemos bus visiškai panaikintos arba kad atrinkti eksportuojantys gamintojai nebegaus naudos pagal šias schemas.

(331) Atskleidus galutinius faktus CARBIO tvirtino, kad tik pagal vieną iš šiame tyrime nustatytų kompensuotinų subsidijų schemų buvo užtikrinama pasikartojanti nauda, t. y. sojų tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį.

(332) Komisija nesutiko. Kaip paaiškinta 329 konstatuojamojoje dalyje, nors Komisija negalėjo apskaičiuoti peržiūros tiriamuoju laikotarpiu gautos naudos, susijusios su atleidimu nuo mokesčių Santos Fė provincijoje, neginčijama, kad nauda buvo gauta po peržiūros tiriamojo laikotarpio. Bet kuriuo atveju, kaip nurodyta 329 konstatuojamojoje dalyje, nėra požymių, kad netolimoje ateityje atleidimas nuo mokesčių Santos Fė provincijoje būtų laipsniškai panaikintas. Todėl, siekiant nustatyti subsidijavimo tęsimosi tikimybę, galima laikyti, kad pagal šią schemą taip pat buvo teikiama pasikartojanti nauda. Taigi šis tvirtinimas buvo atmestas.

(333) CARBIO taip pat pranešė, kad po peržiūros tiriamojo laikotarpio 2025 m. sausio mėn. Dekretu Nr. 38/2025 sojoms taikomas eksporto mokestis buvo sumažintas nuo 33 % iki 26 % ([132]). Todėl bet koks poveikis sojų augintojams būtų sumažėjęs. Be to, CARBIO teigimu, nuo 2025 m. sausio mėn. sojoms taikomas eksporto mokestis būtų buvęs didesnis už biodyzelinui taikomą eksporto mokestį (29 %), todėl Komisija turėtų peržiūrėti 115 konstatuojamojoje dalyje pateiktą citatą, kad žaliavoms taikomi didesni mokesčiai, o galutiniams produktams – mažesni, taip suteikiant kainų pranašumą galutinės grandies vidaus pramonės šakoms.

(334) Komisija pažymėjo, kad šiuo tolesniu sojoms taikomo eksporto mokesčio koregavimu buvo patvirtina, kad Argentinos vyriausybė turi teisę reguliariai keisti eksporto mokesčių sistemą. Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl šio koregavimo nebuvo panaikintos nagrinėjamos subsidijavimo priemonės ir kad po peržiūros tiriamojo laikotarpio nauda bus toliau teikiama. Be to, Komisija pažymėjo, kad Dekretu Nr. 38/2025 biodyzelinui taikomas eksporto mokesčio tarifas buvo pakeistas nuo 29 % iki 23 % ([133]), o tai atitiko 115 konstatuojamojoje dalyje paminėtą citatą. Taigi šis tvirtinimas buvo atmestas.

(335) CARBIO taip pat nurodė, kad sumažinus sojoms taikomą eksporto mokestį ir atsižvelgiant į tai, kad iš subsidijų skirtumo matyti, jog, palyginti su pradiniu tyrimu, subsidijavimas sumažėjo, taip pat atsižvelgiant į tai, kad Komisija 328 konstatuojamojoje dalyje nustatė, kad mažiems ir vidutiniams sojų ir kukurūzų gamintojams skirta kompensavimo programa buvo nutraukta, turėtų būti padaryta išvada, kad nėra tikimybės, jog subsidijavimas tęstųsi.

(336) Komisija padarė išvadą, kad subsidijavimas tęsiasi, o CARBIO nurodyti veiksniai šios išvados nepaneigia, nes kitos 101–150 konstatuojamosiose dalyse minėtos priemonės, pagal kurias sojos buvo tiekiamos už mažesnį nei pakankamą atlygį, nebuvo nutrauktos. Todėl pasibaigus peržiūros tiriamajam laikotarpiui nauda ir toliau bus teikiama. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

([132]) *Decreto 38/2025*, DECTO-2025-38-APN-PTE – *Derecho de Exportación*.
([133]) Pagal muitinės kodą 3826 00 00.

3.7.2. *Argentinos gamybos pajėgumai ir nepanaudoti pajėgumai*

(337) Komisija nagrinėjo, ar subsidijuojamo importo iš Argentinos į Sąjungą apimtis būtų didelė, jei būtų leista nebetaikyti priemonių, o kartu ir galiojančio įsipareigojimo, kuriuo eksportuojantys gamintojai įsipareigoja eksportuoti į Sąjungą minimalia importo kaina.

(338) Remiantis Argentinos vyriausybės pateikta viešai prieinama informacija, Argentinos gamybos pajėgumai nuo 2020 m. išliko stabilūs ir sudarė 3 920 550 tonų ([134]). Kaip jau nurodyta 47 konstatuojamojoje dalyje, pajėgumai išliko stabilūs net ir 2022–2023 m. laikotarpiu, kai Argentinoje prasidėjo sausra, o tai patvirtina, kad šis reiškinys buvo laikinas.

(339) Palyginti su faktine gamyba, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu ir nagrinėjamuoju laikotarpiu nepanaudoti pajėgumai sudarė daugiau kaip 2 mln. tonų.

3 lentelė

Argentinos nepanaudoti pajėgumai (metrinėmis tonomis)

Metai	Gamybos pajėgumai	Produkcija	Nepanaudoti pajėgumai
2020	3 920 550	1 157 364	2 763 186
2021	3 920 550	1 723 665	2 196 885
2022	3 920 550	1 909 618	2 010 932
PTL	3 920 550	1 184 444	2 736 106

Šaltinis: Argentinos vyriausybės klausimyno atsakymai, grindžiami 2023 m. GAIN ataskaita dėl gamybos pajėgumų ir viešai prieinamų Argentinos gamybos duomenų bazių informacija.

(340) Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu Argentinos pajėgumų naudojimo koeficientas buvo tik 30 % ir kad ši šalis išlaikė didelius nepanaudotus pajėgumus, kurie peržiūros tiriamuoju laikotarpiu galėjo patenkinti 15 % Sąjungos suvartojimo, kaip nurodyta 4 lentelėje. Kaip matyti iš 2 lentelėje pateiktų eksporto duomenų, didelių nepanaudotų pajėgumų vidaus rinka negali absorbuoti, todėl jie daugiausia būna skiriami eksportui. Vadinasi, jeigu būtų leista nebetaikyti priemonių ir kartu nebetaikyti galiojančio įsipareigojimo, didelės apimties importas į Sąjungą gali būti atnaujintas, visų pirma atsižvelgiant į Sąjungos rinkos patrauklumą, kaip nurodyta tolesnėse konstatuojamosiose dalyse.

3.7.3. *Sąjungos rinkos patrauklumas*

(341) Komisija nagrinėjo, ar tikėtina, kad Argentinos eksportuojantys gamintojai padidintų pardavimą eksportui į Sąjungos rinką subsidijuojamomis kainomis, jeigu būtų leista nebetaikyti priemonių. Pirmiausia Komisija išnagrinėjo vidutinį Argentinos eksporto į trečiųjų šalių rinkas kainų lygį ir palygino jį su vidutiniu Argentinos eksporto į Sąjungos rinką kainų lygiu, kad nustatytų galimą biodyzelino eksporto kainą, kai netaikomos kompensacinės priemonės.

(342) Siekdama palyginti eksporto į Sąjungą kainas su to paties lygio eksporto į trečiąsias šalis kainomis, Komisija išnagrinėjo eksporto į Sąjungą ir eksporto į trečiąsias šalis kainų lygius, kurie viešai skelbiami Argentinos eksporto statistikoje ([135]), abiem atvejais – FOB lygmeniu.

([134]) 2023 m. GAIN ataskaita, p. 16. Duomenys apie mln. litrų buvo konvertuoti į tonas, taikant tokius atitikmenis: 1 000 l = 1 m^3 = 0,885 t.

([135]) http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4.

(343) Tuo remdamasi Komisija nustatė, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu biodyzelino vieneto eksporto į Sąjungą kaina buvo 25 % didesnė už vieneto eksporto į trečiąsias šalis (Kanadą ir Kiniją) kainą, todėl Sąjungos rinka Argentinos eksportuojantiems gamintojams buvo pelningesnė (ir todėl patrauklesnė). Vertinant ateities perspektyvas, atsižvelgiant į tai, kad analizuotai eksporto į Sąjungą kainai įtakos turi pagal įsipareigojimą nustatyta minimali importo kaina, iš eksporto į trečiąsias šalis kainų lygio matyti, koks būtų subsidijuojamų į Sąjungą kainų lygis, jeigu nebūtų taikomos priemonės ir įsipareigojimas.

(344) Iš tiesų, patikrinusi atrinktus eksportuojančius gamintojus Komisija galėjo suprasti, koks buvo pagal įsipareigojimą nustatytos minimalios importo kainos poveikis. Atlikus patikrinimą nustatyta, kad jeigu kainos Sąjungoje yra mažesnės už minimalią importo kainą arba jeigu jos neleidžia gauti pakankamo pelno be minimalios importo kainos, Argentinos eksportuojantys gamintojai labiau linkę eksportuoti sojų aliejų ar kitus tarpinius produktus kaip neutralizuotą aliejų (gaminamą toje pačioje gamybos linijoje kaip ir biodyzelinas, bet vienu gamybos grandinės etapu pirmiau), kuriems netaikomi Sąjungos kompensaciniai muitai ir kurių gamybos sąnaudos, palyginti su biodyzelinu, yra mažesnės. Tokiam verslo sprendimui priimti nereikia ilgo prisitaikymo laikotarpio, nes įjungti ir išjungti biodyzelino gamybos įrenginius yra labai paprasta. Todėl pagal įsipareigojimą nustatyta minimalia importo kaina užkertamas kelias eksportuoti mažesne kaina nei minimali importo kaina, o taip veikiausiai būtų daroma, jeigu nebūtų priemonių ir įsipareigojimo.

(345) Komisija analizavo, ar Sąjungos rinka yra patraukli Argentinos biodyzelino eksportuotojams.

(346) Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu atrinkti eksportuojantys gamintojai biodyzeliną eksportavo tik į Sąjungą. Be to, remiantis Argentinos vyriausybės pateikta viešai prieinama informacija, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu pagrindinė Argentinos biodyzelino eksporto paskirties vieta buvo Sąjunga, ir taip buvo bent nuo 2020 m. ([136]) Išanalizavus viešai prieinamą informaciją buvo patvirtinta, kad „Europos Sąjunga tebėra pagrindinė ir praktiškai vienintelė Argentinos kilmės biodyzelino rinka“ ([137]).

(347) Be to, kaip primenama 243 konstatuojamojoje dalyje, dėl 7,5 % vidaus rinkos biodyzelino įpareigojimo, kuris galiojo didžiąją peržiūros tiriamojo laikotarpio dalį ir išliko nepakitęs ir po šio laikotarpio, Argentinos vidaus rinkoje suvartojamo biodyzelino kiekis sumažėjo, palyginti su ankstesniu laikotarpiu, kai buvo taikomas 10 % įpareigojimas pagal 2006 m. Biokuro įstatymą ir 12,5 % laikinas įpareigojimas. Dėl mažo vidaus rinkos biodyzelino įpareigojimo vidaus rinkoje daugiau gamybos nukreipiama į eksportą, visų pirma į Sąjungą.

(348) Apskritai biodyzelino pramonė Argentinoje daugiausia orientuota į eksportą, o vidaus rinkai tiekia tik mažesnės bendrovės. Priešingai, didesnės eksportuojančios bendrovės įsikūrusios palei Paranos upę, t. y. strateginėje eksporto vietoje, iš kurios galima gabenti krovinius tiesiai į Sąjungą ir kitas eksporto paskirties vietas.

3.7.4. *Galimi trečiųjų šalių rinkų absorbavimo pajėgumai*

(349) Galiausiai Komisija analizavo, ar trečiųjų šalių rinkos turi pajėgumų absorbuoti dalį Argentinos biodyzelino gamybos.

(350) 2016 m. Peru ir 2017 m. JAV, kurios buvo tradicinės Argentinos biodyzelino eksporto paskirties šalys, Argentinos biodyzelinui nustatė pernelyg didelius antidempingo ir kompensacinius muitus ([138]).

([136]) http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4.
([137]) 2024 m. GAIN ataskaita, p. 19.
([138]) 2024 m. GAIN ataskaita, p. 17.

(351) Kaip matyti iš 2 lentelės, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu eksportas iš Argentinos į trečiąsias šalis padidėjo. Remiantis viešai prieinamais Argentinos statistiniais duomenimis ([139]), šis padidėjimas daugiausia buvo susijęs su didesne eksporto į Kanadą apimtimi. Tačiau apskritai šis eksportas į trečiąsias šalis sudarė tik dalį visos eksporto apimties peržiūros tiriamuoju laikotarpiu, t. y. tik 3,6 %, o likusi dalis buvo nukreipiama tik į Sąjungą. Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu vienintelė kita eksporto paskirties vieta buvo Kinija, į kurią iš Argentinos buvo importuotas nežymus kiekis (21 tona). Tačiau Kinija pati gamina biodyzeliną ir negalės absorbuoti padidėjusios eksporto apimties. Todėl Komisija padarė išvadą, kad trečiosios šalys greičiausiai neturės pajėgumų absorbuoti Argentinos biodyzelino eksportą.

3.7.5. *Išvada dėl subsidijavimo tęsimosi tikimybės*

(352) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalį Komisija padarė išvadą, kad, jeigu būtų leista nebetaikyti priemonių, yra tikimybė, kad subsidijavimas tęstųsi.

(353) Atlikus tyrimą nustatyta, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu iš Argentinos į Sąjungos rinką ir toliau buvo importuojama subsidijuojamomis kainomis.

(354) Be to, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu Komisija nustatė, kad Argentinos pertekliniai nepanaudoti pajėgumai buvo dideli. Sąjungos rinkos patrauklumas dėl dydžio ir pardavimo kainų taip pat rodo, kad, jei kompensacinės priemonės nustotų galioti, tikėtina, kad Argentinos eksportas būtų nukreiptas į Sąjungos rinką.

(355) Tuo remdamasi Komisija nustatė, kad tikėtina, jog Argentinos eksportuojantys gamintojai padidintų biodyzelino eksportą į Sąjungos rinką subsidijuojamomis kainomis, jei būtų leista nebetaikyti kompensacinių priemonių, taigi ir galiojančio įsipareigojimo.

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

(356) Panašų produktą Sąjungoje gamino 43 gamintojai, kurie buvo EBT nariai ir maždaug 20 kitų gamintojų, kurie nebuvo EBT nariai. Jie sudaro Sąjungos pramonę, apibrėžtą pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje.

(357) Nustatyta, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo maždaug 14 925 455 tonos. Komisija šį skaičių nustatė remdamasi atnaujintais klausimyno atsakymais apie makroekonominius rodiklius, kuriuos EBT pateikė po tikrinamojo vizito. EBT duomenys apie Sąjungos biodyzelino gamybą buvo pagrįsti išorės rinkos tyrimo paslaugų teikėjo „Stratas“ duomenimis.

(358) Be to, kas nurodyta 16 konstatuojamojoje dalyje, atsižvelgiant į tyrimo metu patikslintą Sąjungos gamybos apimtį, keturi atrinkti Sąjungos gamintojai pagamino 12 % viso Sąjungoje pagaminamo panašaus produkto.

4.2. Sąjungos suvartojimas

(359) Sąjungos suvartojimą Komisija nustatė remdamasi Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungoje apimtimi, kurią nurodė EBT ir kuri buvo patikrinta EBT patalpose ir remiantis COMEXT importo duomenimis.

([139]) http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4.

(360) Sąjungos suvartojimo raida:

4 lentelė

Sąjungos suvartojimas (tonomis)

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Bendras Sąjungos suvartojimas	17 052 598	17 411 472	18 082 244	18 543 184
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*102*	*106*	*109*

Šaltinis: EBT, COMEXT.

(361) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos suvartojimo raida buvo teigiama ir atitiko leidimų Sąjungoje naudoti ir maišyti biodyzeliną skaičiaus didėjimą.

4.3. **Importas iš nagrinėjamosios šalies**

4.3.1. *Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir rinkos dalis*

(362) Komisija importo apimtį nustatė remdamasi COMEXT ir GTA importo statistiniais duomenimis. Importo rinkos dalis buvo nustatyta remiantis 4 lentelėje nurodytu Sąjungos biodyzelino suvartojimu, pareiškėjo pateiktais bei COMEXT ir GTA skelbiamais Sąjungos gamintojų pardavimo duomenimis.

(363) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamosios šalies raida:

5 lentelė

Importo apimtis (tonomis) ir rinkos dalis

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Importo iš Argentinos apimtis (tonomis)	874 199	1 292 775	997 210	490 644
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*148*	*114*	*56*
Rinkos dalis	5,1 %	7,4 %	5,5 %	2,6 %
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*145*	*108*	*52*

Šaltinis: EBT, COMEXT, GTA.

(364) Importas iš Argentinos svyravo, tačiau apskritai nagrinėjamuoju laikotarpiu jis sumažėjo (iš viso – 44 %). Jo rinkos dalis sumažėjo nuo 5,1 % 2020 m. iki 2,6 % peržiūros tiriamuoju laikotarpiu. Pažymima, kad 2 konstatuojamojoje dalyje nurodytas įsipareigojimas galiojo visu nagrinėjamuoju laikotarpiu.

4.3.2. *Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(365) Komisija importo kainas nustatė remdamasi COMEXT duomenimis.

(366) Vidutinės importo į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių kainos raida:

6 lentelė

Importo kainos (EUR už toną)

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Argentina	732	1 076	1 419	1 425
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*147*	*194*	*195*

Šaltinis: COMEXT.

(367) Importo iš Argentinos kaina nagrinėjamuoju laikotarpiu labai padidėjo (iš viso + 95 %). Šį kainų padidėjimą reikėtų vertinti atsižvelgiant į 2 konstatuojamojoje dalyje nurodytą įsipareigojimą, kuris galiojo visu nagrinėjamuoju laikotarpiu.

(368) Priverstinis kainų mažinimas dėl importo buvo nustatytas remiantis patikrintais klausimyno atsakymais.

(369) Priverstinį kainų mažinimą per peržiūros tiriamąjį laikotarpį Komisija nustatė lygindama:

1) atrinktų Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto vidutines svertines pardavimo kainas, taikytas nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, pakoreguotas atsižvelgiant į gamintojo kainas EXW sąlygomis, ir

2) iš atrinktų Argentinos bendradarbiaujančių gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto atitinkamas vidutines svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF kaina (kaina, draudimas ir frachtas), įskaitant kompensacinį muitą, ir tinkamai pakoreguotas siekiant atsižvelgti į muitus ir išlaidas po importo.

(370) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prireikus buvo tinkamai pakoreguotos ir apskaičiuotos atėmus lengvatas ir nuolaidas. Atlikus palyginimą, kuris buvo išreikštas atrinktų Sąjungos gamintojų apyvartos peržiūros tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi, nustatyta, kad dėl Argentinos kainų Sąjungos pramonės kainos nebuvo priverstinai mažinamos. Priverstinio kainų mažinimo nebuvimą reikėtų vertinti atsižvelgiant į Argentinos eksportuotojų 2019 m. pasiūlytus įsipareigojimus dėl kainų.

4.4. Importas iš trečiųjų šalių, išskyrus Argentiną

(371) Biodyzelino importas iš trečiųjų šalių, išskyrus Argentiną, daugiausia buvo vykdomas iš Kinijos, Jungtinės Karalystės ir Singapūro.

(372) Importo į Sąjungą apimties, taip pat biodyzelino importo iš kitų trečiųjų šalių rinkos dalių ir kainų tendencijų raida:

7 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Kinija	Apimtis (tonomis)	926 695	494 931	1 020 300	1 541 239
	Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*53*	*110*	*166*
	Rinkos dalis	5,4 %	2,8 %	5,6 %	8,3 %

Šalis		2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
	Vidutinė kaina (EUR/t)	995	1 258	1 645	1 577
	Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*126*	*165*	*158*
Jungtinė Karalystė	Apimtis (tonomis)	608 155	990 082	1 032 790	1 100 392
	Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*163*	*170*	*181*
	Rinkos dalis	3,6 %	5,8 %	6,1 %	6,5 %
	Vidutinė kaina (EUR/t)	1 027	1 361	1 615	1 297
	Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*132*	*157*	*126*
Singapūras	Apimtis (tonomis)	468 998	279 098	689 578	868 513
	Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*60*	*147*	*185*
	Rinkos dalis	2,8 %	1,6 %	4 %	5,1 %
	Vidutinė kaina (EUR/t)	1 202	1 922	1 388	1 495
	Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*160*	*116*	*124*
Kitos trečiosios šalys	Apimtis (tonomis)	1 551 084	1 390 427	2 191 348	2 544 445
	Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*90*	*141*	*164*
	Rinkos dalis	9,1 %	8 %	12,1 %	13,7 %
	Vidutinė kaina (EUR/t)	858	1 169	1 736	1 468
	Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*136*	*202*	*171*
Iš viso iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis	Apimtis (tonomis)	3 554 931	3 154 538	4 934 015	6 054 588
	Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*89*	*139*	*170*
	Rinkos dalis	20,8 %	18,1 %	27,3 %	32,7 %

Šalis		2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
	Vidutinė kaina (EUR/t)	968	1 310	1 643	1 469
	Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*135*	*170*	*152*

Šaltinis: COMEXT (apimtis ([140]) ir vidutinė kaina ([141])), išskyrus Jungtinės Karalystės 2020 m. duomenis, nes, kadangi COMEXT nebuvo įtikinamų duomenų, importo iš šios šalies apimtis ir kainos buvo apskaičiuotos remiantis GTA skelbiamomis kainomis.

(373) Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu vidutinė importo iš kitų nei Argentina trečiųjų šalių kaina paprastai buvo didesnė už importo iš Argentinos kainą. Tačiau importo kainų negalima tiesiogiai palyginti dėl skirtumų tarp prekybos srautų ir (arba) naudojamų pradinių žaliavų. Iš tiesų prasmingą skirtingos kilmės biodyzelino kainų, kiekio ir rinkos dalių palyginimą galima atlikti tik patvirtinus susijusį produktų asortimentą. Šiuo atžvilgiu Kinijos kilmės biodyzelinas buvo gaminamas iš pradinių žaliavų, dėl kurių jo kaina Sąjungos rinkoje būtų didesnė, nes būtų skaičiuojamos dvigubo skaičiavimo priemokos pagal Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvas, o didžioji importo iš trečiųjų šalių, išskyrus Kiniją, dalis buvo produktai iš žemės ūkio kultūrų, kaip patvirtinta, *inter alia*, EBT 2023 m. statistinėje ataskaitoje ([142]), GAIN ataskaitose dėl Kinijos ([143]) ir Europos Sąjungos ([144]), rinkos tyrimuose ([145]) ir keliuose Komisijos atliktuose prekybos apsaugos tyrimuose ([146]).

(374) Kalbant apie importą iš Singapūro, tokio importo kainos neatspindėtų faktinių rinkos sąlygų. Kalbant apie Jungtinės Karalystės kilmės importą į Sąjungą ([147]), pažymėtina, kad tai buvo daugiausia parduodamos prekės ([148])", galimai įskaitant tarpvalstybinių Jungtinės Karalystės ([149]) ir ES gamintojų pozicijų balansavimą sandorių kainomis, kurių Komisija negalėjo papildomai atsekti. Be to, esama požymių, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu šiame sektoriuje

([140]) COMEXT duomenys apie gryną biodyzeliną ir jo mišinius.

([141]) COMEXT duomenys tik apie gryną biodyzeliną. Singapūro duomenys pagal kodą 2710 19 43 29. Argentinos, Jungtinės Karalystės ir kitų trečiųjų šalių duomenys pagal kodą 3826 00 10. Kitų šalių (išskyrus Kiniją) duomenys pagal kodus 2710 19 43 29 ir 3826 00 10 (tais atvejais, kai Jungtinės Karalystės dalis buvo vertinama kartu su kitų šalių, išskyrus Kiniją, dalimi, buvo vertinamas tik kodas 3826 00 10).

([142]) 2023 m. EBT statistinė ataskaita, skelbiama adresu https://ebb-eu.org/wp-content/uploads/2024/03/EBB_Statistical_Report2023-Final.pdf (paskutinį kartą žiūrėta 2024 m. lapkričio 18 d.).

([143]) GAIN. *Biofuels Annual of 19 October 2023. China*. Skelbiama adresu https://fas.usda.gov/data/china-biofuels-annual-9 (paskutinį kartą žiūrėta 2024 m. lapkričio 18 d.).

([144]) GAIN. *Biofuels Annual of 14 August 2023. European Union*. Skelbiama adresu https://fas.usda.gov/data/european-union-biofuels-annual-3 (paskutinį kartą žiūrėta 2024 m. lapkričio 18 d.).

([145]) Remiantis https://www.reuters.com/business/energy/malaysian-2024-biofuel-output-seen-rising-if-b20-biodiesel-usage-expanded-2024-03-05/ (paskutinį kartą žiūrėta 2024 m. lapkričio 18 d.), Malaizijos biodyzelinas gaminamas iš alyvpalmių aliejaus. Pasaulinę apžvalgą žr. UFOP ataskaitos dėl 2023–2024 m. pasalinės rinkos pasiūlos p. 27, skelbiama adresu https://www.ufop.de/files/8217/0548/9837/UFOP-2116_Report_Global_Market_Supply_A5_EN_23_24_160124.pdf.

([146]) Pvz., žr. 2019 m. rugpjūčio 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2019/1344, kuriuo importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas laikinasis kompensacinis muitas, (OL L 212, 2019 8 13, p. 1–52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1344/oj). 32 konstatuojamoji dalis: „Atlikus tyrimą nustatyta, kad Indonezijoje gaminamas biodyzelinas yra daugiausia iš alyvpalmių aliejaus gaunamas alyvpalmių aliejaus metilesteris (toliau – PME) <...>".

([147]) Dėl pradinių žaliavų Jungtinėje Karalystėje žr., pavyzdžiui, https://www.gov.uk/government/statistics/bioenergy-crops-in-england-and-the-uk-2008-2023/bioenergy-crops-in-england-and-the-uk-2008-2023 ir Prekybos teisių gynimo tarnybos paraišką viešoje tyrimo byloje, skelbiamą adresu https://www.trade-remedies.service.gov.uk/public/case/AD0058/.

([148]) Laikyta, kad importas į Sąjungą iš Jungtinės Karalystės, kurios vidaus rinkos paklausa yra didelė, daugiausia buvo parduodamos prekės, nes laikinojo reglamento 12 lentelėje nurodyta jo apimtis iš esmės buvo dvigubai didesnė už visą toje šalyje pagaminto biodyzelino kiekį. Tai akivaizdu iš *OECD/FAO (2022), OECD-FAO Agricultural Outlook 2022-2031, OECD Publishing, Paris* (C.41.1 lentelė)https://doi.org/10.1787/f1b0b29c-en. Taip pat žr. Prekybos teisių gynimo tarnybos paraiškos viešoje tyrimo byloje p. 30–32 (skelbiama adresu https://www.trade-remedies.service.gov.uk/public/case/AD0058/, kuriuose pažymėta, kad grupė „Greenenergy" vykdė plataus masto eksporto veiklą. Tos pačios paraiškos 27 puslapyje pateikta lentelė (150 000–200 000 tonų iš „Olleco" ir „Argent") ir paraiškos 29 puslapyje pateikti įverčiai (320 000–370 000 tonų „Greenenergy") rodo, kad Jungtinėje Karalystėje pagaminama apie pusę milijono (ar šiek tiek daugiau) tonų biodyzelino.

([149]) Jungtinė Karalystė.

Jungtinėje Karalystėje buvo vykdoma neįprasta prekybos praktika ([150]). Trečia, atitinkamos Jungtinės Karalystės institucijos naftos bendrovėms išdavė laikinojo įvežimo perdirbti procedūros leidimus dėl biodyzelino importo, o tai palengvino prekybą ne Jungtinės Karalystės kilmės biodyzelinu į Sąjungą per Jungtinę Karalystę, todėl statistiniai duomenys tapo netikslūs. Ši praktika buvo nutraukta tik visai neseniai ([151]) ([152]).

4.5. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.5.1. *Bendrosios pastabos*

(375) Vertinant Sąjungos pramonės ekonominę padėtį buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.

(376) Kaip minėta 16 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonės ekonominei padėčiai įvertinti atlikta atranka.

(377) Siekdama nustatyti žalą Komisija atskirai nagrinėjo makroekonominius ir mikroekonominius žalos rodiklius. Makroekonominius rodiklius Komisija vertino remdamasi pareiškėjo klausimyno atsakymuose apie makroekonominius rodiklius pateiktais duomenimis. Buvo naudojami su visais Sąjungos gamintojais susiję duomenys. Mikroekonominius rodiklius Komisija vertino remdamasi atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymuose pateiktais duomenimis. Nustatyta, kad abu duomenų rinkiniai atspindi Sąjungos pramonės ekonominę padėtį.

(378) Makroekonominiai rodikliai: gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas, dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio subsidijavimo.

(379) Mikroekonominiai rodikliai: vidutinės vieneto kainos, vieneto sąnaudos, darbo sąnaudos, atsargos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

4.5.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.5.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(380) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

8 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Gamybos apimtis (tonomis)	14 768 456	15 301 256	15 286 729	14 925 455
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*104*	*104*	*101*
Gamybos pajėgumai (tonomis)	21 360 776	21 525 776	21 925 776	21 933 276

([150]) 2024 m. gegužės 7 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2024/1273, kuriuo nutraukiamas tyrimas dėl galimo kompensacinių priemonių, taikomų importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui, vengimo importuojant iš Kinijos Liaudies Respublikos ir Jungtinės Karalystės siunčiamą biodyzeliną, deklaruojamą arba nedeklaruojamą kaip Kinijos Liaudies Respublikos ir Jungtinės Karalystės kilmės, ir nutraukiama importuojamų produktų registracija, (OL L, 2024/1273, 2024 5 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1273/oj), 12 ir 13 konstatuojamosios dalys.

([151]) https://rtfa.org.uk/2024/07/23/uk-renewable-fuels-industry-calls-for-inward-processing-policy-to-be-made-more-transparent/ (paskutinį kartą žiūrėta 2024 m. lapkričio 18 d.).

([152]) https://www.spglobal.com/commodityinsights/en/market-insights/latest-news/agriculture/040324-uk-to-instate-biofuel-import-duties-after-halting-exemptions (paskutinį kartą žiūrėta 2024 m. lapkričio 18 d.).

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*101*	*103*	*103*
Pajėgumų naudojimas	69 %	71 %	70 %	68 %
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*103*	*101*	*98*

Šaltinis: EBT / „Stratas“ 2020–2023 m. duomenys. Pareiškėjo pateikti PTL įverčiai (remiantis 2022 ir 2023 m. „Stratas“ duomenimis).

(381) Palyginti su 2020 m., gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas peržiūros tiriamuoju laikotarpiu buvo gana panašūs. Tačiau, palyginti su 2022 m., gamybos apimtis peržiūros tiriamuoju laikotarpiu gerokai sumažėjo.

4.5.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(382) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

9 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje (tonomis)	12 623 468	12 964 160	12 151 019	11 997 951
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*103*	*96*	*94*
Rinkos dalis	74 %	74,5 %	67,2 %	64,7 %
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*101*	*91*	*87*

Šaltinis: EBT.

(383) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės rinkos dalis smarkiai sumažėjo beveik 10 procentinių punktų ir peržiūros tiriamuoju laikotarpiu siekė 64,7 %. 2021 m. Sąjungos pramonės pardavimo apimtis ir atitinkama rinkos dalis pradėjo mažėti.

4.5.2.3. Augimas

(384) Nepaisant to, kad biodyzelino suvartojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo teigiama, Sąjungos pramonės gamyba tuo laikotarpiu nedidėjo. Iš tiesų Sąjungos pramonės pardavimo apimtis ir rinkos dalis ataskaitiniu laikotarpiu sumažėjo.

4.5.2.4. Užimtumas ir našumas

(385) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

10 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Darbuotojų skaičius	5 307	5 801	6 066	5 897
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*109*	*114*	*111*

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Našumas (tonomis darbuotojui)	2 783	2 638	2 520	2 531
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*95*	*91*	*91*

Šaltinis: EBT.

(386) Komisija pažymėjo, kad ne visi Sąjungos gamintojai EBT pateikė užimtumo duomenis, surinktus taikant tą patį metodą, ir kad duomenų nepateikusioms bendrovėms reikėjo tam tikrų įverčių, todėl atsirado tam tikrų trūkumų, susijusių su Komisijai prieinamais užimtumo duomenimis. Bet kuriuo atveju buvo laikoma, kad pirmiau nurodytas šio tyrimo tikslais apskaičiuotas darbuotojų skaičius yra pakankamai tikslus ir tinkamas, kadangi didelę dalį duomenų tikrinamųjų vizitų vietoje metu Komisija pati sutikrino su atrinktais Sąjungos gamintojais ir pareiškėju.

4.5.2.5. Subsidijavimo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo / kompensuotinos praktikos

(387) Visų atrinktų eksportuojančių gamintojų subsidijavimo skirtumai viršijo *de minimis* lygį. Tačiau faktinių subsidijavimo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei buvo nedidelis, nes importo iš Argentinos kainos buvo susijusios su įsipareigojimais.

(388) Kaip pažymėta 3 konstatuojamojoje dalyje, dėl peržiūrimojo produkto jau buvo atlikti keli antidempingo ir antisubsidijų tyrimai.

(389) JAV taikomos antidempingo ir antisubsidinės priemonės (kurios su tam tikromis išimtimis taikomos ir iš Kanados siunčiamoms prekėms ([153])) nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo atnaujintos. Nėra jokių požymių, kad šios priemonės buvo neveiksmingos.

(390) Užbaigus pradinį tyrimą ir 2019 m. importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui nustačius galutines kompensacines priemones ([154]) 2020 m. Sąjungos pramonė akivaizdžiai atsigavo.

(391) Sąjungos pramonė pradėjo atsigauti po anksčiau vykdyto žalingo Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelino subsidijavimo, o tuomet į Sąjungos rinką pradėta importuoti vis daugiau Kinijos kilmės biodyzelino mažomis kainomis. Nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš Kinijos dempingo kaina turėjo poveikį ir apimčiai, ir kainoms, įskaitant kainų smukdymą Sąjungos rinkoje, ir akivaizdžiai neigiamą poveikį Sąjungos pramonės finansinei padėčiai.

(392) Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu importuotas Kinijos kilmės biodyzelinas padarė materialinę žalą Sąjungos pramonei. Kinijai nustatytos antidempingo priemonės, kurios buvo taikomos tuo pačiu nagrinėjamuoju laikotarpiu kaip ir ši peržiūra, buvo preliminariai nustatytos 2024 m. rugpjūčio mėn., o vėliau patvirtintos 2025 m. vasario mėn. ([155]).

([153]) 2022 m. gegužės 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2022/731, kuriuo iš dalies keičiami Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/1266, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas, ir Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/1267, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai, (OL L 136, 2022 5 13, p. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/731/oj).

([154]) 2019 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/2092, kuriuo importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis kompensacinis muitas, (OL L 317, 2019 12 9, p. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2092/oj).

([155]) 2025 m. vasario 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2025/261, kuriuo importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas, (OL L, 2025/261, 2025 2 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj).

4.5.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.5.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(393) Sąjungos gamintojų pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje vidutinių vieneto kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

11 lentelė

Pardavimo kainos Sąjungoje ir vieneto gamybos sąnaudos

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Vidutinė vieneto pardavimo kaina visoje Sąjungos rinkoje (EUR/t)	799	1 068	1 518	1 355
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*134*	*190*	*169*
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/t)	784	1 057	1 492	1 353
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*135*	*190*	*172*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(394) 2020–2022 m. pardavimo kainos atitiko sąnaudų tendencijas – iki 2022 m. abu rodikliai padidėjo 90 %. Peržiūros tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė negalėjo atsižvelgti į padidėjusias pardavimo kainas ir buvo priversta pardavinėti produktus beveik už savikainą.

(395) Nagrinėjamojo laikotarpio pabaigoje skirtumas tarp vieneto gamybos sąnaudų ir vieneto pardavimo kainos sumažėjo ir siekė vos 2 EUR.

4.5.3.2. Darbo sąnaudos

(396) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

12 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos (EUR)	78 088	83 914	85 898	89 613
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*107*	*110*	*115*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(397) Nagrinėjamuoju laikotarpiu atrinktų Sąjungos gamintojų darbo sąnaudos vidutiniškai padidėjo 15 %. Kadangi darbo sąnaudos sudaro mažiau nei 3 % biodyzelino gamybos sąnaudų, darbo sąnaudų padidėjimo, kuris, Eurostato duomenimis ([156]), atitinka vidutinį bendrą 12 % darbo sąnaudų padidėjimą Sąjungoje 2020–2023 m. laikotarpiu, poveikis Sąjungos pramonės būklei yra nedidelis.

([156]) Eurostatas, Darbo sąnaudų metiniai duomenys – NACE 2 red. (https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/bookmark/995c4de3-9520-4cc1-9dc2-3c78325a2fc8?lang=lt).

4.5.3.3. Atsargos

(398) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

13 lentelė

Atsargos

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	170 541	140 162	184 957	230 610
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*82*	*108*	*135*
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi	1,2 %	0,9 %	1,2 %	1,6 %
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*75*	*100*	*133*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(399) Komisija anksčiau buvo nurodžiusi, kad šiame pramonės sektoriuje atsargų lygis yra mažiau reikšmingas rodiklis ([157]). Komisija patvirtino, kad Sąjungos pramonė stengėsi išlaikyti mažas atsargas, tačiau tai ne visada buvo įmanoma atsižvelgiant į padėtį rinkoje. Komisija taip pat pažymėjo, kad, atsižvelgiant į tai, jog peržiūrimasis produktas parduodamas nesupakuotas, vienu metu gali būti pristatomas didelis kiekis – daugiau kaip 10 000 tonų, o tai, priklausomai nuo tikslios sandorio datos, gali turėti didelį poveikį atsargų lygiui.

4.5.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(400) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

14 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	PTL
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (pardavimo apyvartos %)	2 %	1 %	1,8 %	0,1 %
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*50*	*90*	*5*
Pinigų srautas (EUR)	90 293 613	– 26 971 004	– 70 149 695	– 41 725 753
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*– 30*	*– 78*	*– 46*
Investicijos (EUR)	92 568 706	43 686 329	62 751 636	105 304 643
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*47*	*68*	*114*
Investicijų grąža	8,4 %	5,8 %	10,5 %	1,3 %
Indeksas (2020 m. = 100)	*100*	*69*	*126*	*15*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

([157]) 2019 m. vasario 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/244, kuriuo importuojamam Argentinos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis kompensacinis muitas, (OL L 40, 2019 2 12, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/244/oj) 394 konstatuojamoji dalis.

(401) Komisija atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumą nustatė panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje grynąjį pelną neatskaičius mokesčių išreiškusi šio pardavimo apyvartos procentine dalimi. Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pelningumas buvo labai mažas, o peržiūros tiriamuoju laikotarpiu jis sumažėjo iki nenuostolingumo lygio.

(402) Grynasis pinigų srautas yra Sąjungos gamintojų pajėgumas patiems finansuoti savo veiklą. Grynųjų pinigų srauto tendencija nagrinėjamuoju laikotarpiu labai pablogėjo ir nuo 2021 m. buvo labai neigiama.

(403) Nagrinėjamuoju laikotarpiu investicijos į atrinktas bendroves svyravo. Apskritai investicijos patvirtinamos likus keleriems metams iki jų įgyvendinimo. Investicijos paskutinėje nagrinėjamojo laikotarpio dalyje buvo daug anksčiau numatyti projektai, susiję tik su dviem bendrovėmis.

(404) Investicijų grąža išreiškiama investicijų grynosios balansinės vertės pelno procentiniu dydžiu. Šio rodiklio raida buvo neigiama, kaip ir pelningumo, o per visą nagrinėjamąjį laikotarpį jis buvo labai mažas ir peržiūros tiriamuoju laikotarpiu siekė tik 1,3 %, visų pirma dėl labai mažo pelningumo lygio.

(405) Kalbant apie Sąjungos pramonės pajėgumą padidinti kapitalą, nuo 2021 m. jį slopino labai neigiamas pinigų srautas.

4.6. **Išvada dėl žalos**

(406) Iš pirmiau pateikto makroekonominių ir mikroekonominių rodiklių vertinimo matyti, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonei buvo daroma materialinė žala, nes ji prarado didelę rinkos dalį, o jos pardavimo kainos padidėjo nepakankamai, kad būtų galima perkelti didelį gamybos sąnaudų padidėjimą, dėl to sumažėjo jos pelningumas, o tai neigiamai paveikė investicijų grąžą ir grynųjų pinigų srautą. Tai, kad keli rodikliai (gamybos pajėgumai, darbuotojų skaičius) nepablogėjo, nesumenkina išvados dėl žalos.

(407) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalyje.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. **Subsidijuojamo importo poveikis**

(408) Nagrinėjamuoju laikotarpiu importo iš Argentinos apimtis sumažėjo 44 %, kaip parodyta 5 lentelėje, o suvartojimas padidėjo maždaug 9 % (kaip parodyta 4 lentelėje). Dėl to importo iš Argentinos rinkos dalis sumažėjo 2,4 procentinio punkto (nuo 5,1 % iki 2,7 %), o Sąjungos pramonės rinkos dalis daugiau kaip 9 procentiniais punktais ir peržiūros tiriamuoju laikotarpiu pasiekė 64,7 %.

(409) Dėl atrinktų Argentinos eksportuotojų, kuriems peržiūros tiriamuoju laikotarpiu teko 68 % Argentinos biodyzelino importo į Sąjungą, kainų Sąjungos kainos nebuvo priverstinai mažinamos. Atsižvelgdama į tai, kad 6 lentelėje nurodytos Argentinos kilmės importo kainos peržiūros tiriamuoju laikotarpiu buvo didesnės už atrinktų Argentinos eksportuotojų kainas, Komisija padarė išvadą, kad apskritai dėl Argentinos kilmės importo kainų Sąjungos pramonės kainos peržiūros tiriamuoju laikotarpiu nebuvo priverstinai mažinamos.

(410) CARBIO teigė, kad dėl Argentinos kilmės biodyzelino importo nebuvo padaryta jokia žala, kurią galbūt patyrė Sąjungos gamintojai.

(411) Atlikus tyrimą nebuvo galima padaryti išvados, kad subsidijuojamas importas iš Argentinos prisidėjo prie materialinės žalos, kurią peržiūros tiriamuoju laikotarpiu patyrė Sąjungos biodyzelino gamintojai.

5.2. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(412) Iš pirmiau pateiktos analizės matyti, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Argentinos kilmės importo apimtis ir rinkos dalis apskritai nepadidėjo. Dėl galiojančių įsipareigojimų subsidijuojamo Argentinos importo kainos buvo pakankamai didelės ir negalėjo sutrukdyti Sąjungos pramonei prekiauti tvariomis kainomis ir užsitikrinti pagrįstą pelno maržą.

(413) Sąjungos pramonė prarado didelę rinkos dalį, o ją užėmė būtent Kinijos kilmės dempingo kaina įvežamas iš atliekų gaminamas biodyzelinas. Komisija negalėjo konstatuoti, kad buvo padaryta žala kainoms, kurią būtų galėjęs lemti importas iš Argentinos.

(414) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad, atsižvelgiant į subsidijuoto importo iš nagrinėjamosios šalies kainų lygį, peržiūros tiriamuoju laikotarpiu nustatyta materialinė žala Sąjungos pramonei negalėjo būti padaryta.

6. **ŽALOS DĖL IMPORTO IŠ ARGENTINOS PASIKARTOJIMO TIKIMYBĖ**

(415) 407 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonei daryta materialinė žala. Pirmesniame skirsnyje Komisija taip pat padarė išvadą, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu nustatyta žala Sąjungos pramonei negalėjo būti padaryta dėl subsidijuojamo importo iš Argentinos, daugiausia dėl jo kainų lygio, kuriam įtakos turėjo nustatytas įsipareigojimas. Materialinė žala Sąjungos pramonei peržiūros tiriamuoju laikotarpiu buvo padaryta dėl biodyzelino importo dempingo kaina iš Kinijos ([158]). Komisija laikėsi nuomonės, kad, nesant įsipareigojimų, faktinių subsidijavimo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei nebūtų buvęs nereikšmingas, atsižvelgiant į importo iš Argentinos apimtį nagrinėjamuoju laikotarpiu ir produkto, kuris yra plataus vartojimo produktas, pobūdį. Todėl Komisija pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 2 dalį vertino, ar yra tikimybė, kad žala, kurią iš pradžių darė subsidijuojamas importas iš Argentinos, pasikartotų, jei būtų leista nebetaikyti priemonių.

(416) Šiuo atžvilgiu Komisija išnagrinėjo Argentinos gamybos pajėgumus ir nepanaudotus pajėgumus, nagrinėjamosios šalies kainų, eksporto į Sąjungą kainų ir eksporto į kitas trečiąsias šalis kainų santykį; tikėtiną importo iš Argentinos kainų lygį netaikant kompensacinių priemonių; Sąjungos rinkos patrauklumą ir galimos importo apimties bei galimo importo kainų poveikį Sąjungos pramonės padėčiai, jeigu būtų leista nebetaikyti priemonių.

(417) Kaip parodyta 3 lentelėje ir GAIN ataskaitose ([159]) ir kaip nustatyta 340 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamosios šalies eksportuojantys gamintojai turi daug nepanaudotų pajėgumų, todėl gali gerokai padidinti biodyzelino gamybą, jei padėtis rinkoje bus palanki. Pastabose po inicijavimo CARBIO užginčijo šį punktą remdamiesi tuo, kad artimiausioje ateityje investicijų nebuvo numatyta, kad biodyzelino gamyba ir gamybos pajėgumai Argentinoje sumažėjo ir kad ši tendencija ateityje išliks dėl Argentinoje patiriamo visuotinio atšilimo poveikio. Nepaisant sunkumų, kurių žemės ūkio sektoriuje patiriama dėl visuotinio atšilimo, vis dar neginčijama, kad gamybos pajėgumai Argentinoje 2024 m. daugiau kaip penkis kartus viršijo suvartojimą vidaus rinkoje ([160]) ir peržiūros tiriamuoju laikotarpiu sudarė maždaug 25 % Sąjungoje suvartojamo biodyzelino ([161]). Todėl CARBIO tvirtinimai buvo atmesti.

([158]) 2025 m. vasario 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2025/261, kuriuo importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas, (OL L, 2025/261, 2025 2 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj).

([159]) GAIN Report – Biofuels Annual, Argentina, August 5, 2024. 5 lentelė. Skelbiama adresu https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

([160]) GAIN Report – Biofuels Annual, Argentina, August 5, 2024. 5 lentelė. Skelbiama adresu https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

([161]) GAIN Report – Biofuels Annual, Argentina, August 5, 2024. 5 lentelė. Skelbiama adresu https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

(418) 2024 m. kovo 15 d. pateiktose pastabose CARBIO teigė, kad nėra tikimybės, jog Argentinos biodyzelino importas vėl didėtų, jei nebus imtasi priemonių, nes dėl tam tikrų teisėkūros iniciatyvų (pavyzdžiui, kai kurių valstybių narių, kurios, vykdydamos ES iniciatyvas dėl įtakos miškų naikinimui neturinčių vertės grandinių, palaipsniui nutraukė sojų aliejaus naudojimą Sąjungoje, dėl naujų maišymo įpareigojimų Argentinoje ir dėl galimybės Argentinai pardavinėti biodyzeliną naujose rinkose, pavyzdžiui, Brazilijoje) Sąjungos rinkos patrauklumas yra sumažėjęs ([162]).

(419) Komisija nustatė, kad CARBIO pareiškimai nebuvo pagrįsti faktais. Dėl esą mažai tikėtino Argentinos kilmės biodyzelino importo į Sąjungą padidėjimo pasikartojimo Komisija pažymėjo, kad Sąjunga yra didžiausia biodyzelino vartotoja pasaulyje, kuriai 2023 m. teko apie 23 % viso pasaulio suvartojimo ([163]). Nepaisant 239 konstatuojamojoje dalyje nurodytų dirbtinai didelių kainų Argentinos vidaus rinkoje ir naujų Argentinos maišymo įpareigojimų, biodyzelino suvartojimas nagrinėjamosios šalies vidaus rinkoje buvo labai mažas ir peržiūros tiriamuoju laikotarpiu sudarė 0,9 % Argentinos biodyzelino gamybos. Biodyzelino eksportas buvo pagrindinis Argentinos biodyzelino pramonės ramstis ir, nors eksportas skyrėsi priklausomai nuo rinkos sąlygų, kaip matyti iš Argentinos vyriausybės pateiktų klausimyno atsakymų, kiekvienais metais Sąjunga ir toliau buvo pagrindinė Argentinos biodyzelino eksporto rinka ([164]). Eksportas yra svarbus Argentinos pramonei, tačiau ši šalis patyrė vis didesnių sunkumų, susijusių su pardavimu užsienyje. Kaip pažymėta 350 konstatuojamojoje dalyje, Peru ir JAV institucijos Argentinos biodyzelinui nustatė dideles antisubsidines ir antidempingo priemones, dėl kurių šio produkto importas iš Argentinos sumažėjo ([165]). Kaip pažymėta 351 konstatuojamojoje dalyje, remiantis Argentinos statistiniais duomenimis, 2024 m. biodyzelino eksportas iš Argentinos į kitas nei Sąjunga paskirties vietas iš esmės buvo vykdomas tik į Kanadą. Eksportas į Kanadą sudarė mažiau kaip 10 % viso Argentinos eksporto ir buvo vykdomas mažiau patraukliomis kainomis, palyginti su eksporto į Sąjungą kainomis. Argentinos gamintojai neturėjo didelių perspektyvų eksportuoti į kitas rinkas ([166]). Nepaisant teisės aktų pakeitimų, kurie tariamai turėjo įtakos Sąjungos biodyzelino rinkos patrauklumui, Sąjunga yra įsipareigojusi skatinti tradicinio iškastinio dyzelino alternatyvų naudojimą, be kita ko, naudojant įprastą biodyzeliną, kaip patvirtinta AIED III ([167]). Apibendrinant, Sąjungos rinka buvo ir yra patraukli dydžio, kainos ir prieinamumo požiūriu, todėl yra didelė tikimybė, kad pasibaigus kompensacinių priemonių galiojimui subsidijuojamas importas iš nagrinėjamosios šalies labai padidėtų.

(420) Be to, kaip parodyta 5 lentelėje, nagrinėjamuoju laikotarpiu importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis tebebuvo reikšminga. Argentinoje yra 32 biodyzelino gamyklos, kurios visos kaip pradinę žaliavą naudoja smulkintų sojų aliejų ([168]), t. y. žaliavą, kuriai, kaip ir didžiajai daliai Sąjungos produkcijos, pagal Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą netaikomos dvigubos skaičiavimo priemokos, ir todėl šio biodyzelino kainos rinkoje yra mažesnės nei biodyzelino, gaminamo iš Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvos IX priede išvardytų žaliavų. Biodyzelinas yra biržos prekė, todėl Argentinos kilmės biodyzelino ir Sąjungoje gaminamo biodyzelino konkurencija rinkoje priklauso nuo kainų.

(421) Atskleidus faktus CARBIO pažymėjo, kad nebetaikant priemonių importui iš Argentinos materialinė žala Sąjungos pramonei greičiausiai nepasikartotų, nes: 1) Argentinos kilmės biodyzelino importas per pastaruosius kelerius metus gerokai sumažėjo, o Komisija, vertindama Argentinoje turimus nepanaudotus pajėgumus, neatsižvelgė į savo pačios išvadą, kad įpareigojimą dėl tiekimo Argentinos vidaus rinkai vykdantiems biodyzelino gamintojams teisiškai neleidžiama eksportuoti; 2) kainos nėra priverstinai mažinamos, o įsipareigojimu kompensuojamas bet kokio įtariamo subsidijavimo poveikis, ir 3) bet kokios žalos, kurią patyrė Sąjungos pramonė, priežastis yra biodyzelino importas iš Kinijos dempingo kaina, kaip patvirtino ir Komisija.

([162]) Pastabose t24.002793 CARBIO pažymėjo, kad įpareigojimas dėl biodyzelino Brazilijoje nuo 2024 m. kovo mėn. buvo padidintas iki 14 %, o nuo 2025 m. kovo mėn. – iki 15 % (palyginti su šiuo metu nustatytu 12 % įpareigojimu). Šalis pridūrė, kad nuo 2024 m. sausio mėn. Brazilija leido naudoti importuojamą biodyzeliną privalomajame mišinyje.

([163]) https://www.statista.com/statistics/1485491/biofuel-consumption-by-type-region-world/.

([164]) t24.007393.

([165]) GAIN Report – Biofuels Annual, Argentina, August 5, 2024, p. 20. Skelbiama adresu https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

([166]) GAIN Report – Biofuels Annual, Argentina, August 5, 2024. Skelbiama adresu https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf. 19 puslapyje nurodyta: „Eksportas į Jungtines Valstijas, Peru ar kitas savo nuožiūra veikiančias rinkas neprognozuojamas“.

([167]) Daugiau informacijos: https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/renewable-energy-directive-targets-and-rules/renewable-energy-directive_en?prefLang=lt.

([168]) GAIN Report – Biofuels Annual, Argentina, August 5, 2024. Skelbiama adresu https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

(422) Komisija dėl pirmiau pateiktų CARBIO teiginių nesutiko. Dėl pirmojo punkto pažymima, kad CARBIO pripažino turimus nepanaudotus pajėgumus, kuriuos būtų galima eksportuoti į Sąjungą (nors ir mažesniu mastu, nei teigė Komisija). Be to, atlikus tyrimą 40 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad atrinkto eksportuojančio gamintojo grupei priklausantis biodyzelino gamintojas gamino biodyzeliną, kuris vėliau buvo pardavinėjamas tiek vidaus, tiek eksporto rinkose. Tokiam biodyzelino gamintojui kvotos nustatymas pagal įpareigojimą dėl biodyzelino reiškė, kad jis galėjo skirti mažesnius pajėgumus eksportui. Todėl vidaus rinkai ir eksporto rinkai skirti pajėgumai yra susiję. Dėl antrojo klausimo Komisija pažymėjo, kad dėl galiojančio įsipareigojimo nebūtų kompensuojamas joks įtariamo subsidijavimo poveikis, jeigu šiuo metu galiojančios priemonės būtų nebetaikomos, nes tas įsipareigojimas yra susijęs su pačių kompensacinių priemonių egzistavimu. Kitaip tariant, jeigu priemonės ir įsipareigojimas nebūtų taikomi, tikėtina, kad priverstinis kainų mažinimas pasikartotų. Dėl trečiojo punkto pažymėtina, kad nors atlikus peržiūros tyrimą padaryta išvada, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu nustatyta žala nebuvo padaryta dėl importo iš Argentinos, taip pat buvo padaryta išvada, kad, jeigu priemonės būtų nebetaikomos, iš Argentinos vėl būtų importuojama nesąžiningomis kainomis, o tai darytų žalą ir lėtintų Sąjungos pramonei atsigavimą nuo žalos, o to tikimasi neseniai nustačius antidempingo muitus importui iš Kinijos dempingo kaina.

(423) Todėl, atsižvelgiant į šiame skirsnyje apibendrintus nustatytus faktus, manoma, kad, jeigu būtų leista nebetaikyti priemonių, Argentinos eksportuotojams tai būtų paskata eksportuoti į Sąjungą kainomis, dėl kurių Sąjungos gamintojų pardavimo kainos būtų priverstinai mažinamos panašiu mastu, kaip buvo nustatyta per pradinį tyrimą. Dėl to būtų daromas spaudimas Sąjungos pramonės kainoms, Sąjungos pramonė tuomet prarastų pardavimo apimtį ir (arba) būtų priversta mažinti savo kainas, o tai turėtų įtakos pelningumui.

(424) Tuo remiantis daroma išvada, kad netaikant priemonių labai padidėtų subsidijuojamas importas iš Argentinos, o dėl subsidijuojamo importo iš Argentinos patiriama materialinė žala greičiausiai pasikartotų.

7. SĄJUNGOS INTERESAI

(425) Pagal pagrindinio reglamento 31 straipsnį Komisija nagrinėjo, ar toliau taikant galiojančias kompensacines priemones nebūtų prieštaraujama visos Sąjungos interesams. Nustatant Sąjungos interesus įvertinti visi susiję interesai, įskaitant Sąjungos pramonės, importuotojų, prekiautojų ir naudotojų interesus.

7.1. Sąjungos pramonės interesai

(426) Sąjungos pramonė apima daugiau kaip 60 gamintojų visoje Sąjungoje ir joje tiesiogiai dirba beveik 6 000 žmonių. Nė vienas gamintojas neprieštaravo dėl šio tyrimo.

(427) Komisija nustatė, kad, jei priemonės nebūtų atnaujintos, Sąjungos pramonė, kuri peržiūros tiriamuoju laikotarpiu veikė pelningai, taptų nuostolinga ir nemoki dėl pigaus Argentinos kilmės biodyzelino antplūdžio, o tai dar labiau pakenktų Sąjungos pramonės gyvybingumui.

(428) Toliau taikant galiojančias priemones Sąjungos pramonė galėtų tęsti atsigavimo procesą ir galiausiai pasiekti tvarų pelningumo lygį.

(429) Todėl Komisija padarė išvadą, kad priemonių atnaujinimas atitiktų Sąjungos pramonės interesus.

7.2. Nesusijusių importuotojų, prekiautojų ir platintojų interesai

(430) Vienas Sąjungoje veikiantis prekiautojas tyrime užsiregistravo kaip suinteresuotoji šalis, tačiau nepateikė jokių pastabų.

(431) Inicijavus tyrimą užpildyti klausimynus taip pat buvo paragintos bendrovės, kurių veikla yra susijusi su iškastinio dyzelino gamyba ir platinimu arba su privalomu iškastinio dyzelino ir biodyzelino maišymu. Vienintelė bendrovė, kuri pateikė klausimyno atsakymus, tvirtino neturinti pakankamai žinių, kad galėtų išreikšti savo poziciją dėl galimo priemonių atnaujinimo. Kaip nurodė ši respondentė, biodyzelinas sudarė labai nedidelę visos jos verslo veiklos dalį. Atsižvelgdama į šią aplinkybę, į šios šalies poziciją ir į tai, kad ši šalis nepateikė pakankamai išsamios informacijos, t. y. pateikė tik informaciją apie veiklą, susijusią su (Argentinos kilmės) biodyzelinu, Komisija padarė išvadą, kad nėra požymių, jog priemonių poveikis jai būtų reikšmingas.

(432) CARBIO tvirtino, kad dėl neseniai nustatytų antidempingo muitų iš Kinijos importuojamam biodyzelinui Kinija bus pašalinta kaip tiekimo šaltinis, todėl ateinančiais metais Sąjungos rinkai reikės daugiau importuojamo biodyzelino. Tačiau Kinijos kilmės importui taikomos antidempingo priemonės yra vidutinio lygio – nuo 10 % iki 35,6 %, ir negali būti laikoma, kad dėl jų nebebus importuojama. Be to, esama alternatyvių tiekimo šaltinių, kuriems netaikomos prekybos apsaugos priemonės. Tai rodo didelė importo iš kelių kitų trečiųjų šalių rinkos dalis (žr. 7 lentelę). Komisija laikėsi nuomonės, kad toliau taikant galiojančias priemones Sąjungos pramonė galėtų tęsti atsigavimo procesą ir toliau tiekti savo vidaus rinkai.

(433) Todėl Komisija padarė išvadą, kad atnaujinus priemones nebūtų padaryta didelė žala importuotojų, prekiautojų ir platintojų interesams. Šie ekonominės veiklos vykdytojai yra tiekimo grandinės dalis ir dėl priemonių taikymo patirtas išlaidas, jeigu jų bus nesant įsipareigojimų, jie galės perkelti naudotojams ir vartotojams.

7.3. **Naudotojų ir vartotojų interesai**

(434) Nėra požymių, kad galiojančios priemonės būtų turėjusios neigiamą poveikį Sąjungos biodyzelino naudotojams. Nėra įrodymų, kad kuri nors iš esamų priemonių būtų turėjusi neigiamą poveikį jų pelningumui.

(435) Pažymima, kad galutinės degalų kainos labiau atitinka iškastinės žalios naftos kainą ([169]) ir kad apie 40 % dyzelino kainos ES degalinėse sudaro mokesčiai ([170]), kuriuos galima moduliuoti atsižvelgiant į įvairius interesus ar poreikius. Taip pat gali būti taikomos paskatos naudoti biodyzeliną ([171]). Atsižvelgiant į šiuos faktus ir į mažą biodyzelino, kuris paprastai maišomas su iškastiniu dyzelinu, procentinę dalį (paprastai ne daugiau kaip 10 %), nebuvo nustatyta jokių įrodymų, kad priemonių atnaujinimas akivaizdžiai neatitiktų naudotojų ir vartotojų interesų arba kad jo poveikis nusvertų teigiamas pasekmes Sąjungos pramonei dėl *status quo* išlaikymo.

7.4. **Kiti veiksniai**

(436) Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad toliau taikant priemones tiekimo grandinėje bus dedama daugiau pastangų siekiant užtikrinti tvarumą ir sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir bus daromas teigiamas poveikis Sąjungos tiekėjų pramonei, nes padidės pajamos ir pajėgumų naudojimas.

7.5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(437) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nėra jokių įtikinamų su Sąjungos interesais susijusių priežasčių, dėl kurių importuojamam Argentinos kilmės biodyzelinui nereikėtų toliau taikyti galiojančių priemonių.

8. **KOMPENSACINĖS PRIEMONĖS**

(438) Remiantis Komisijos padarytomis išvadomis dėl subsidijavimo tęsimosi, žalos, kurią darė Argentinos kilmės importas, pasikartojimo tikimybės ir Sąjungos interesų, iš Argentinos importuojamam biodyzelinui taikomas kompensacines priemones reikėtų taikyti toliau.

(439) Siekiant kuo labiau sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl skirtingų muitų normų, reikia taikyti specialias priemones, kuriomis būtų užtikrinamas individualių muitų taikymas. Individualūs muitai taikomi tik jei valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Kol tokia sąskaita faktūra pateikiama, importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visiems kitiems importuojamiems Argentinos kilmės produktams nustatytas kompensacinis muitas.

([169]) https://www.bmwk.de/Redaktion/EN/Artikel/Energy/petroleum-fuel-prices.html.

([170]) *Savaitiniame naftos biuletenyje* Komisija apžvelgia kiekvienos ES valstybės narės vidutines dyzelino ir benzino kainas („Euro Super-95“) ir galutinės kainos dalį, kurią sudaro mokesčiai. Žr. https://energy.ec.europa.eu/data-and-analysis/weekly-oil-bulletin_lt.

([171]) Daugiau informacijos apie asociaciją „FuelsEurope“ galima rasti diagramoje, kuri skelbiama adresu https://www.fuelseurope.eu/uploads/files/modules/documents/file/1688474562_PHVWHHTy6LUHcLLbJzKRaj44vRiRLrTghMB8aXzf.pdf#:~:text=No%20tax%20incentive%3A%20Biofuels%20do%20not%20bene%EF%AC%81t%20from,a%20percentage%20of%20fossil%20fuel%20content%20above%2070%25.

(440) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias kompensacinio muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(441) Jeigu nustačius susijusias priemones labai padidėtų vienos iš bendrovių, kurioms taikomos mažesnės individualios muito normos, eksporto apimtis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 23 straipsnio 3 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis, jeigu tenkinamos sąlygos, gali būti inicijuojamas priemonių vengimo tyrimas. Atliekant šį tyrimą galima, *inter alia*, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(442) 2 konstatuojamojoje dalyje pažymėta, kad Komisija Įgyvendinimo sprendimu (ES) 2019/245 priėmė įsipareigojimo pasiūlymus. Komisija laikėsi nuomonės, kad jais pašalinamas žalingas subsidijuoto importo poveikis ir pakankamai apribojama priemonių vengimo rizika.

(443) CARBIO ir Argentinos vyriausybė tvirtino, kad, jei galiojančios priemonės būtų atnaujintos, dabar galiojantis įsipareigojimas turėtų būti toliau taikomas. CARBIO laikėsi nuomonės, kad įsipareigojimas yra veiksmingas mechanizmas, veikiantis kaip biodyzelino importo į Sąjungą kainų stabilizavimo veiksnys, atsižvelgiant į dideles Argentinos kilmės biodyzelino pardavimo kainas ir prašyme nurodytą neigiamą priverstinio kainų mažinimo skirtumą (– 2 %). CARBIO pažymėjo, kad jų nariai laikosi drausmės ir įsipareigojo toliau dėti pastangas pagal atnaujintą susitarimą.

(444) Komisija pažymėjo, kad atliekant šią priemonių galiojimo termino peržiūrą siekiama įvertinti, ar esama pagrindo toliau taikyti kompensacines priemones. Ši priemonių galiojimo termino peržiūra nėra susijusi su jokiu galiojančio įsipareigojimo vertinimu.

(445) Po to, kai Komisija pranešė Argentinos vyriausybei ketinanti taikyti pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį, EBT paragino panaikinti įsipareigojimus, nes Argentinos vyriausybė nebendradarbiavo. EBT visų pirma atkreipė dėmesį į vyriausybių vaidmenį vykdant įsipareigojimą pagal pagrindinį reglamentą. Be to, EBT pabrėžė, kad vienas iš 71 konstatuojamojoje dalyje išvardytų trūkstamų duomenų elementų, susijusių su sojų ir sojų aliejaus gamintojų kainomis ir kainodaros politika, buvo labai svarbus nustatant minimalią importo kainą pagal įsipareigojimą. Be to, EBT pažymėjo, kad Argentinos vyriausybė nepateikė informacijos apie labai likvidžią ir skaidrią rinką, t. y. Argentinos sojų rinką, ir kad bendrovė „Molinos Agro“ klausimyno atsakymuose patvirtino, kad sojų rinka egzistuoja. Galiausiai, Argentinos vyriausybei atsisakius bendradarbiauti, buvo pažeistas pasitikėjimas, kuriuo buvo grindžiamas įsipareigojimo priėmimas.

(446) Argentinos vyriausybė ir CARBIO tvirtino, kad informacija apie kainas, kurią per dabartinę priemonių galiojimo termino peržiūrą galėjo pateikti atskiri sojų tiekėjai, skyrėsi nuo sojų kainos Argentinos vidaus rinkoje, o nustatant minimalią importo kainą tai yra svarbus veiksnys. Argentinos vyriausybė taip pat pažymėjo, kad tos pačios informacijos nepateikimas atliekant pradinį tyrimą netapo kliūtimi pritarti dėl įsipareigojimo. Todėl Argentinos vyriausybė ir CARBIO teigė, kad tai, jog Argentinos vyriausybė nebendradarbiavo, nebuvo įsipareigojimo pažeidimas, taip pat atsižvelgiant į tai, kad Argentinos vyriausybė nebuvo jo šalis. Be to, Argentinos vyriausybės teigimu, iš bendrovės „Molinos Agro“ klausimyno atsakymų buvo matyti, kad, jei rinka yra skaidri, tvarkyti sojų augintojų registrą nėra jokios praktinės naudos. Galiausiai CARBIO teigė, kad tolesnis įsipareigojimo vykdymas atitinka Sąjungos interesus.

(447) Komisija pažymėjo, kad ši priemonių galiojimo termino peržiūra netaikoma jokiam galiojančio įsipareigojimo vertinimui. Todėl į šį tvirtinimą nebuvo atsižvelgta.

(448) Atskleidus galutinius faktus CARBIO pakartojo tas pačias pastabas, išdėstytas 443 konstatuojamojoje dalyje, kurias Komisija jau išnagrinėjo 444 konstatuojamojoje dalyje.

(449) Atskleidus galutinius faktus EBT pakartojo, kad Komisija turėtų įvertinti Argentinos vyriausybės nebendradarbiavimo atliekant šį tyrimą poveikį galiojančiam įsipareigojimui. Buvo teigiama, kad tai turėtų būti padaryta atliekant šią priemonių galiojimo termino peržiūrą arba atliekant atskirą vertinimą. Be to, EBT laikėsi nuomonės, kad neturėdama tikslios informacijos apie Argentinos sojų rinką Komisija negalėtų nustatyti minimalios importo kainos, nes ji apskaičiuojama remiantis mėnesiniu sojų aliejaus kainų kotiravimu, kurį skelbia Argentinos vyriausybė. Todėl, EBT teigimu, šis įsipareigojimas nebuvo pagrįstas ir turėjo būti nutrauktas.

(450) Komisija pakartojo, kad ši priemonių galiojimo termino peržiūra netaikoma jokiam galiojančio įsipareigojimo vertinimui. Tačiau iš esmės tai neturi įtakos vertinimo, ar įsipareigojimas buvo pažeistas, inicijavimui, nes šis vertinimas bet kuriuo atveju turi būti atliekamas atskirai nuo šios priemonių galiojimo termino peržiūros. Todėl atliekant šį tyrimą į šį tvirtinimą nebuvo atsižvelgta.

(451) Be to, EBT pateikė keletą tvirtinimų, susijusių su ryšio tarp Argentinos vyriausybės nepateiktos informacijos ir minimalios importo kainos nustatymu.

(452) Komisija pažymėjo, kad ši priemonių galiojimo termino peržiūra netaikoma jokiam galiojančio įsipareigojimo vertinimui. Todėl į šiuos tvirtinimus nebuvo atsižvelgta.

(453) Jei Komisija pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 9 dalį atšaukia priimtą įsipareigojimą dėl pažeidimo, nurodydama konkrečius sandorius ir susijusias įsipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbia negaliojančiomis, skola muitinei nustatoma priimant deklaraciją dėl šių sandorių prekių išleidimo į laisvą apyvartą.

(454) Šiame reglamente nurodytos individualios muito normos bendrovėms taikomos tik nurodytų juridinių asmenų pagamintam importuojamam Argentinos kilmės peržiūrimajam produktui. Importuojamam peržiūrimajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikoma visam kitam Argentinos kilmės importui nustatyta muito norma. Tokioms bendrovėms neturėtų būti taikomos jokios individualios muito normos.

(455) Pasikeitus pavadinimui bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([172]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, kuria remiantis galima įrodyti, kad šis pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jeigu bendrovės pavadinimo pakeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, pranešimas apie pavadinimo pakeitimą bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(456) Visoms suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinama rekomenduoti toliau taikyti galiojančias priemones. Taip pat buvo nustatytas laikas pastaboms dėl atskleistų faktų pareikšti. Pastabų pateikė Argentinos vyriausybė, CARBIO ir EBT ir jos buvo išnagrinėtos atitinkamuose skirsniuose.

(457) Eksportuotojas arba gamintojas, kuris neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą laikotarpiu, kurio duomenys buvo naudojami siekiant nustatyti jo eksportui šiuo metu taikomo muito dydį, gali prašyti, kad Komisija jam taikytų neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatytą antisubsidijų muito normą. Komisija turėtų patenkinti tokį prašymą, jeigu tenkinamos trys sąlygos. Naujas eksportuojantis gamintojas turėtų įrodyti, kad: i) jis neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą laikotarpiu, kuriuo buvo nustatytas jo eksportui taikomo muito dydis; ii) jis nėra susijęs su bendrove, kuri vykdė tokią veiklą ir dėl to jai buvo taikomi antisubsidijų muitai, ir iii) jis vėliau eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba prisiėmė neatšaukiamą sutartinį įsipareigojimą jį eksportuoti dideliais kiekiais.

([172]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium (Belgija).

(458) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2024/2509 ([173]) 109 straipsnį, jeigu suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, delspinigiai skaičiuojami taikant normą, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusią kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(459) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Argentinos kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriams ir (arba) parafininiams gazoliams, gaunamiems sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, tiek gryniems, tiek mišinio pavidalo, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodai 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ir 1516 20 98 33), ex 1518 00 91 (TARIC kodai 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ir 1518 00 91 33), ex 1518 00 95 (TARIC kodas 1518 00 95 21), ex 1518 00 99 (TARIC kodai 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ir 1518 00 91 33), ex 2710 19 42 (TARIC kodai 2710 19 42 21 ir 2710 19 42 29), ex 2710 19 44 (TARIC kodai 2710 19 44 21, 2710 19 44 29 ir 2710 19 44 33), ex 2710 19 46 (TARIC kodai 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ir 2710 19 46 33), ex 2710 19 47 (TARIC kodai 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ir 2710 19 47 33), 2710 20 11, 2710 20 16, ex 3824 99 92 (TARIC kodai 3824 99 92 10, 3824 99 92 14 ir 3824 99 92 17), 3826 00 10 ir ex 3826 00 90 ([174]) (TARIC kodai 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ir 3826 00 90 33) nustatomas galutinis kompensacinis muitas.

2. Galutinio kompensacinio muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau išvardytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Bendrovė	Kompensacinis muitas	Papildomas TARIC kodas
Aceitera General Deheza S.A.	33,4 %	C493
Bunge Argentina S.A.	33,4 %	C494
LDC Argentina S.A.	26,2 %	C495
Molinos Agro S.A.	25,0 %	C496
Viterra Argentina S.A.	25,0 %	C497
Vicentin S.A.I.C.	25,0 %	C498
COFCO International Argentina S.A.	28,2 %	C490
Cargill S.A.C.I.	28,2 %	C491
Visas kitas Argentinos kilmės importas	33,4 %	C999

([173]) 2024 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2024/2509 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių (nauja redakcija) (OL L, 2024/2509, 2024 9 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

([174]) Kaip šiuo metu apibrėžta 2024 m. rugsėjo 23 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2024/2522, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas, (OL L, 2024/2522, 2024 10 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2522/oj). Produkto apibrėžtoji sritis nustatoma sujungiant 1 straipsnio 1 dalyje pateiktą produkto aprašymą ir pagal atitinkamus KN ir TARIC kodus pateiktą produkto aprašymą.

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: *„Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekį) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (peržiūrimasis produktas), parduodamo eksportui į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“* Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

1. Importuojamiems produktams, deklaruotiems išleidimui į laisvą apyvartą, 1 straipsniu nustatytas kompensacinis muitas netaikomas, jei juos pagamino, išsiuntė ir sąskaitas faktūras jiems išrašė bendrovės, kurių įsipareigojimus Komisija priėmė ir kurios išvardytos Įgyvendinimo sprendime (ES) 2019/245 su pakeitimais, ir jei jie buvo importuoti laikantis to Komisijos įgyvendinimo sprendimo nuostatų.

2. 1 dalyje nurodytiems importuojamiems produktams kompensacinis muitas netaikomas, jei: a) kartu su tokiais importuojamais produktais pateikiama įsipareigojimo sąskaita faktūra, t. y. komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiami bent šio reglamento 1 priede išvardyti rekvizitai ir deklaracija; b) kartu su tokiais importuojamais produktais pateikiamas eksporto įsipareigojimo sertifikatas, kaip nurodyta šio reglamento 2 priede, ir c) deklaruotos bei muitinei pateiktos prekės tiksliai atitinka įsipareigojimo sąskaitoje faktūroje pateiktą aprašymą.

3. Skola muitinei susidaro priimant deklaraciją dėl išleidimo į laisvą apyvartą: a) nustačius, kad dėl 1 dalyje aprašytų importuojamų produktų nesilaikoma vienos ar daugiau toje dalyje ir 2 dalyje išvardytų sąlygų, arba b) jeigu Komisija atšaukia pagal Reglamento (ES) 2016/1037 13 straipsnio 9 dalį priimtą įsipareigojimą reglamentu arba sprendimu, kuriame nurodomi konkretūs sandoriai, ir susijusias įsipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbia negaliojančiomis.

3 straipsnis

Bendrovės, kurių įsipareigojimus Komisija priėmė, kurios išvardytos Įgyvendinimo sprendime (ES) 2019/245 su tolesniais pakeitimais ir kurios atitinka tam tikras jame nustatytas sąlygas, taip pat turi išduoti sandorių, kuriems taikomas kompensacinis muitas, sąskaitą faktūrą. Tai komercinė sąskaita faktūra, kurioje nurodomi bent šio reglamento 3 priede išvardyti rekvizitai.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2025 m. gegužės 5 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

1 PRIEDAS

Komercinėje sąskaitoje faktūroje, pridedamoje bendrovei parduodant į Europos Sąjungą prekes, dėl kurių prisiimtas įsipareigojimas, nurodomi šie rekvizitai:

1) Antraštė „KOMERCINĖ SĄSKAITA FAKTŪRA, PRIDEDAMA PRIE PREKIŲ, DĖL KURIŲ PRISIIMTAS ĮSIPAREIGOJIMAS“.

2) Bendrovės, išduodančios komercinę sąskaitą faktūrą, pavadinimas ir prekes gaminančios bendrovės pavadinimas.

3) Komercinės sąskaitos faktūros numeris.

4) Komercinės sąskaitos faktūros išdavimo data.

5) Papildomas TARIC kodas, pagal kurį sąskaitoje faktūroje nurodytos prekės turi būti įformintos Europos Sąjungos pasienyje.

6) Tikslus ir suprantamas prekių aprašymas ir:

   — bendrovės produkto kodo numerio (BPKN) techninės specifikacijos,

   — bendrovės produkto kodo numeris (BPKN),

   — KN kodas,

   — kiekis (išreikštas metrinėmis tonomis).

7) Pardavimo sąlygų aprašymas, įskaitant:

   — vieneto (išreikšto metrinėmis tonomis) kainą,

   — taikomas mokėjimo sąlygas,

   — taikomas pristatymo sąlygas,

   — bendrą nuolaidų ir lengvatų sumą.

8) Bendrovės, kuri veikia kaip importuotoja ir kuriai bendrovė tiesiogiai išduoda sąskaitą faktūrą, pavadinimas.

9) Komercinę sąskaitą faktūrą išdavusio bendrovės darbuotojo vardas ir pavardė ir tokia jo pasirašyta deklaracija:

   „Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad į šią sąskaitą faktūrą įrašytas eksportui į Europos Sąjungą parduodamas prekes pagamino Argentinoje (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas) pagal įsipareigojimo, kurį Europos Komisija priėmė Įgyvendinimo sprendimu (ES) 2019/245, taikymo sritį ir sąlygas. Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“

2 PRIEDAS

Eksporto įsipareigojimo sertifikatas

Eksporto įsipareigojimo sertifikate, CARBIO pridedamame prie kiekvienos komercinės sąskaitos faktūros, išduodamos bendrovei parduodant į Europos Sąjungą prekes, dėl kurių prisiimtas įsipareigojimas, nurodomi šie rekvizitai:

1) *Cámara Argentina de Biocombustibles* (toliau – CARBIO) pavadinimas, adresas ir telefono numeris.

2) Bendrovės, nurodytos Įgyvendinimo sprendime (ES) 2019/245, išduodančios komercinę sąskaitą faktūrą, pavadinimas ir prekes gaminančios bendrovės pavadinimas.

3) Komercinės sąskaitos faktūros numeris.

4) Komercinės sąskaitos faktūros išdavimo data.

5) Papildomas TARIC kodas, pagal kurį sąskaitoje faktūroje nurodytos prekės turi būti įformintos Europos Sąjungos pasienyje.

6) Tikslus prekių aprašymas, įskaitant:

   — prekių technines specifikacijas, bendrovės produkto kodo numerį (BPKN) (jei taikoma),

   — KN kodą.

7) Tikslus eksportuojamų vienetų, išreikštų metrinėmis tonomis, kiekis.

8) Sertifikato numeris ir galiojimo pabaigos data (trys mėnesiai po išdavimo).

9) Sertifikatą išdavusių CARBIO darbuotojo vardas ir pavardė ir tokia jo pasirašyta deklaracija:

   „Patvirtinu, kad šis sertifikatas išduotas dėl tiesiogiai į Europos Sąjungą eksportuojamų prekių, nurodytų parduodant pateikiamoje komercinėje sąskaitoje faktūroje, kurioms taikomas įsipareigojimas, ir kad šis sertifikatas išduotas pagal įsipareigojimo, kurį pasiūlė [bendrovės pavadinimas] ir priėmė Europos Komisija Įgyvendinimo sprendimu (ES) 2019/245, taikymo sritį ir sąlygas. Patvirtinu, kad šiame sertifikate pateikta informacija yra teisinga ir nurodytas kiekis neviršija įsipareigojimo ribos.“

10) Data.

11) Parašas ir CARBIO spaudas.

3 PRIEDAS

Komercinėje sąskaitoje faktūroje, pridedamoje bendrovei parduodant į Europos Sąjungą prekes, kurioms taikomi kompensaciniai muitai, nurodomi šie rekvizitai:

1) Antraštė „KOMERCINĖ SĄSKAITA FAKTŪRA, PRIDEDAMA PRIE PREKIŲ, KURIOMS TAIKOMI KOMPENSACINIAI MUITAI“.

2) Bendrovės, išduodančios komercinę sąskaitą faktūrą, pavadinimas ir prekes gaminančios bendrovės pavadinimas.

3) Komercinės sąskaitos faktūros numeris.

4) Komercinės sąskaitos faktūros išdavimo data.

5) Papildomas TARIC kodas, pagal kurį sąskaitoje faktūroje nurodytos prekės turi būti įformintos Europos Sąjungos pasienyje.

6) Tikslus ir suprantamas prekių aprašymas ir:

   — bendrovės produkto kodo numerio (BPKN) techninės specifikacijos,

   — bendrovės produkto kodo numeris (BPKN),

   — KN kodas,

   — kiekis (išreikštas metrinėmis tonomis).

7) Pardavimo sąlygų aprašymas, įskaitant:

   — vieneto (išreikšto metrinėmis tonomis) kainą,

   — taikomas mokėjimo sąlygas,

   — taikomas pristatymo sąlygas,

   — bendrą nuolaidų ir lengvatų sumą.

8) Komercinę sąskaitą faktūrą išdavusio bendrovės darbuotojo vardas, pavardė ir parašas.